

પ્રસ્તાવના

છવ્વ જૈન વૈષ્ણવો અને મ્હેનો ?

માપ સર્વે માણોમ છો-કે આવા સ્તવનાટિક જેવાં નાના પુસ્તકની પ્રસ્તાવનાની અતિ આવશ્યકતા હોઈ શકે નહીં છતાં પણ આ પુસ્તક છા દેતુપી મહાર પાઠશાળામાં આપ્યું તેમ કોના સદુપવેશ્વરી વિગેરે સહજ હકીકત મળાવથી યોગ્ય ધારી છે

પણ સુહૃદી યરા જેવું છે કે હિંદુસ્તાનના અપ્પા શહેરો અને ગામોમાં ક્યાં ક્યાં આપણા પવિત્ર પૂજ્ય પાદ સત્તમ ચારિત્ર રત્નથી નિભૂપિત ગુરુજી માહારાજાઓ વિષ્ણુ રક્ષા છે ત્યાં ત્યાં આધુનીક સમયમાં જૈન સ્ત્રી વર્ગમાં તેમ વાલીકાઓમાં સ્વાસ પરમ પવિત્ર ચિત્ત રાગ પરમભક્તની અવિષ્કિન્ન પ્રભાવશાળી ધર્મ ક્રિયામાં તેમજ પરમાત્માના અભોક્ષિક ગુણ ગાન કરવાના અધ્યયન માટે પુરતા ઉત્સાહ દાસ્તલ કરેલા દ્રષ્ટિગોચર થાય છે દરક સ્ત્રીઓ અને વાલીકાઓ પોતાનું દુર્લભ માનુષ્ય જીવન જો પીતરાય પુરુષાત્માના અર્પણ સેવનથી તેમજ તેમના ગુણ ગાન કરવાથી પાવન કર તો તે શિષ્યા આ નિસાર દુનાયામાં આત્મ કલ્યાણનો શાદશ્વારી માર્ગ પીમો કયો છે ? મતભેદ કે લેજ છે આ ઉત્સાહને પુરા પાડવા માટે જો કે જૈનોમાં સ્તવન સમ્માયના પુસ્તકો ઘણા છપાયેલા છે, છતાં પણ પ્રાચીન મહા પુરુષોના અપુલ્ક માલ શાળા ઘણાં સ્તવનો પૈત્યર્થદનો સમ્માયા સુતીઓ પિંગર હસ્ત લીલીત પાનાઓમાં પટી રહેલા છે તેનાં સોને છામ મલે વગા દેતુપી પરમ ચપ્પારી પૂજ્યપાદ મી મી મી મોહન શાસ્ત્રી મહારાજ સાહ્યમીના સંપાદાના સાધ્વીમી મહારાજમી સુરમીમી તેમના શિષ્ય ગુરુજી માહારાજમી દીરમીમી તેમના

શિવ્યાગૂર્ણીજી મહારાજશ્રી હરશ્રીજી મહારાજકે જેઓ દક્ષિણ ગુજરાત, મારવાડ, મેવાડ, કાઠીયાવાડ આદિ હિંદુસ્તાનના ઘણા શહેરો અને ગામોમાં વિચરી ઘણી ભાવીકાઓ તેમ બાલીકાઓ ઉપર ઉપકાર કરી પોતાનું દીવ્ય ચારિત્ર શોભાવી રહ્યા છે તેમના સદૂપદેશથી મલેલ દ્રવ્યની સંહાયવડે આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે.

આ પુસ્તકની અંદર ઉત્તમ પ્રકારના વિષયો દાખલ કરેલા છે પ્રથમ દંડકના ૩૦ દ્વારે વિસ્તારથી દાખલ કરેલા છે પછી સમ્યક્ત્વ વિચાર ગર્ભિત શ્રી મહાવીરજીન સ્તવન ઉત્તમવિજયજી કૃત સંયમ શ્રેણીનું સ્તવનની ઢાલો, ગોડી પાશ્વનાથજીના સ્તવનો ચૈત્યવંદનો સ્તુતિઓ સંજ્ઞાઓ વિગેરે ઘણી ઉપયોગી બાબતો દાખલ કરેલી છે વ્હી આ પુસ્તકની અંદર પુજ્યપાદ પરમ ઉપગારી સુપ્રસિદ્ધ મુની માહારાજશ્રી મોહનલાલજી મહારાજ સાહેવનો તેમજ તેમના પાટ પટંધર પંન્યાસજી મહારાજશ્રી હર્ષ મુનીજીના ટુંક ટૂંતાંન સાથે તેમના ફોટા મુકવામાં આવેલા છે.

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં જે જે ખાઈઓ તથા વૈનોઈ મદદ કરી છે તેમના મુવારક નામ આ પુસ્તકની સાથે જોડવા સાથે તેમનો સ્વરા અંતઃકરણથી આભાર માનવામાં આવે છે.

આ પુસ્તકમાં ઘણા વિષયો હસ્ત લીખીત પાના ઉપરથી લેવામાં આવેલા છે.

વનતી મહેનતે લખાવી સુધારી છપાવવામાં આવેલ છે અને તેની મુલ જે અસલ ભાષા છે તેજ ભાષામાં પણ કેટલાક સ્તવનો છપાવેલ છે છતાં પણ દૃષ્ટિ દોષથી યા યંત્ર દોષથી શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ યા અશુદ્ધ

છંપાયું હોય તે માટે મુજબ મામલો બેનોની સમા પાહું છું અને સુધારી
બાંધવા મસામણ કરે છું સી પ્રસિદ્ધ કર્તા

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં જે સુદરથો તથા બેનો તરફથી
મદદ મલેલી છે તેના મુબારક નામો નીચે મુજબ છે :-

૨૦૦-૦-૦	શેઠ બાલુભાઈ ધામચંદ તરફથી	હુ તસે ગામ
૨૫-૦-૦	શેઠ ધીરચંદ ધીપચંદ તરફથી	હુ અમલાવાદ
૩૦-૦-૦	શેઠ ધીમનસાલ ટુંગરડીની પરિની માણેક	સોલાવચંતી વાઈ હુ પુના
૩૦-૦-૦	લાખામી ફતામીની વિષયા નાણુવાઈ	હુ પુના
૨૫-૦-૦	મળીસાલ માણેકચંદ	હુ પુના
૧૫-૦-૦	કસુરચંદ, કંકુચંદની વિષયા વાઈ ડગરી	હુ પુના
૧૦-૦-૦	જંકરસાલ મગનલાલ	હુ પુના
૧૦-૦-૦	કુળ્યામી વાલામી	હુ પુના
૧૦-૦-૦	મગવાનમી વાલામી	" "
૧૦-૦-૦	મારવતીઆ રવામી	" "

પન્યાર્જી શ્રી હર્પમુનીજીનું ટુંક વૃતાંત

શ્રી મહાત્મા શાવ મુદ્રા પરમપૂજ્ય શ્રીશ્રીશ્રી ૧૦૦૮ શ્રી મોહન-
સાસ્ત્રી મહારાજ સાહેબ તેમના શિષ્ય ગંધર્વ ગુણ ગુરુ સેવા કર
વામાં કુશલ પન્યાસ શ્રી હર્પ મુનીમી તો મહારાજ શ્રીના ચરણ-
કમલને સ્પર્શ્યા નહીં અપાત પન્યાસશ્રી મહારાજશ્રીના પાસે રહ્યા કરી
કહે છે કે કમલની પાંત્રદીનો સ્પર્શ કરી મમરો થીજે જાય છે કે છું
જ મહારાજશ્રીને ઓદીને ગયા નહીં આ

શ્રી ૧૦૦૮ સુની મોહનલાલજી માહારાજના શિષ્ય તપગચ્છ

પંચાસજી શ્રી હરખમુનિજી માહારાજ

જન્મ

સંવત ૧૯૨૪

ફાગણ માસ

દીક્ષા

સંવત ૧૯૪૪

ચઈતર સુદ ૮

સ્વર્ગવાસ

સંવત ૧૯૭૪

ચઈશાખ વદ ૯

पंन्यासजी हर्षमुनीजीए तो पोताना गुरुजी महात्मा मोहनलालजी मा-
 हाराजनां चरणकमलनी सेवामांज पोताना आत्माने कृतार्थ मान्यो
 वृथावस्थाने लीधे अथवा व्याधिने लीधे के प्रकृति ठीक न होवाने
 लीधे मोहनलालजी महाराज पोते कोइ दीवस व्याख्यान वांची शके
 नही तो ते बखते तेमना शिष्यमां मान्य पन्यासजीश्री हर्षमुनीजी पाट
 उपर बेसी देसना करता हता ते पंन्यासजी हर्षमुनी कहेवा हता के
 थोडा बोला तथा शास्त्रमां कहा प्रमाणे उपदेशने करनारा होवाथी ते
 महामुनीश्री पंन्यास हर्षमुनीजीनुं व्याख्यान सांभलीने मुंवाइनो तथा
 सुरतनो संघ आनंद पाम्यो सारा अंतःकरणवाला पन्यास श्री हर्षमु-
 नीजी धर्मथी डरीने सुत्र प्रमाणे यथार्थ अने परीमिन एटले बहु बधारे
 नही ने तेम बहु ओछुं नही परंतु जरूर जेटलुंज बोलनारा कोइने पण
 अभीटा लागे तेम नहीं वर्तनारा इत्यादि घणा गुणवान पुरुष हता ते-
 मना दर्शनथी सौ कोइने आनंद थतो हतो. एक बखते कोइए श्री मोह-
 नलालजी महाराजने पुछ्युं के हे महाराज तमारा शिष्योमां आपणा
 पदने कोण शोभावशे ए सांभलीने बीजाओए कहुं के ए बात पुछवी
 नकामी छे कारणके हालमा जे पंन्यासजी हर्षमुनीजी शोभावे छे तेज प-
 छीथी पण शोभावशे तयारबाद पंन्यासजी हर्षमुनीजी कांतिमुनीजी तथा
 देवमुनीजीए कहुं के अमोए पहेलेथी अंगीकार करेली तपागछनी समा-
 चारी प्रमाणे आपणे अनुसरवानी इच्छा राखीए छीए तेज बखते नयमु-
 नीजी कल्याण मुनीजी पद्ममुनीजी क्षेमामुनीजी वीगरे घणा शिष्योए
 कहुं के अमारे तो पंन्यासजी हर्षमुनीजीनुं शरण छे अर्थात् पंन्या-
 सजी हर्षमुनीजी करशे ते प्रमाणे करी शुं बाद श्री मोहनलालजी

માહારાજે જે જેને રુચે તે પ્રમાણે કરો એમ હર્ષણી કહી કાઢ નમીક
 આમ્યાંથી મોહનલાલજી માહારાજે બીજાર કર્યો કે જહો યોગ-પ
 જે મંત્રો સાક્ષાત્ અમૃત છે યોગના પ્રમાણથી અરિહંત બીગર પરમ
 યોગીયો અમર થઈ ગયેલા છે તેમ તે યોગના મહીમાને વર્ણવતાં વર્ણવ-
 તાંજ શ્રી મોહનલાલજી માહારાજ તત્કાલ વિધિ પ્રમાણે પ્રત્યાસ્યાન
 બિગેરે કરીને પોતાના આત્માને છેત્તી સમાધીમાં જોડી દીધો પટલે
 વેદોત્સર્ગ કરવાને પાટે આ દેહની અતિમ સમાધિમાં બેઠા અને આ
 અસાર સંસારનો તેજ ચલતે આ બિનશ્વર દેહનો સ્યાગ કર્યો અર્થાત્
 કાલ કર્યો પંચાસજી હર્ષમુનીજી કાંતિમુનીજી બીગર આવે સાધુ
 તથા ગુરુજી સુરબીજી બીગર સાધવીઓ નગીનદાસ કપુરચંદ બી-
 ગર શાવક શાવકાઓ અપ્પોપમા પડ્યા બાદ સુરતના સંઘે
 જાણ્યું કે જેઓ મોહનલાલજી માહારાજે સંપાદો ઘલાખ્યો તેજ પ્રમાણે
 પંચાસજી શ્રી હર્ષ મુનીજી પણ સંપાદો ચલાવશે એમ જાણીને સુર
 તના સંઘે પંચાસજી હર્ષમુનીજીને ગુરુની પાટે પેસાડ્યા સંવત
 ૧૯૬૩ શાલમાં કાલ કર્યો ત્યારબાદ પંચાસજી શ્રી હર્ષમુનીજી
 ની આજ્ઞામા સાધુ તથા સાધવીઓ બીજારતા હતા જે પંચાસજી હર્ષ
 મુનીજીએ અતકાલ મુખી સમુદાય સારો ચલાખ્યો વેણો વેણથી વિ-
 હારતા સુરતના સંઘની ધણી બિનતિ હતી પાટે સુરતમાં પધાર્યાને તેજ
 દીક્ષા લેવા નરમ હોવાથી અને જપાર જપારે નરમ ચલાવી પંચાસજી
 હર્ષ મુનીજીએ જાણ્યું કે હવે મને સારું નહીં થાય ને એવું સમયની સ્થિતિ
 જાણી કે હવે મારા સંપાદામાં કોઈ પણ મારા ગયા પછી પંચાસ નથી
 એમ જાણી તેજ કાલ કર્યો કમલવિજય મુરતિજી પણ સુરતમાં પધાર્યા

इता तेमने बोलावीने कहुं के मांरा संघाढामां कोइ पंन्यास नथी माटे
 मारा षे शिष्योने पंन्यास पदवी आपजो तेज वखते कमल वीज्य
 सुरीश्वरे पण कहुं के क्या शिष्योने आपवी त्यारे पंन्यासजीश्री हर्ष-
 मुनीजीए कहुं के मारा मोटा शिष्यजयमुनीने अने क्षांतिमुनीने ते वे
 शिष्योने आपजो ते वखते कमलवीज्य सुरीश्वरे पण पंन्यास हर्षमुनी-
 जीनुं वचन कबुल कर्युं सुरतना संघे पण पंन्यासजीनुं वचन कबुल कर्युं
 जं यमुनीजी मोटा शिष्यने ज्ञानवान जाणीने पंन्यास पदवी आपवानी
 कहीने शांति मुनीजीने पंन्यास पदवी आपवानी केम कही के दीक्षा
 लीधी तींदारथीज पंन्यासजी पासेज रहेतां हता उमरे नाना छे, पण
 महागुणीने क्षमावंतने विनय गुण घणो हतो ने ज्ञान पण हतुं तेथी
 तेमने पण पंन्यास पदवी आपवानुं कहुं त्यार पछी पंन्यासजी हर्षमुनी-
 जीए काल कर्यो ते न वखत साधु माहाराज साधवीओ सुरतनो
 संघ घणोज अपशोशमा पडीयो केमके आवा महात्मा गुरु ओर्चिता काल
 करवाथी सुरतना संघने घणुंज लागी आव्युं साधु साधवीओए जाणुं
 के हवे अमारा संघाढाना नायक पंन्यासजी हर्षमुनीजीए काल कर्यो
 ते घणुं खोटुं थयुं केमके अमारा संघाढामां गंभिर्य ज्ञान गुनवान
 गुरुनी स्वामी पडीं गइ छे माटे घणो अपशोश लागे छे. परंतु भावी
 आगल कोइनुं चालतुं नथी. विशेष शुं लखवुं.

ली. श्री. मोहनलालजी जैन पाठशाळाना सेक्रेटरी झवेरी.

मोहनलाल डाह्याभाइ.

अमदावाद.

अनुक्रमणीका

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ दडकना (३०) द्वार विस्तार सहित	१-४८	विमा स्तवन दालो ४	११३
२ श्री सम्यक्त्व गर्भित श्री पद्माधीरजीन स्तवन दालो ६	४९	१३ चैत्यबंदनो	१२३
३ पंडित चक्षुष बिज्यजी कृत संयम भेणीनुं स्त वन दालो ४	६०	चक्षुष प्रकाशना नाना मांटा मलीने (५२)	१४५
४ श्रीतारंगागिरि तीर्थ मंढन श्री अर्जुननायजीन स्त वन दालो २	६५	१४ जन्म नमस्कार	१४५
५ श्रीराणकपुर तीर्थनुं स्त वन दालो ३	६८	१५ आदीजीन स्तवन	१४७
६ श्रीमीनप्रजा विधिनुं स्त वन दालो ७	७२	१६ श्री गोडी पार्ष्णनायजीन स्तवन दालो	१४८
७ श्रीज्ञान पंचमी तिथिनुं स्तवन दालो ३	८३	१७ श्री पर्युषणी स्तुती	१६१
८ ज्ञान पंचमी तिथिनुं स्त वन दालो ६	९४	१८ " "	१६२
९ श्री मौन एकादशी ति थिनुं स्तवन दालो ५	९४	१९ " "	१६३
१० श्री बीस स्थानक त पनुं स्तवन दालो ६	९९	संज्ञायो	
११ एकादशी सीतारजीननुं स्तवन दालो ४	१०९	२० कल्यावतीनी सप्ताय	१६४
१२ श्री मास्वगार्जीन म		२१ चंदनबालानुं गीत	१६६
		२२ श्रिमावतीनी	१६९
		२३ चंद्रावतीनी सप्ताय	१७१
		२४ मीसवतीनी सप्ताय	१७३
		२५ दीवालीनी सप्ताय	१७५
		२६ पदिक्रमणी सप्ताय	१७७
		२७ मरुदेवी मत्तानी सप्ताय	१७८
		२८ सोम सुपनानी सप्ताय	१७९
		२९ गौतमस्वामीनी सप्ताय	१८१
		३० जीव राक्षसीनी सप्ताय	१८३
		३१ अतिक्रमण विशेष उपदक्ष	१८६
		३२ समुर्ध्व जीवोनी उत्पत्ति	
		विष	१८८

શ્રી વીત રાગાય નમઃ

અથ શ્રી દંડક દ્વાર પ્રારંભ.

પ્રથમ નામ દ્વાર, બીજો લેશ્યા દ્વાર, ત્રીજો
શરીર દ્વાર, ચોથો અવગાહના દ્વાર, પાંચમો સં-
ઘયણ દ્વાર, ષષ્ઠો સંજ્ઞા દ્વાર, સાતમો સંસ્થાન
દ્વાર, આઠમો કષાય દ્વાર, નવમો ઇન્દ્રિય દ્વાર,
દસમો સમુદ્ઘાત દ્વાર, અગીયારમો દ્રષ્ટિ દ્વાર,
બારમો દર્શન દ્વાર, તેરમો જ્ઞાન દ્વાર, ચતુદશમો
જોગ દ્વાર, પંદરમો ઉપયોગ દ્વાર, સોલસમોને સ-
ત્તરમો ઉપજવા ચવવાનો દ્વાર, અઠારમો આયુષ્ય
દ્વાર, ઓગણીસમો પ્રર્યાસિ દ્વાર, વીસમો આહાર
દ્વાર, એકવીસમો અને વાવિસમો ગતિ આગતિ
દ્વાર, ત્રેવિસમો વેદ દ્વાર, ચોવિસમો ચવનદ્વાર,

पचीसमो प्राणद्वार, षष्ठीसमो संपदाद्वार, सत्ता
 वीसमो धर्मद्वार, अष्टावीसमो योनी द्वार, ठीग
 त्रीसमो कुल्लकोमी द्वार, त्रीसमो अल्प बहुस्व
 द्वार हवे प्रथम नाम द्वार कहे ठे सातनारकीनो
 एक दंरुक, दस शुषनपतिनादसना दसदंरुक,
 पांच स्थावरनां पांच दंरुक, त्रय विगर्जेन्द्रिना
 त्रण दंरुक, तिर्यंच पर्वाद्रिनो एक दंरुक, मनु
 ष्यनो एक दंरुक, एक व्यंतरनो दंरुक, एक ज्यो
 त्तिपनो दंरुक, एक वैमानिकनो दंरुक, ए चो
 वीस दंरुक घमा, वसा, सेष्ठा, अजना, रिछा,
 मघा, माघवनि असुरकुमार, नागकुमार सुवर्ण
 कुमार, विद्युत कुमार, अग्निकुमार, दीपकुमार,
 उदधिकुमार, वीशीकुमार वायुकुमार, स्तनि
 सकुमार, पृथ्वी, एणी, तेठ, बाल, वनस्पति, थे
 इद्रि, तेड्ढरी, चौरिन्द्रि, तिर्यंजपचेन्द्रि, मनुष्य,
 व्यतर, ज्योतिप, वैमानिक, ए प्रथम नाम द्वार हवे ।

(३)

लेश्या द्वार कहै ठे. कृष्णलेश्या, निललेश्या, कापोत-
लेश्या, तेजोलेश्या, पद्मलेश्या, शुक्ललेश्या, नारकीने
प्रथम त्रण लेश्या, दश जुवनपतिने प्रथम चार लेश्या,
तेज, बाहुने प्रथम त्रणलेश्या, बेइंद्री, तेइंद्री, अने
चौरइंद्रीने प्रथम त्रण लेश्या, तिर्यंच पंचेद्री, अने स-
नुप्यने ठ लेश्या, व्यंतरने प्रथमनी चार लेश्या,
ज्योतीषीने, सुधर्मा, इसान देवलोके एक तेजो
लेश्या, त्रीजे, चोथे, पांचमे देवलोके एक पद्म
लेश्या, ठठा देवलोकथी उपरांत, सधळेदेवलोक
एक शुक्ल लेश्या, ए बीजुं लेश्या द्वार, हवे त्रीजो
शरीर द्वार कहै ठे. शरीर पांच, जडारीक शरीर,
वैक्रीय शरीर, आहारक शरीर, तेजस शरीर,
कारमण शरीर, आहारक चौद धूर्धधारीने, तेज
सते आहार पचवे, कार्मण ते जीवजेगतीए
जाय तीहा कर्मलेळां जाय नारकी, दसजुवन-
पति, व्यंतर ज्योतिष, वैमानिक ए चउद दंरुके

त्रण शरीर वैक्रीय, तेजस, कारमण, पृथ्वी, पाणी,
 अग्नि, धनस्पति, वेहंद्रि, तेहंद्रि, चोरींद्रि, ए
 सात दमके त्रण शरीर, उवारीक, तेजस, कार
 मण वातकाय अने तीर्यज पंचिंद्रि, ए वे वंठके
 चार शरीर, उवारीक, वैक्रीय, तेजस, कारमण,
 मनुष्यने पांच शरीर, ए शरीर द्वार हवे चोथो
 अवगाहना द्वार कहे ठे सात नारकीनी अवगा
 हना जघन्यथी अंगुलनो असख्यातमो जाग,
 उत्तक्रीष्टो पाचसे धनुष प्रथमनरके जघन्यथी
 त्रणदाय उत्तक्रीष्टो पोणा आठ धनुषने ठ अं
 गुल बीजी नरके जघन्यथी पोणाआठ धनुष अने
 ठ अंगुल, उत्तक्रीष्टो सामा पवर धनुष अने चार
 अंगुल श्रीजी नरकेजघन्यथी सामा पवर धनु
 षने चार अंगुल, उत्तक्रीष्टो एकत्रीस धनुषअने
 एक हाथ चोथी नरकेजघन्यथी एकत्रीस धनुष
 अने एक हाथ, उत्तक्रीष्टो सामाबासठ धनुष्य⁺

(५)

पांचमी नरकेजधन्यथी सामाबासठ धनुष्य,
उतक्रीष्टी सवासो धनुष ठही नरकेजधन्यथी
सवासो धनुष्य, उतक्रीष्टी अढीसोधनुष सातमी
नरके जधन्यथी अढीसो धनुष, उतक्रीष्टी पांचले
धनुष. वैक्रीय करे तो हजार धनुष, नारकी सा-
तेने पोताना शरीरथी वैक्रीयशरीर बमणा करे.
सनुष्यनी अवगाहनाजधन्यथी अंगुलनो असं-
ख्यातमो जाग उतक्रीष्टी त्रण गाउनी वैक्रीय
करेतो लाख जोजनथी कांश्क अधिक सवा प-
होरवार रहे. दसचुवनपतिव्यंतर, ज्योतिष, वै-
सानीकनीजधन्यथी अंगुलनो असंख्यातमो जाग,
उतक्रीष्टी दसचुवनपति, व्यंतर, ज्योतिषी, वैसा-
नीक, सुधर्मा, इसानदेवलोके सात हाथनीकाय
त्रीजे, चौथे देवलोके ठ हाथनी काया पांचमे,
ठेठे देवलोके पांच हाथनीकाया सातमे आठमे
देवलोके चार हाथनी काया, नवमे, दसमे, अगीया-

रमे अपने चारमे वेवलोके त्रण हाथनीकाया नवमैवेके
 बेहापनी काया चार अनुत्तर विमाने एक हाथनी काया
 सर्पार्थ सीढे एक मुखा हाथनीकाया वैक्रीय करे तो
 लाख जोजननुकरे, पवर दीवस सुधी रहे अपने जघन्यथी
 तो सर्व थानके, अंगुलनो असख्यातमो ज्ञाग पांच
 स्थावरनीजघन्य तथा उत्तक्रीष्टो पण अंगुलनो अस
 ख्यातमो ज्ञाग पण वनस्पतिनो उत्तक्रीष्टो हजार जो
 जनपी अधीक, ये इंद्री, ते इंद्री, चौरिंद्रीनोजघन्यथी
 अंगुलनो असख्यातमो ज्ञाग, उत्तक्रीष्टो वे इंद्रीनो चार
 जोजननु, ते इंद्रीनुं त्रण गाठनु, चौरिंद्रीनुं, एकजो
 जनतीर्थज पंचिंद्रीनोजघन्यथी अंगुलनो असख्यातमो
 ज्ञाग, उत्तक्रीष्टो हजारजोजन वैक्रीय करे तो नवसे
 जोजननु, चार महुरत सुधी रहे पेहेलो भारो
 वेसता त्रण गाठनी काया उत्तरता ये गाठनी काया
 धीजो भारो वेसता ये गाठनी काया उत्त
 रता एक गाठनी काया श्रीजो भारो वेसते एकगा
 ठनी काया उत्तरते पाचसे धनप्यनीकाया घोशो भारो

(७)

बैसते पांचसो धनुषनी काया उतरते सात हाथनी
 काया. पांचसो आरो बैसता सात हाथनी काया
 उतरते एक हाथनी काया ठो आरो बैसते
 एक हाथनी काया उतरते सुंदा हाथनी काया, हवे
 चडता आराठ ठे. पेहेलो आरो बैसता सुंदा हाथनी
 काया उतरते एक हाथनी काया बीजो आरो बैसते
 एक हाथनी काया उतरते सात हाथनी काया. त्रीजो
 आरो बैसतेसात हाथनी काया उतरते पांचसे धनुषनी
 काया. चोथोआरो बैसते पांचसे धनुषनी काया उ-
 तरते एकगाउनी काया पांचसो आरो बैसते एकगा-
 उनीकाया उतरते बे गाउनी काया ठो आरो बैसते
 बे गाउनी काया उतरते त्रण गाउनी काया ए चर-
 ता छआरा जलचर गर्जजनी हजारजोजननी काया,
 जलचर समुर्छीमनी हजारजोजननी काया थलचर
 गर्भजनी त्रण गाउनी काया थलचर समुर्छीमनी
 सातगाउनी काया. खेचर गर्जजनी नवधनुषनी काया,
 खेचर समुर्छीमनी नवधनुषनी काया उरपरी सर्प

गर्ज्जनी हजार जोजननी काया, ठरपरी सर्प समु
छीमनी नव जोजननी काया जुजपरी सर्पगर्ज्जनीनव
गाउनी काया ए उतकृष्टी, जघन्यथी तो सर्वनी
अंगुलना असख्यातमा जागनी कायाएअवगाहना
द्वार हवे पाचमो संघयण द्वार कहे ठे वज्ररुपजना
राख सघयण, रुपजनाराख सघयण, नाराख सघयण,
अर्धनाराख सघयण, कीर्त्तिका सघयण, ठेवठु संघ
यण ए ठ संघयण नारकी, वसजुवनपति, व्यंतर,
ज्योतिष, वैमानिक पांचस्थावर, ए षगणीत वंरुके
एके सघयण नथी हारुका नही, मांस नही, रुधीर
नही, ते असंघयणी वे इंद्री, ते इंद्री, चोरींदीए त्रपा
दडके एक ठेवठीउ तीर्थज पर्वींद्री, मनुष्यने छए संघयण
समुर्छाम्, तीर्थज पर्वींद्रीने, मनुष्यने छेवछो सघयण
ए सघयणद्वार दवे सज्ञाद्वार कहे छे आद्वार सज्ञा,
जयसज्ञा, मधुन सज्ञा, परीग्रह सज्ञा, क्रोध सज्ञा,
मान सज्ञा, माया सज्ञा, जोज सज्ञा, उध सज्ञा,

(९)

शोक संज्ञा, सुख संज्ञा, दुःख संज्ञा, दुर्गन्ध संज्ञा,
 शोक संज्ञा, मोह संज्ञा, धर्म संज्ञा, एसोल संज्ञा,
 मांहेथी बावीस दंरुके पनर संज्ञा होय, तीर्यजपं-
 चींद्री, अने मनुष्यने सोल संज्ञा होय. धर्म संज्ञा बघी
 ए ठहो संज्ञाद्वार. हवे सातमो संस्थानद्वार कहेगे. सम
 चतुरस्र संस्थान, निघोद परीमंरुल संस्थान, सादि
 संस्थान वामन संस्थान, कुब्ज संस्थान, हुंरुक
 संस्थान, नारकी पांच स्थावर त्रण विगलेंद्री ए नव
 दंरुके एक हुंरुक संस्थान होय दस जुवनपति, व्यंतर,
 ज्योतिषी, वैमानीक ए तेर दंरुके एक सम चतुरस्र
 संस्थान होयगे. तीर्यज पंचींद्रीने, मनुष्यने ठए संस्थान
 होय समुर्ठीम तीर्यच, मनुष्यने एक हुंरुक संस्थान
 होय ए संस्थानध्वार हवे कषायध्वार कहे गे. क्रोध,
 मान, माया, लोभ, ए चार कषाय चोवीसे दंरुके
 होय छे. देवताने लोभ घणो, नारकीने क्रोध घणो,
 तीर्यचने माया घणी, मनुष्यने मान घणो ए कषाय-

ध्वार हवे नवमो छद्मीयध्वार कहे छे फरस इंत्री,
 रस इंत्री, घ्राण इंत्री, चक्षु इंत्री, श्रोत इंत्री, नारकी,
 दस भुवनपति, व्यंतर ज्योतीषो वैमानीक, तीर्थज
 पर्वात्री, मनुष्यने पाच इंत्री होय एकेंद्रीने फरस इंत्री
 अने वेइंद्रीने फरस अने रस इंत्री होय ठे तेइंद्रीने
 फरस इंत्री, रस इंत्री, घ्राण इंत्री होय चौरेंद्रीने फरस
 इंत्री रस इंत्री, घ्राण इंत्री चक्षु इंत्री ए चारे होय ठे
 हवे दसमो समुदघात ध्वार कहे ठे वेदनी समुद
 घात, कपाय समुदघात, मरण समुदघात, वैक्रिय
 समुदघात तेजस समुदघात, आहारक समुदघात,
 केवली समुदघात, नारकीने, वायकायने चार समु
 दघात वेदनी, कपाय, मरण, वैक्रिय ए चारे होय
 दस भुवनपति, व्यंतर, ज्योतिषो, वैमानीक तीर्थज
 पर्वात्री, ए चतुद दसके पाच समुदघात होय,
 वेदनी, कपाय, मरणांत, वैक्रिय, तेजस ए पांच होय
 ये इंत्री, ते इंत्री, चौरेंद्री, पृथ्वी, अप, सेत, वनस्पति,

ए सात दंरुके त्रण समुदघात होय. वेदनी, कषाय, सरणांत मनुष्यने साते समुदघात होय ए समुदघात द्वार. हवे अगीयारमो दृष्टीद्वार कहे ठे. समकीत दृष्टी, मीश्र दृष्टी, अने मिथ्या दृष्टी. नारकी, दस जुवन-पति, व्यंतर, ज्योतीष, वैमानिक तीर्थेज पंचींद्री अने मनुष्य ए सोल दंडके त्रणे दृष्टी होय पांच स्थावर ने एक मिथ्या दृष्टी होय त्रण वीगलेंद्री ने बे दृष्टी होय समकीत दृष्टी अने मीथ्यादृष्टी ए दृष्टिद्वार. बारमो दरसन द्वार कहे ठे, चक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन, अवधि दर्शन, केवल दर्शन, नारकीने, दस जुवनपति, व्यंतर, ज्योतीष, वैमानिक, तीर्थचपंचेंद्री, ए पंदर दंरुके त्रण दर्शन होय. चक्षु, अचक्षु, अवधि दर्शन. पांच स्थावर ने एक अचक्षु दर्शन होय. बेइंद्री तेइंद्रीने एक अचक्षु दर्शन होय, चौरिंद्रीने चक्षु, अचक्षु, ए बे होय, मनुष्यने चारे दर्शन होय, ए दरसनद्वार. तेरमो ज्ञानद्वार कहे ठे. मतीज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधि

ज्ञान, मन पर्यव ज्ञान, केवल ज्ञान, मति अज्ञान,
 श्रुत अज्ञान, विज्ञान अज्ञान, पांच स्थावर ने वे
 अज्ञान होय, मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान ए वे होय
 प्रण विगर्खेद्री ने वे अज्ञान अने वे ज्ञान होय ठे
 मती ज्ञान, श्रुत ज्ञान, मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान
 नारकी, बस भुवनपति, व्यंतर, ज्योतीपी, वैमानीक
 तीर्थव पर्वांद्री ए पवर वरुके प्रण ज्ञान अने प्रण
 अज्ञान होय छे मतीज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधी ज्ञान,
 मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान, विज्ञान ज्ञान मनुष्यने
 पांच ज्ञान अने प्रण अज्ञान होय ए ज्ञानदार चठ
 वमो जोगदार कहे छे चार मनना, चार वचनना
 अने सात कायाना एम पंदर जोम सत्य मन जोग,
 असत्य मन जोग, सत्यमृषा मन जोग असत्य
 मृषा मन जोग सत्य वचन जोग, असत्य
 वचन जोग, सत्यमृषा वचन जोग, असत्यमृषा
 वचन जोग, उदारोक काय जोग, उदारोक मीध

काय जोग, वैक्रीयकाय जोग, वैक्रीय मीश्रकाय
 जोग, आहारककाय जोग, आहारक मीश्रकाय
 जोग, कर्मणकाय जोग, नारकी, दस जुवनपति,
 व्यंतर ज्योतीषी, वैमानीक ए चउद दंरुके अगीयार
 जोग, चार मनना, चार वचनना, त्रण कायाना वै-
 क्रीयकाय जोग, वैक्रीय मीश्रकाय जोग, कर्मण-
 काय जोग तीर्येच पंचीद्वीना दंरुके तेर जोग चार
 मनना, चार वचनना, पांच कायाना उदारीककाय
 जोग, उदारीक मीश्रकाय जोग, वैक्रीयकाय जोग वैक्रीय
 मिश्रकाय जोग, कर्मणकाय जोग पांचे स्थावरमां
 थी चार स्थावर ने त्रण जोग, उदारीककाय जोग,
 उदारीक मिश्रकाय जोग, कर्मणकाय जोग वाउ
 कायना दंरुके पांच जोग उदारिककाय जोग,
 उदारिक मिश्रकाय जोग. वैक्रीयकाय जोग; वैक्रीय
 मीश्रकाय जोग. कर्मणकाय जोग. बे इंद्री, ते इंद्री,
 चोरींद्री ए त्रणे दंरुके चार जोग उदारीककाय जोग.

उदारिक मिश्रकाय जोग, कार्मणकाय जोग अत
 त्यमृषा वचन जोग मनुष्यने पदर जोग दोय छे
 ए जोगदार हवे पदरमो उपयोगदार कहे ठे उप
 योग धार पांच ज्ञान त्रण अज्ञान, चार दर्शन मती
 ज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधि ज्ञान, मन पर्यव ज्ञान,
 फेजल ज्ञान, मती अज्ञान, श्रुत अज्ञान, विज्ञग
 ज्ञान, चक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन, अवधि दर्शन,
 केवल दर्शन, नारकी, दस पुवनपति, व्यतर, ज्यो
 तीपी, वैमानीक तीर्थज पर्चीद्री ए पदर दमके नव
 उपयोग त्रण ज्ञान, त्रण अज्ञान, त्रण दर्शन मति
 ज्ञान, श्रुत ज्ञान, अवधि ज्ञान मती अज्ञान, श्रुत
 अज्ञान, विज्ञग ज्ञान, चक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन,
 अवधि दर्शन पांच स्थावर ने त्रण उपयोग, मति
 अज्ञान, श्रुत अज्ञान, अचक्षु दर्शन, ए त्रण बे इंद्री
 ते इंद्री ने पांच उपयोग, मती ज्ञान, श्रुत ज्ञान,
 मति अज्ञान, श्रुत अज्ञान, अचक्षु दर्शन ए पांच

चौरींद्रीने छ उपयोग होय मति ज्ञान, श्रुत ज्ञान, मति अज्ञान, श्रुत अज्ञान, चक्षु दर्शन, अचक्षु दर्शन ए छ मनुष्यने वार उपयोग होय ए उपयोगद्वार सोलसो सतरसो उपजवा, चववानोद्वार कहे वे नारकी एक समये जघन्यथो एक, बे, त्रण आदेद इजावत उत्क्रीष्टा संख्याता असंख्याता उपजे अने चवे दस भुवनपती व्यंतर, ज्योतीषी, वैमानीक, ए तैर दंडके एक, बे, त्रण आदेदइने संख्याता असंख्याता उपजे ने चवे. तीर्यच पंचींद्री एक, बे, त्रण आदे दइने संख्याता असंख्याता उपजे ने चवे, मनुष्यने एक, बे, त्रन, आदे दइने संख्याता उपजे ने चवे समुर्द्धिम् मनुष्य असंख्याता उपजे अने चवे चार स्थावरमां असंख्याता उपजे ने चवे. वनस्पतिमां अनंता उपजे ने चवे. ते इंद्री, ते इंद्री, चौरींद्री एक, बे, त्रण, आदे दइ जावत उत्कृष्टा संख्याता असंख्याता उपजे ने चवे ए उपजवाचववानोद्वार

हवे अठारमो आयुष्यदार कहे ठे सर्वे मारकीनुं
 आयुष्य जघन्यथी दसहजार, वर्षनु उत्तकीष्टो तेथ्रीस
 सागरोपमनु प्रथम नरके जघन्यथी दसहजार वर्षनु
 उत्तकीष्टो एक सागरोपमनु धीजे नरके जघन्यथी
 एक सागरोपम अने उत्तकृष्ट प्रण सागरोपमत्रोजी
 नरके जगन्यथी प्रण सागरोपमनु उत्तकीष्टो सात
 सागरोपमनु चोपी नरके जघन्यथी सात सागरोपम
 नु उत्तकीष्टो दससागरोपमनु पांचमी नरके जगन्यथी
 दस सागरोपम अने उत्तकीष्टो सत्तर सागरोपमनु छद्दी
 नरके जघन्यथी सत्तर सागरोपमनु उत्तकीष्टो वा
 वीस सागरोपमनु सातमी नरके जघन्यथी वावीस
 सागरोपमनु उत्तकीष्टो तेथ्रीस सागरोपमनु दस
 भुवनपतिना वीस इंद्रना नाम कहे ठे चमर इंद्र,
 वस इंद्र, धर्मेश, भूतानेश, वणूदेव, वणूदासि, हरीकत,
 हरी सींह, अग्नी सींह, अग्नी मानय, पूरण, विससी,
 जलकत, जलप्रज, अमित गति, मरिगयाहन, विक्रम,

प्रभर्जन, घोस, महाघोस, ए वीस इंद्र मध्ये चमर इंद्रनी जातनो जघन्यथी दस हजार वर्षनुं, उतकृष्टो साडात्रण पल्योपमनुं बल इंद्रनो जघन्यथी दस हजार वरसनुं, उतकृष्टो एक सागरोपमथी अधीक एनी देवीनो जघन्यथी दस हजार वर्षनो उतकृष्टो, साडाचार पल्योपमनुं. हवे दक्षीण पासाना नव इंद्रनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो दोढ पल्योपमनुं हवे उत्तर पासाना नव इंद्रनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो वे पल्योपमनुं.

हवे ए इंद्रोनी देवीओनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो वे पल्योपमनो दक्षीणना नवे इंद्रनी देवीओनुं जघन्यथी दस हजार वरसनुं उतकृष्टो एक पल्योपमनुं पृथ्वीकायनुं जघन्यथी अंतर मुहुर्तनुं, उतकृष्टो बावीस हजार वरसनो.

हवे बादर पृथ्वीनो भेद करे छे. सनाह पृथ्वी गोपीचंदनादीकनो जघन्यथी अंतर मुहुर्तनो उतकृष्टो एक हजार वरसनो. बीजी शुद्ध पृथ्वी नदीनी मेखडादिकनो जघन्यथी अंतर मुहुरतनो उतकृष्टो

ધાવીસ હજાર વરસનુ શ્રીજી ધાલુકા ઘવેતવેલુ પ્ર-
 મુખનો જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનુ ઉત્કૃષ્ટો ચૌદ હ-
 જાર વરસનો ચોથા મળસીલા હરીઆલ સરમાડીકનું
 જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનુ, ઉત્કૃષ્ટ સોલહજાર વરસનુ
 પાચમી સરકરા સુવર્ણાદિક સાત ધાતુનુ જઘન્યથી
 અંતર મુદ્દર્તનુ અને ઉત્કૃષ્ટથી ધાવીસ હજાર વર્ષનુ
 અપકાયનુ જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનુ અને ઉત્કૃષ્ટથી
 સાત હજાર વર્ષનુ તેડકાયનું જઘન્યથી અંતર મુ-
 દ્દર્તનુ અને ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ અહારાત્રીનુ ઘાડકાયનુ,
 જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ હજાર
 વર્ષનું વનસ્પતિકાયનુ જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનુ અને
 ઉત્કૃષ્ટથી દસ હજાર વર્ષનુ બે ફેંદ્રીનુ જઘન્યથી અ-
 તર મુદ્દર્તનુ અને ઉત્કૃષ્ટથી ધાર વર્ષનું તે ફેંદ્રીનુ જ-
 ઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનુ અને ઉત્કૃષ્ટથી ઓગણપચાસ
 દીવસનું ચૌરિંદ્રીનું જઘન્યથી અંતર મુદ્દર્તનુ અને
 ઉત્કૃષ્ટથી છ માસનું આયુષ્ય હોય છે તીર્થે પંચે-
 દિના પાંચ મેદ છે જલધર, થલધર, સેધર, ડરપરી
 સર્પ, મૂજપરી સર્પ, ઇમ પાંચ સમુદ્ધીમ અને પાંચ ગ-

ભર્મજ મલી દસ ભેદ. તે મધ્યેથી સમુછીંમ્ જલચરનું
 જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટપૂર્વક્રોડ વરસનું
 સમુછીંમ્ થલચરનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને ઉ-
 ત્કૃષ્ટ ચોરાસી હજાર વર્ષનું. ગર્ભજ ચોપગાનું જઘન્યથી
 અંતરમુહુર્ત ઉત્કૃષ્ટથી ત્રણ પલ્યોપમનું, સમુછીંમ્ खेच-
 રનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી બોતેરહજાર
 વર્ષનું, હવે ગર્ભજ खेचરનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્ત
 અને ઉત્કૃષ્ટથી પલ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ. સમુ-
 છીંમ્ ઉરપરી સર્પનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને
 ઉત્કૃષ્ટથી ત્રેપન હજાર વર્ષનું. ગર્ભજ ઉરપરી સર્પનું
 જઘન્યથી અંતરમુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી પૂર્વક્રોડવરસનું
 સમુછીંમ્ ભુજપરી સર્પનું જઘન્યથી અંતર મુહુર્તનું
 અને ઉત્કૃષ્ટથી બેંતાલીસ હજાર વર્ષનું તેમજ ગર્ભજ
 ભુજપરી સર્પનું જઘન્યથી અંતર મુહુર્ત અને ઉત્કૃષ્ટથી
 પૂર્વ ક્રોડ વર્ષનું આયુષ્ય હોય છે. હવે સમુછીંમ્ મ-
 નુષ્યનું જઘન્યથી તથા ઉત્કૃષ્ટથી અંતરમુહુર્તનું. ગ-
 ભર્મજ મનુષ્યનું જઘન્યથી અંતરમુહુર્તનું અને ઉત્કૃષ્ટથી
 ત્રણ પલ્યોપમનું. વ્યંતર દેવતાનું જઘન્યથી દસહ-
 જાર વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્યોપમનું. વ્યંત-

રોની દેવીનું જઘન્યથી દસહજાર વર્ષનું અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્યોપમનું ઓતીષીના પાંચ ભેદ છે-
 ચન્દ્ર, સૂર્ય, ગ્રહ, નક્ષત્ર અને તારા, ચત્રમાનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્યોપમ અને એક લાઘ્વ વરસથી કાઢક અધિક, ચત્રમાની દેવીનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્યોપમને પચાસ હજાર વર્ષથી કાઢક અધિક સૂર્યનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્યોપમ અને એક હજાર વર્ષથી કાઢક અધિક સૂર્યની દેવીનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્યોપમ અને પચાસ હજાર વર્ષથી કાઢક અધિક ગ્રહનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી એક પલ્યોપમનું ગ્રહની દેવીનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્યોપમ નક્ષત્રનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી અર્ધ પલ્યોપમ, નક્ષત્રની દેવીનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ટથી પલ્યોપમના ચોથા ભાગ-

થી કાંઠક અધિક. તારાનું જઘન્યથી પલ્યોપમનો આઠમો ભાગ અને ઉત્કૃષ્ઠથી પલ્યોપમનો ચોથો ભાગ, તારાની દેવીનું જઘન્યથી તારાથી અર્ધ જાણવું.

વૈમાનીક દેવતાઓનું આયુષ્ય કહે છે. સુધર્મા દેવલોકનું જઘન્યથી એક પલ્યોપમનું અને ઉત્કૃષ્ઠથી બે સાગરોપમ. ઇસાન દેવલોકનું જઘન્યથી એક પલ્યોપમથી કાંઠક અધિક ઉત્કૃષ્ઠ બે સાગરોપમથી કાંઠક અધિક. પરિગ્રહીતા દેવીનું જઘન્યથી સાત પલ્યોપમનું અને ઉત્કૃષ્ઠથી પચાસ પલ્યોપમનું. અપરી ગ્રહિતા દેવીનું જઘન્યથી નવ પલ્યોપમનું અને ઉત્કૃષ્ઠ પંચાવન પલ્યોપમનું. સનતકુમાર દેવલોકનું જઘન્યથી બે સાગરોપમનું અને ઉત્કૃષ્ઠ સાત સાગરોપમનું. ચોથા માહેન્દ્ર દેવલોકનું જઘન્યથી બે સાગરોપમ અધિક અને ઉત્કૃષ્ઠથી સાત સાગરોપમથી કાંઠક અધિક. બ્રહ્મ દેવલોકનું જઘન્યથી સાત સાગરોપમનું ઉત્કૃષ્ઠ દસ સાગરોપમનું છઠ્ઠા લાંતક દેવલોકનું જઘન્યથી દસ સાગરોપમનું ઉત્કૃષ્ઠથી ચૌદ સાગરોપમનું. સાતમાં. માહા શુક્ર દેવલોકનું જઘન્યથી ચૌદ સાગરો

પમનું ઉત્કૃષ્ઠથી સત્તર સાગરોપમનું આઠમા સહસાર
 દેવલોકનું જઘન્યથી સત્તર સાગરોપમનું અને ઉત્કૃ-
 ણથી અઢાર સાગરોપમનું નવમા આણંત દેવલોકનું
 જઘન્યથી અઢાર સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી ઓગણીસ
 સાગરોપમ દસમા પ્રાણત દેવલોકનું જઘન્યથી ઓ-
 ગણીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી વીસ સાગરોપમનું.
 અગીઆરમા આરણ દેવલોકનું જઘન્યથી વીસ સા-
 ગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી એકવીસ સાગરોપમનું ધારમા
 અધ્યુત દેવલોક જઘન્યથી એકવીસ સાગરોપમ અને
 ઉત્કૃષ્ઠથી ધાવીસ સાગરોપમનું આયુષ્ય છે પહેલી
 પ્રેવેકનું જઘન્યથી ધાવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠ
 ત્રેવીસ સાગરોપમ ધીજી પ્રેવેકનું જઘન્યથી ત્રેવીસ
 સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી ચોવીસ સાગરોપમ ત્રીજી
 પ્રેવેકનું જઘન્યથી ચોવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી
 પચીસ સાગરોપમનું ચોથી પ્રેવેકનું જઘન્યથી પચીસ
 સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ઠથી છઠ્ઠીસ સાગરોપમનું પા-
 ધ્વમી પ્રેવેકનું જઘન્યથી છઠ્ઠીસ સાગરોપમ અને
 ઉત્કૃષ્ઠથી સત્તાવીસ સાગરોપમનું છઠ્ઠી પ્રેવેકનું જઘ-

ન્યથી સત્તાવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટથી અઢાવીસ સાગરોપમનું. સાતમી ઐવેકનું જઘન્યથી અઢાવીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટથી ઓગણત્રીસ સાગરોપમનું. આઠમી ઐવેકનું જઘન્યથી ઓગણત્રીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટથી ત્રીસ સાગરોપમનું. નવમી ઐવેકનું જઘન્યથી ત્રીસ સાગરોપમ અને ઉત્કૃષ્ટથી એકત્રીસ સાગરોપમનું. હવે પાંચ અનુત્તર વિમાનમાં વીજય, વીજયંત, જયંત, અપરાજીત, એ ચારનું જઘન્યથી એકત્રીસ સાગરોપમનું અને ઉત્કૃષ્ટથી તેત્રીસ સાગરોપમનું, અને પાંચમાં સર્વાર્થસીદ્ધનું જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટથી તેત્રીસ સાગરોપમનું આયુષ્ય હાંચ છે.

પહેલો આરો વેસતે ત્રણ પલ્યોપમનું આઠઘું ઉતરવે બે પલ્યોપમનું. બીજો આરો વેસતે બે પલ્યોપમનું ઉતરતે એક પલ્યોપમનું. ત્રીજો આરો વેસતે એક પલ્યોપમનું ઉતરતે પૂર્વ ક્રોડ વરસનું. ચોથો આરો વેસતે પૂર્વ ક્રોડ વરસનું ઉતરતે સવાસો વરસનું પાંચમો આરો વેસતે સવાસો વરસનું ઉતરતે વીસ વર્ષનું. છઠો આરો વેસતે વીસ વરસનું ઉતરતે સોઠ

વર્ષનુ ય ઉતરતા આરા છે

પહેલો આરો વેસતા સોલ વરસનું આવલુ ઉત-
રતા વીસ વરસનુ બીજો આરો વેસતા વીસ વરસનું
અને ઉતરતા સવાસો વરસનુ આલુ શ્રીજો આરો
વેસતા સવાસો વરસનુ અને ઉતરતા પૂર્વકોડ વરસનું
ત્રીજો આરો વેસતા પૂર્વકોડ વરસનું અને ઉતરતા
અઠ્ઠાસ પલ્યોપમનુ પાંચમો આરો વેસતા અઠ્ઠાસ
પલ્યોપમનું અને ઉતરતા ષષ્ઠ પલ્યોપમનું છઠ્ઠો આરો વેસતા
શેષ પલ્યોપમનુ અને ઉતરતા સપ્ત પલ્યોપમનું ૭ છ
આરા ચડતા છે ૭ આયુષ્ય દ્વાર હવે ઓગણીસમુ
પર્યાંતિ દ્વાર કહે છે આહાર પર્યાંતિ, શરીર પર્યાંતિ
ઇન્દ્રિય પર્યાંતિ શ્વાસોશ્વાસ પર્યાંતિ ભાષા પર્યાંતિ,
મન પર્યાંતિ ૭ છ પર્યાંતિ છે તેમાં નારકી, મુક્તપ-
તિ, વ્યત્તર, ય્યોતિષી, વૈમાનીક, મનુષ્ય અને સ્ત્રીય
૭ સોલ દરેકે છ ૭ પર્યાંતિ પાંચ સ્થાવરને ચાર પર્યાંતિ,
આહાર-શરીર-ઇન્દ્રિય અને શ્વાસોશ્વાસ ૭ ચાર, શે
ઇન્દ્રી, તે ઇન્દ્રી, ચૌરિન્દ્રી, અને અસન્દ્રી પંચેન્દ્રીને મન
વિના પાંચ પર્યાંતિ હોય છે, ૭ પર્યાંતિ દ્વાર હવે

વીસમો આહાર દ્વાર કહે છે. ઓજા આહાર રોમા આહાર અને કવલ આહાર એમ ત્રણ પ્રકારના આહાર છે તેમાં—નારકી—ભુવનપતી—વ્યંતર, જ્યોતીષી—વૈમાનીક અને પાંચસ્થાવરો એ ઓગણીસ દંડકોને ઓજા આહાર અને રોમા આહાર એમ બે આહાર હોય છે, અને બે ઇંદ્રી—તે ઇંદ્રી—ચૌરિંદ્રી તથા તીર્થચ અને મનુષ્ય એ પાંચ દંડકે ત્રણે આહાર હોય છે. જીવ ચર્ચે તે વચ્ચે—એક—બે—ત્રણ સમય સુધી અણાહારી ઉપજ્યા પછી આહારી હોય એ આહાર દ્વાર.

અથ એકવીસમું ગતિદ્વાર.

ગતિ—ગમન કરવું—કયા દંડકનો જીવ કયા કયા દંડકે જાય એમ જે કહેવું તે અહિં ગતિદ્વાર જાણવું.

નારકી જીવો નારકીમાંથી નીકળી, ગર્ભજ તીર્થચ અને ગર્ભજ મનુષ્ય એમ બે દંડકમાં જાય છે. દશભુવનપતિ, વ્યંતર, જ્યોતીષી અને સૌધર્મ તથા ઇશાન દેવલોકના દેવો ભવાંતરે, પૃથ્વીકાય, અપ્સકાય, વનસ્પતિકાય, પંચેન્દ્રિય તીર્થચ અને મનુષ્ય એમ

પાચ દંડકે જાય, તથા સનત્ કુમારાદિસહસ્રાર પર્ય-
 તના દેવો ગર્ભજ તિર્યચ અને મનુષ્ય એમ ઘે દંડકે
 જાય, ને સહસ્રારથી ઉપરના દેવલોકના દેવો એક
 ગર્ભજ મનુષ્યનાજ દંડકે જાય છે પૃથ્વીકાય, અપ-
 કાય, વનસ્પતિકાય તથા વેદંદ્રિય, તેદંદ્રિય અને ચૌરિ
 દ્રિય એ છ દંડકના જીવો, ભવાતરે પાચ એકેદ્રિય,
 ષ્રણ વિગલેદ્રિય, તથા તિર્યચ પચેદ્રિય અને મનુષ્યના
 મઠ્ઠી દશ દંડકને વિષે જાય અને વાડકાય તથા તે
 ડકાયનાજીવો એ ઉપર કહેલા દશ દંડકમાંથી એક
 મનુષ્યના દંડક સિવાય ઘાકીના નવ દંડકને વિષે
 જાય છે ગર્ભતિર્યચ પચેદ્રિય અને ગર્ભજ મનુષ્યના
 દંડકમાંથી સસ્યાતા આયુષ્યવાળા જીવો પોતાના
 કર્માનુસાર ૨૪ દંડકમાં જાય તથા અસસ્યાતા આ-
 યુષ્યવાળા તો તેર દેવતાનાજ દંડકે જાય છે સસ્યાતા
 આયુષ્યવાળા ગર્ભજ મનુષ્યમાંથી વજ્રરુપભનારાચ
 સઘયણના ઘણી કોટ્ઠક જીવ આઠે કર્મ સ્વપાવીને
 સિદ્ધગતિ માંહે પણ જાય છે એમ સામાન્યે સોવીસે
 દંડકના જીવોત્રીગતિ ધર્મી

હવે ચોવીસે દંડકના જીવોની ગતિ પાંચસેને
 ત્રેસઠ જીવભેદને વિષે કહે છે:-પહેલેથી છઠ્ઠી નારકી
 ના જીવો આયુક્ષયે નારકીમાંથી નીકળીને પંદર કર્મ
 ભૂમિનાં ગર્ભજમનુષ્યપર્યાપ્તા, પંદર કર્મભૂમિનાં ગર્ભ-
 જમનુષ્ય અપર્યાપ્તા તથા પાંચગર્ભજતિર્યચપર્યાપ્તાને
 પાંચગર્ભજતિર્યચઅપર્યાપ્તા એવં ચાલીશજીવભેદને વિષે
 જાય, તથા સાતમી નારકીથી નીકળ્યાં જીવો તો પાંચ
 ગર્ભજ તિર્યચ પર્યાપ્તાને પાંચ ગર્ભજ તિર્યચ અપર્યાપ્તા
 એમદશજીવભેદને વિષે જાય છે. દશભુવનપતિ,
 સોલઘ્યંતર, પંદરપરમાધામી, દશતિર્યગ્ જંભક,
 દશજ્યોતિષી, સૌધર્મ, ઇશાન અને એક કિલ્વીષિયા
 એમ ચોસઠ જાતિનાં દેવોમાંથી નીકળ્યા જીવો, પંદર
 કર્મભૂમિનાગર્ભજ મનુષ્ય અને પાંચ જાતિના ગર્ભજ
 તિર્યચ તથા વાદર પૃથ્વીકાય, વાદર અપકાયને વા-
 દરપ્રત્યેકવનસ્પતિકાય મળી ત્રેવીસપર્યાપ્તા તથા ત્રે
 વીસ અપર્યાપ્તા એવં છેતાલીસ ભેદમાં જાય છે. સનત
 કુમારથી માંડીને સહસ્રાર પર્યંત છ દેવલોકના દેવો,
 વે કિલ્વીષિયા જાતિના દેવો અને નવલોકાંતિકના

દેવો એમ સત્તર જાતિના દેવોમાંથી નીકળ્યા જીવો,
 પાંચ ગર્ભજ તિર્યંચ અને પદર કર્મ મૂમિના મનુષ્ય
 નામઢી ઘીસ પર્યાપ્તા તથા ઘીસ અપર્યાપ્તા एवं
 ચાઢીસ મેદમા જાય છે નવમા આણત દેવલોકથી
 માંઢીને ઘારમા અધ્યુત દેવલોક સુધીના ચાર દેવ
 લોકના દેવો અને નવ ઘેવયક તથા પાંચ અનુત્તરવિ
 માનના દેવો એસઘેં મઢીને અઢાર દેવલોકના નીક-
 લ્યાજીવ, તે પદરકર્મ મૂમિના મનુષ્યમાં જાય છે
 નારકીનો એક દંઢક તથા દેવતાના તેર દંઢક મઢીને
 ચૌદ દંઢકની ગતિ કહી જીવમાત્ર ઉત્પતિ કાઢે
 અપર્યાપ્તાવસ્થાએ હોય અને પછીથી પર્યાપ્તા થાય,
 ય અપેક્ષાએ અહીં નારકી તથા દેવતાની ગતિ પર્યા
 પ્તા તથા અપર્યાપ્તા જીવમેદે કહીછે તો તે કરણ
 અપર્યાપ્તા જાણવા કરણ અપર્યાપ્તા જીવ અવશ્ય
 પર્યાપ્તા થાયજ, તથા સમ્રહણી વિગેરેમાં કણું છે કે
 નારકી તથા દેવતા સ્ત્રીને પર્યાપ્તા તિર્યંચ અને મનુષ્ય
 થાય ંમાં કોઈ વિરોધ નથી

પૃથ્વીકાય, અપકાય, ઘનસ્પતિકાય તથા યે

ઇન્દ્રિય, તેઇન્દ્રિય અને ચૌરિન્દ્રિય એવં છ દંડકના જીવો આયુક્ષયે આપ આપણા દંડકમાંથી નીકળીને, પંદર કર્મ ભૂમિના ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા, પંદર ગર્ભજ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા, એકસોનેએક સમુર્ચ્છિમ મનુષ્ય અને અડતાલીસતિર્યંચના એ સર્વે મળીને એકસોને ઓગણા એંશી જીવભેદને વિષે પોતપોતાના કર્માનુસાર જાય છે. તેડકાય અને વાડકાય એ બે દંડકના નીકળ્યા જીવ. અડતાલીસ ભેદના તિર્યંચમાં જાય છે. એવી રીતે બાવીસ દંડકની ગતિ કહી.

ગર્ભજ તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય એવા જલચરજીવો આઠમાંથી બારમા દૈવલોકે, નવ ગ્રૈવેયકે અને પાંચ અનુત્તર વિમાને જાય નહિ માટે સર્વ પાંચસે ને ત્રેસઠ જીવભેદમાંથી એ અઢાર સ્થાનકના પર્યાપ્તા તથા અપર્યાપ્તામળી છત્રીસ જીવભેદ બાદકરતા બાકીના પાંચસેને સતાવીસ જીવભેદમાં જલચર જીવો જાય છે. ગર્ભજઉપરિસર્પજીવો ઉપર કહેલા પાંચસેને સત્તાવીસ જીવભેદમાંથી સાતમી અને છઠ્ઠી નારકીના પર્યાપ્તા તથા અપર્યાપ્તા મળી ચાર ભેદ વર્જીને બા-

રાક્ષસીના પાંચસેને ત્રેવીસ જીવભેદમાં જાય છે ગર્ભજ
 ચલચર જીવો (ચોપગા) ઉપર કહેલા પાંચસેને સ
 સતાવીસ જીવભેદમાંથી સાતમી, છઠી અને પાંચમીના
 રાક્ષસીના પર્યાંતા તથા અપર્યાંતા મઠ્ઠી છ ભેદ વર્જી ને
 ઘાતીના પાંચસે ને એકવીસ જીવભેદને વિષે જાય છે
 ગર્ભજ સ્થેચર જીવો ઉપર કહેલા પાંચસેને સતાવીસ
 જીવ ભેદમાંથી સાતમી, છઠી, પાંચમી અને ચોથી
 નારાક્ષસીના પર્યાંતા તથા અપર્યાંતા મઠ્ઠી આઠ ભેદ વ
 ર્જીને ઘાતીના પાંચસેને ઓગણીસ જીવભેદમાં જાય
 છે ગર્ભજ મુજપરિસ્પર્શજીવો ઉપર કહેલા પાંચસેને
 સત્તાવીસ જીવ ભેદમાંથી સાતમી, છઠી, પાંચમી,
 ચોથી અને ત્રીજી નારાક્ષસીના પર્યાંતા તથા અપર્યાંતા
 મઠ્ઠી દશ ભેદ વર્જીને ઘાતીના પાંચસેને સત્તર જીવ
 ભેદમાં જાય છે હવે અસંજ્ઞી તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય જીવા
 આયુક્ષયે નિકલીને ત્રણસેને પંચાણુ ભેદને વિષે જાય
 તેના તામ કહે છે,—દશ ભુવન પતિ, સોલ ધ્યંતર,
 પંદર પરમાધામી, દશતિર્યંગુ જૂભક, છપ્પમ્મ અંતર
 ઝીપના મનુષ્યો, પહેલી નારાક્ષસી અને પંદર કર્મ મૂ-

મિના મનુષ્યો એવં એકસોને ત્રેવીસ પર્યાપ્તા તથા અપર્યાપ્તા મઠીને વસેને છેતાઠીસ તથા એકસોને એક સમુર્છિમ મનુષ્યો અને અડતાઠીસ ભેદ તિર્ય-
ચના ગણતાં ત્રણસેને પંચાણું જીવભેદ થયા તેમાં અ-
સંજી તિર્યચ પચેંદ્રિયની ગતિ જાળવી. એવં ત્રેવીસ
દંડકની ગતિ કહી.

મનુષ્યના દંડકે ગતિ કહે છે. પ્રથમ સમુર્છિમ
મનુષ્ય આયુક્ષયે, સમુર્છિમ મનુષ્યમાંથી નીકળ્યા,
પંદર કર્મ ભુમીજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા, પંદર કર્મ ભુમિજ
અપર્યાપ્ત્યા, એકસોને એક સમુર્છિમ મનુષ્ય અને
અડતાઠીસ ભેદના તિર્યચ એવં એકસોને ઓગણા
એંસી જીવભેદમાં જાય છે પંદર કર્મ ભુમિના ગર્ભજ
મનુષ્યોમાંથી જીવો નીકળીને પાંચસેને ત્રેસઠ જીવભે
દમાં જાય છે. ત્રીસ અકર્મ ભુમિના મનુષ્યમાંથી નીક
ળ્યા જીવો, દશભુવનપતિ; સોલ વ્યંતર, પંદર પરમાધા
મી, દશતિર્યગ્ જંભક, દશ જ્યોતિષી, એક કિલ્વીષિયા
અને સૌધર્મ તથા શિશાન એ બે દેવલોક મઠી ચોસઠ
જીવભેદમાં જાય છે.

થી નીકળ્યા જીવો, દશ ભુવનપતિ, સોલઘ્યંતર, પં
દર પરમાધામી અને દશ તિર્યગ અમક ઇમ એકા-
વન જીવભેદમા જાય છે. ઇતિ ગતિદ્વાર

અથ ઘાત્રીસમું આગતિદ્વાર

આગતિ-આગમન-કયા દંડકને વિષે કયાકયા
દંડકના જીવો આવીને ઉપજે ઇમ જે કહેવું તેનું નામ
અર્હિ આગતિદ્વાર જાણવું

નારકી તથા દેવતાના મઠી ચૌદ દંડકને વિષે
એક તિર્યચ પચ્ચંદ્રિય અને ઘાત્રી મનુષ્ય ઇમ બે દંડ-
ક માંહેથી જીવો આવી ઉત્પન્ન થાય છે. પૃથ્વીકાય,
અપ્રકાય અને વનસ્પતિકાય ઇમ ત્રણ દંડકને વિષે
એક નારકાધિર્જાને ઘાત્રીના ત્રેવીશો દંડકમાંહેથી જી-
વોઆવી ઉત્પન્ન થાય છે. તેતુકાય, ઘાતુકાય, બે ઇં-
દ્રિય, તે ઇંદ્રિય અને ચૌરિંદ્રિય ઇમ પાંચ દંડકને વિષે
થાવરના પાંચ, ત્રિગલેંદ્રિયના ત્રણ, તિર્યચ પચ્ચંદ્રિય
અને મનુષ્ય ઇમ દશ દંડક માંહેથી જીવો આવી ઉ-
ત્પન્ન થાય છે. તિર્યચ પચ્ચંદ્રિયના દંડકને વિષે ચો

વીશે દંડકમાંહેથી જીવો આવી ઉત્પન્ન થાય છે. મનુષ્યના દંડકને વિષે. તેડકાય અને વાડકાય સિવાય વાકીના વાવીશ દંડકમાંહેથી જીવો આવી ઉત્પન્ન થાય છે. એમ સામાન્ય ચોવીશે દંડકની આગતિ કહી.

હવે ચોવીશે દંડકે, પાંચસે ત્રેસઠ જીવભેદમાંથી આગતિ કહે છે—પહેલી નરકે. પંદરકર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય, પાંચ ગર્ભજ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય અને પાંચ સમુર્ચ્છિમતિર્યચ પંચેન્દ્રિય એમ પચ્ચીશભેદના જીવ આવી ઉપજે. વીજી નરકે. પંદર કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય અને પાંચ ગર્ભજ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય એમ વીસ ભેદના જીવ આવી ઉપજે. ત્રીજીનરકે. પંદર કર્મ ભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય તથા ગર્ભજ જલચર, થલચર, ઊરપારિસર્પ અને યેચર એમ ઓગણિશ ભેદ માંહેથી જીવ આવી ઉપજે. ચોથી નરકે પંદરકર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય તથા ગર્ભજ જલચર થલચર અને ઊરપરિ સર્પ એમ અઠારભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે. પાંચમી નરકે પંદર કર્મભૂમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય તથા જલચર અને ઊરપારિસર્પ એમ સત્તર ભેદમાંહેથી જીવ આવી

ઉપજે છટ્ટીનરકે પદર કર્મમુમિજ ગર્મજ મનુપ્ય
 અને ગર્મજ જલચર એમ સોલ ભેદ માંહેથી જીવ
 આવી ઉપજે સાતમી નરકે પળ પંદર કર્મમુમિજગ-
 ર્મજ મનુપ્ય અને જલચર એમ સોલભેદમાંહેથી આવી
 ઉપજે નરકને વિષે અપર્યાપ્તા જીવો જાય નહિ ણ
 પ્રકારે નારકીના દડકે આગતિ કહી

દશમુવનપતિ, સોલ વ્યતર, પદર પરમાધામી
 અને દશતિર્યગઝૂંમક ણ એકાવનજાતિના દેવોને વિષે
 એકસો એક ક્ષેત્રના ગર્મજ મનુપ્યપર્યાપ્તા, પાંચગર્મજ
 તિર્યચ પર્યાપ્તા અને પાંચ અસંક્ષી તિર્યચ પચ્ચંદ્રિય
 એમ એકસોને અગિયાર ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે
 દશ પ્રકારના ય્યોતિષી અને સૌધર્મ એમ અગિયાર
 જાતીના દેવોને વિષે પદર કર્મમુમિજ ગર્મજ મનુપ્ય,
 ત્રીસ અકર્મમુમિજ ગર્મજમનુપ્ય અને પાંચ ગર્મજ
 તિર્યચ એમ પચાસ ભેદમાંહેથી જીવો આવી ઉપજે
 ધીજા હશાન દેવલોકને વિષે પંદર કર્મમુમિ, પાંચહરિ
 વર્ષ, પાંચ રમ્યક, પાંચદેવકુરુ ને પાંચ ઉત્તરકુરુ એ
 પાત્રીસ ક્ષેત્રના ગર્મજ મનુપ્યો તથા પાંચગર્મજતિર્યચ
 એમ પ્ચાલીશ ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે પહેલા

કિલ્વીષિયા જાતિના દેવોને વિષે પંદર કર્મભુમિ, પાંચ ઉત્તરકુરુને પાંચ દેવકુરુ એવં પચીસ ક્ષેત્રના ગર્ભજ મનુષ્યો તથા પાંચગર્ભજ તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય એમ ત્રીસ ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે. ત્રીજાથી આઠમાસુધી છ દેવલોક, નવ લોકાંતિક અને બે કિલ્વીષિયા એમ સત્તર જાતિના દેવોને વિષે પંદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય અને પાંચ ગર્ભજ તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય એમ વીસ ભેદમાંહેથી જીવો આવી ઉપજે. નવમા આણંત દેવલોકથી માંડીને પાંચ અનુત્તર વિમાન પર્યંતના અઢાર દેવલોકને વિષે પંદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્યના ભેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે. એવી રીતે એક નારકીનો દંડક તથા તેર દેવતાના દંડક મઠીને ચૌદ દંડકે આગતિ કહી.

પૃથ્વીકાય, અપકાય અને વનસ્પતિકાય એ ત્રણ દંડકનેવિષે અઢતાઠીસભેદના તિર્યંચ, એકસોને એક સમુર્ચ્છિમ મનુષ્ય તથા પંદર કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાસા, પંદર કર્મભુમિના ગર્ભજ મનુષ્ય અપર્યાસા તથા પંદર પરમાધામી, દશ ભુવનપતિ, સોલવ્યંતર, દશતિર્યંગુ જ્ઞાંભક, દશ જ્યોતિષી, સૌધર્મ તથા શશાન્ત

અને એક કિલ્વીપિયા જાતિના દેવો એમ સર્વે મઢી
 ઘસેને ઝેતાઢીસ મેદમાહેથી જીવ આવી ઉપજે તે
 ઉકાય, ઘાઉકાય, ઘેઈદ્રિય, તેઈદ્રિય, ચૌરિંદ્રિય
 અને અસંજીતિર્યચ પંચેંદ્રિયને વિષે એકસોનેએક
 સમુર્દિહમ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા, પંદર કર્મમુમિજ મનુષ્ય
 પર્યાપ્તા, પંદર કર્મ મુમિજ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા અને
 અઢતાઢીસ મેદના તિર્યચ એમ એકસોને ઓગણાણેસી
 મેદમાહેથી જીવ આવી ઉપજે ગર્મજ તિર્યચ પંચે-
 દ્રિય એવા જલચર, થલચર, ઊરપરિસર્પ, મુજપરિસર્પ
 અને સ્થેચરને વિષે એકસોને એક સમુર્દિહમ મનુષ્ય
 અપર્યાપ્તા, પંદર કર્મમુમિજ ગર્મજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા,
 પંદર કર્મમુમિજ મનુષ્ય અપર્યાપ્તા, અઢતાઢીસ
 મેદના તિર્યચ તથા પંદર પરમાધામી, દશ મુવનપતિ,
 સોલબ્યંતર, દશ તિર્યગ્ અમક, દશ જ્યોતિષ, ત્રણ
 કિલ્વીપિયા નવ લોકાંતિક અને સૌધર્મથી માઢીને
 આઠમા સહસ્રાર પર્યંત દેવલોક તથા સાત નારકી
 એમ સર્વે મઢીને ઘસેને સહસ્રઠ જીવમેદ માહેથી
 જીવ આવી ઉપજે ઝેવીસ દઢકે આગતિકહી

સમુર્દિહમ મનુષ્યને વિષે પંદર કર્મ મુમિજ મ

નુષ્ય પર્યાપ્તા, બાદર પૃથ્વીકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા,
 બાદર અપકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, બાદર પ્રત્યેક
 વનસ્પતિકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, સુક્ષ્મ પૃથ્વીકાય
 પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા સુક્ષ્મ અપકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા
 સુક્ષ્મ સાધારણ વનસ્પતિકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, બા-
 દર સાધારણ વનસ્પતિકાય પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા ત્રણ
 વિકલેન્દ્રિયના પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તા, તથા વીસ તિર્યચ
 પંચેન્દ્રિયના અને એકસોને એક સમુર્ચ્છિમ મનુષ્ય એમ
 સર્વે મઠીને એકસોને ઇંકોતેર ભેદમાંથી જીવો આવી
 ઉપજે. પંદર કર્મ ભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્યને વીષે ઉપર
 કહેલા એકસોને ઇંકોતેર જીવભેદ તથા નઠ્ઠાણુ દે-
 વતાના ભેદ અને પહેલીથી છટ્ટીનારકી સુધીના ના-
 રકી એમ સર્વે મઠીને બસેને છોતેર ભેદમાંહેથી જીવ
 આવીઉપજે. ત્રીસ અકર્મ ભુમિના મનુષ્યને વિષે પંદર
 કર્મભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા અને પાંચ ગર્ભજ
 તિર્યચ પર્યાપ્તા મઠી વીસ ભેદમાંહેથી જીવ આવી
 ઉપજે. છપ્પન્ન અંતર દ્વીપના મનુષ્યને વિષે પંદર કર્મ
 ભુમિજ ગર્ભજ મનુષ્ય પર્યાપ્તા તથા પાંચ ગર્ભજ
 તિર્યચપર્યાપ્તા અને પાંચ સમુર્ચ્છિમ તિર્યચ પંચેન્દ્રિય

પર્યાસા એમ પચ્ચીસમેદમાંહેથી જીવ આવી ઉપજે.
 એવી રીતે ચોવીસ ઢંઢકે આગતિ કહી

ત્રેવીસમું વેદ ઢાર કહે છે

છી વેદ, પુરુષ વેદ, નપુપક વેદ નારકી સ્થા-
 વેર અને ત્રણ વિગલેટ્ટી એનવ ઢંઢકે એક નપુંશક
 વેદ હોય છે, દસબુધન પત્તી, વ્યંતર, ઝ્યોતીપી, અને
 વૈમાનીકને, છી વેદ અને પુરુષ વેદ એમ બે વેદ હોય
 મનુષ્ય અને તીર્યંચ પચેટ્ટીને ત્રણે વેદ હોય એ વેદ
 ઢાર હવે ચોવીસમો બુધન ઢાર કહે છે પ્રથમ નરકે,
 ત્રીસ લાખ નરકાવાસા થીજી નરકે, પચ્ચીસ લાખ
 નરકાવાસા ત્રીજી નરકે, પંદર લાખ નરકાવાસા-
 ચોથી નરકે, દસ લાખ નરકાવાસા પાંચમી નરકે,
 ત્રણ લાખ નરકાવાસા છટ્ટી નરકે, પાંચ ઝળા એક
 લાખ નરકાવાસા અને સાતમી નરકે, પાંચ નરકા-
 વાસા સર્વે મલીને ચોરાસી લાખ નરકાવાસા છે, પે-
 હેલી નરકે સેર પાથઢા, થીજી નરકે અગીઆર પાથ
 ઢા, ત્રીજી નરકે નવ પાથઢા, ચોથી નરકે સાત પા-
 ઘઢા, પાચમી નરકે પાચ પાથઢા, છટ્ટી નરકે ત્રણ
 પાથઢા અને સાતમી નરકે એક પાથઢો, સર્વે મલીને

ઓગણપચાસ પાથડા છે. પહેલી. રત્નપ્રભા, બીજી
 શર્કરા પ્રભા, ત્રીજી વાલુકા પ્રભા, ચોથી પંકપ્રભા,
 પાંચમી ધુમ પ્રભા, છઠ્ઠી તમ પ્રભા, સાતમી તમતમા
 પ્રભા. રત્નપ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એક લાખને એંસી
 હજાર જોજન, શર્કરા પ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એક લાખને
 વત્રીસ હજાર જોજન, વાલુકા પ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એક
 લાખને અઠાવીસ હજાર જોજન, પંકપ્રભા પૃથ્વીનો પીં-
 ડ એકલાખને વીસ હજાર જોજન, ધુમપ્રભા પૃથ્વીનો
 પીંડ એકલાખને અઠાર હજાર જોજન, તમપ્રભા પૃ-
 થ્વીનો પીંડ એકલાખને સોલહજાર જોજન, તમત-
 મા પ્રભા પૃથ્વીનો પીંડ એકલાખને અઠાર હજાર
 જોજન, એ સાતે નારકીનું જાડપણું જાણવું. રત્નપ્રભા
 પૃથ્વીનો પીંડ એકલાખ એંસીહજાર જોજન છે તેમાં.
 થી એકહજાર જોજન હેઠે મુકી અને એકહજાર જો-
 જન ઉપર મુકી વચ્ચે એકલાખને ઇટ્ટોતેર હજારનું
 પોહોલાપણું તે માંહે નરકાવાસ છે. અને તેમાં દસ
 ભુવન પતીના ભુવન છે, જઘન્યથી જંબુ દ્વીપ જેવડા
 મધ્યમથી સંખ્યાતા જોજન પ્રમાણ અને ઉત્કૃષ્ઠથી
 અસંખ્યાતા જોજનના છે. હવે ઉપર એકહજાર જોજ-
 નનું મુકેલું છે તેમાંથી સો જોજન હેઠે અને સો જો-

જન ઉપરનું મુકી વાકી વચ્ચે રહેલા આઠસો જો-
 જનમાં આઠ વ્યતર દેવોના મુવનો છે તે જઘન્યથી
 મરતક્ષેત્રના પ્રમાણવાલા, મધ્યમથી મહાવિદેહ ક્ષે-
 ત્રના પ્રમાણવાલા અને ઉચ્છ્રષ્ટ જબુદીપ જેવડા મોટા
 હોય છે વલી ઉપરના ભાગમાં સો જોજન રહેલું છે
 તેમાંથી હેઠે દસ જોજન અને ઉપર દસ જોજન
 મુકી વચ્ચે રહેલા ઍંશી જોજનની પહોલાઈમાં આઠ
 વાળવ્યંતર દેવોના નગર છે તે જઘન્યથી મરતક્ષેત્ર
 જેવડા અને ઉચ્છ્રષ્ટથી જબુદીપ જેવડા હોય છે સુક્ષ્મ
 પાંચ સ્થાવરો સૌંદે લોકમાં વ્યાપેલા છે. ઘાદર પાંચ
 સ્થાવરો, વિગલેંટ્રી તથા તીર્યંચ પંચેંટ્રી લોકમાં ઠસો
 ઠસ છે, મનુષ્ય અઢીદીપમાં પીસતાલીસ લાખ જો
 જન માહે છે હવે પાંચ ઝ્યોતીપીના મેદ કહે છે સ-
 મમુતલા પૃથ્વીથી સાતસેને નેત્રુ જોજન ઊંચા જઙ્ગ
 તો ત્યાં પ્રથમ તારા છે તે ઉપરે દસ જોજન આવે
 સૂર્ય છે, તે ઉપરે ઘ્રણ જોજન આવે ગ્રહસ્પતિ છે, તે
 ઉપરે ઘ્રણ જોજન આવે મંગલ છે, તે ઉપરે ઘ્રણ જો
 જન આવે સનીસર છે પટલે પ્કસો દસ જાજન
 માંહે ઝ્યોતીપીના અસમ્યાતા ધિમાનો છે તે ઉપરે

એક રાજ ઁંચો સુધર્મા અને ઇસાન દેવલોકે છે, સુ-
 ધર્મા દેવ લોકમાં બત્રીસ લાખ વિમાન, બત્રીસ
 લાખ દેહેરા, અને તેમાં જીન બિંબ સત્તાવન ક્રોડને
 સાઠલાખ છે. ઇસાન દેવ લોકે, અઢાવીસલાખ વિ-
 માન અને અઢાવીસ લાખ દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ
 પચાસ ક્રોડ અને ચાલીસલાખ છે. સનતકુમાર દેવ
 લોકે બારલાખ વિમાન અને બારલાખ દેહેરા છે,
 તેમાં જીનબિંબ ઁકવીસ ક્રોડને સાઠલાખ છે, માં-
 હેંદ્ર દેવ લોકે આઠ લાખ વિમાન અને આઠ લાખ
 દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ ચૌદ ક્રોડને ચાલીસલાખ
 છે. બ્રહ્મદેવ લોકે ચારલાખ વિમાન અને ચારલાખ
 દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ સાતક્રોડ અને વીસલાખ
 છે, લાંતક દેવ લોકે, પચાસ હજાર વિમાન અને
 પચાસ હજાર દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ નેવુલાખ છે.
 સુક્ર દેવલોકે ચાલીસહજાર વિમાનને ચાલીસહજાર
 દેહેરા છે, તેમાં જીનબિંબ બહોંતેરલાખ છે. સહસાર
 દેવલોકે છ હજાર વિમાનને છ હજાર દેહેરા છે, તેમાં
 જીનબિંબ દસલાખ ઁંસીહજાર છે. આણંત અને પ્રા-
 ણંત દેવલોકે ચારસે વિમાન અને ચારસે દેહેરા છે,

તેમાં જીનર્વિંધ ષહોતર હજાર છે આરણ અને અ-
 ષ્યુત દેવલોકે ત્રણસેં વિમાન અને ત્રણસે દેહેરા છે
 તેમા જીનર્વિંધ ચોપન હજાર છે પ્રથમ ત્રી કે એક-
 સો અગીઆર વિમાનને એકસો અગીઆર દેહેરા છે,
 તેમા જીનર્વિંધ ત્રણસેનેવીસ, ઘીજે ત્રીકે એકસો સાત
 વિમાન અને એકસો સાત દહેરા છે, તેમા જીન વિંધ
 ધારહજાર આઠસોને ચાલીસ, ત્રીજે ત્રીકે એક સો
 વિમાન એકસો દેહેરા અને તેમાં જીનર્વિંધ ધારહજાર,
 પાંચ અનુત્તર વિમાન પાંચ વિમાને, પાંચ દેહેરા તેમા
 જીનર્વિંધ છસેં છે સર્વ મલીને વિમાન ચોરાસી
 લાખ સત્તાણુંહજાર નેત્રેવીસ છે પટલા દેહેરા તેમા
 જીનર્વિંધ એકસો ક્રોડ ઘાવન ક્રોડ ચોરાણુંલાખ
 પુંવાલીસહજાર સાતસેંને સાઠ પડર્વ લોકનો સર-
 વાલો છે હવે મુવનપત્તીની સમ્યા કહે છે ચમર ઈં
 ઢને ચોત્રીસલાખ મુવન, ઘલઈઢને ત્રીસલાખ મુવન,
 ઘરળેંઢને પુંવાલીસ લાખ મુવન, મુતાનેંઢને ચાલીસ
 લાખ મુવન, ઘર્ણદેવને અઢત્રીસ લાખ મુવન, ઘણુ-
 દાલીને ત્રીસલાખ મુવન, હર્કિતને ચોત્રીસ લાખ
 મુવન, હરીસેહને ત્રીસલાખ મુવન, અગ્નિસેહને ચા-

લીસલાખ ભુવન, અગ્નિ માનવને છત્રીસલાખ ભુવન,
 પુરણીને ચાલીસલાખ ભુવન, વિસષ્ટને છત્રીસલાખ
 ભુવન, જલકંતને ચાલીસલાખ ભુવન, જલપ્રભને છ-
 ત્રીસલાખ ભુવન, અમિતગનીને ચાલીસલાખ ભુવન,
 મરીગવાહનને છત્રીસલાખ ભુવન, વિલંબને ચાલીસ
 લાખ ભુવન, પ્રભજનને, છેંતાલીસલાખ ભુવન, ઘો-
 સને પચાસલાખ ભુવન, મહા ઘોસને છેંતાલીસલાખ
 ભુવન, સર્વ ઇંદ્રને સાત ક્રોડને બોંતેરલાખ ભુવન
 ઇટલા દેહેરા તેમાં જીનબિંબ તેરસે નવ્યાસી ક્રોડને
 સાઠલાખ છે. તીર્છા લોકમાં બત્રીસહજાર અને ઓ-
 ગણસાઠ દેહેરા તેમાં જીનબિંબ ત્રણલાખ એકાણુંહ-
 જાર ત્રણસેંવીસ છે. વ્યંતર અને જ્યોતીષીમાં અસં-
 ख्याતા જીનબિંબ છે, એના ભુવન અને દેહેરા ગણવા
 માં ન આવે. હવે ત્રણભુવનના દેહેરાની સંખ્યા કહેછે
 આઠ ક્રોડને સત્તાવનલાખ ઓગણત્રીસ હજાર ને-
 વ્યાસી ઇટલા દેહેરાં, તેમાં જીનબિંબ, પંદરસેને વે-
 તાલીસ ક્રોડ અઢાવનલાખ છત્રીસહજાર અને એંશી
 ઇટલા ત્રણભુવનમાં જીનબિંબ જાણવા. સર્વાર્થ સીદ્ધર્થી
 ચાર જોજન સીદ્ધ સીછા છે તે લાંબી અને પહોલી
 પીસતાલીસલાખ જોજન છે વચમાં આઠ જોજન

જાદી છે છેદે અંગુલના અસંખ્યાતમાં ભાગ જેટલી
 પાતલી છે, માંચીની પાંચ જેવી તે ઉપરે એક જોજ
 નમાં સીદ્ધો છે ગાઉને છેદે ભાગે અથવા જોજનના
 ધોવીસમા ભાગે જહ્ય તે વારે સીદ્ધ પરમાત્મા આવે
 તે સીદ્ધ પરમાત્માની અવગાહના ઘ્રણસે તેથીસ ધ
 નુષ્યને ધથીસ અંગુલનો પ્રમાણ છે એવા શ્રી સીદ્ધ
 પરમાત્મા છે તેમને માહારો સમય સમય નમસ્કાર
 હોજો એ ભુવન દ્વાર ॥ હવે પચીસમો પ્રાણ દ્વાર કહેછે
 પ્રાણ દસ છે, ફરસ ફંદ્રી રસફંદ્રી, ઘ્રાણ ફંદ્રી, ચક્ષુ
 ફંદ્રી, શ્રોત ફંદ્રી, મનોબલ, વચન બલ, કાયબલ,
 શ્વાસોશ્વાસ, આડહુ, નારકી, દસભુવનપતી, વ્યં
 તર, જ્યોતીષી, વૈમાનીક, તીર્થચ પંચેત્રી અને મતુષ્ય
 એ સોલ દહકે દસ પ્રાણ હોય છે પાંચ સ્યાવરને
 ચાર પ્રાણ ફરસ ફંદ્રી, કાયબલ, શ્વાસોશ્વાસ અને
 આડહુ તેફંદ્રીને સાત પ્રાણ, ફરસ ફંદ્રી, રસફંદ્રી,
 ઘ્રાણફંદ્રી, કાયબલ વચનબલ, શ્વાસોશ્વાસ અને આ
 ડહુ ચોરીફંદ્રીને આઠ પ્રાણ ફરસ ફંદ્રી, રસફંદ્રી, ઘ્રા
 ણફંદ્રી ચક્ષુફંદ્રી, કાયબલ, વચનબલ શ્વાસોશ્વાસ
 અને આડહુ અંસદ્વી પંચેત્રીને નવ પ્રાણ ફરસ ફંદ્રી,
 રસફંદ્રી, ઘ્રાણફંદ્રી. ચક્ષુફંદ્રી, શ્રોતફંદ્રી, કાયબલ.

વચનવલ, શ્વાસોશ્વાસ અને આડખું, એ પ્રાણદ્વાર—
 હવે છવીસમું સંપદાદ્વાર કહેછે. સંપદાત્રેવીસ છે, ચક્ર,
 રત્ન, દંડરત્ન, खडगरत्न, કાંગીળીરત્ન, મળીરત્ન,
 છત્રરત્ન, ચર્મરત્ન, એ સાતરત્ન એકીંદ્રી છે. ગાથાપતી
 પુરોહિતરત્ન, સેનાપતિરત્ન, વાર્ધિકરત્ન, ગજરત્ન,
 અશ્વરત્ન, સ્ત્રીરત્ન, એ સાત પંચીંદ્રીરત્ન છે. તીર્થંકર,
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, કેવલી, સાધુ, શ્રાવક,
 અવિરતિ—સમકિત દ્વષ્ટિ, માંડલિકરાજા, એ ત્રેવીસ
 સંપદા. પેલીનરકનો નીકલ્યો સાત એકીંદ્રી વિના
 વાકીની—સોલસંપદા પામે. બીજી નરકનો નીકલ્યો
 પંદર સંપદા પામે, સતએકીંદ્રી અને ચક્રવર્તી વિ-
 નાની ત્રીજી નરકનો નીકલ્યો, સાતએકીંદ્રીરત્ન,
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, વિના તેર સંપદા પામે.
 ચોથી નરકનો નીકલ્યો. સાત એકીંદ્રીરત્ન, તીર્થંકર,
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, વિના બાર સંપદા પામે.
 પાંચમી નરકનો નીકલ્યો સાત એકીંદ્રીરત્ન, તીર્થંકર
 ચક્રવર્તી, વલદેવ, વાસુદેવ, અને કેવલી, વિના અગી-
 આર સંપદા પામે. છઠ્ઠી નરકનો નીકલ્યો, સાત પંચેદ્રી
 રત્ન, શ્રાવક, અવિરતી સમકિત દ્વષ્ટિ, એ દસ સંપદા
 પામે. સાતમી નરકનો નીકલ્યો, અશ્વરત્ન ગજરત્ન,

અવિરતી સમકિત દૃષ્ટિ, ૫ શ્રણ સપદા પામે દસ મુ-
 વનપતી, વ્યતર, જ્યોતીષી ૫ ધાર દહકમાથી નીક-
 લ્યો, તીર્થકર અને વાસુદેવ વિના ૫૧૧૧ સંપદા
 પામે પૃથ્વી, અપ, વનસ્પતિ, તીર્થચ પચીઢ્રી અને
 મનુષ્ય ૫ પાચ દંઢકમાથી નીકલ્યો, તીર્થકર, ચ-
 ક્રવર્તી, વલદચ, વાસુદેવ વિના ઓગણીસ સપદા
 પામે તેડકાય, વાડકાયનો નીકલ્યો, સાત ૫૧૧-
 ઢ્રી રત્ન અશ્વ રત્ન, ગજ રત્ન, ૫ નવ સપદા પામે
 વે ઇંઢ્રી તે ઇંઢ્રી, ચૌરીંઢ્રીનો નીકલ્યો, તીર્થકર, ચ
 ક્રવર્તી ઘલદેવ, વાસુદેવ, કેવલી, વિના અઢાર સ
 પદા પામે વૈમાનીકમાં સુધર્મા, ઇશાન દેવલોકનો
 નીકલ્યો, શ્રેવીસ સંપદા પામે શ્રીજા દેવલોકથી
 આઠમા દેવલોક સુધીનો નીકલ્લી, સાત ૫૧૧૧
 રત્ન વિના સોલ સપદા પામે નવમાં દેવલોકથી ન
 ચમેધેયક સુધીનો નીકલ્યો સાત ૫૧૧૧ રત્ન, અશ્વ
 રત્ન, ગજરત્ન, ૫ નવ વિના ચૌદ સપદા પામે પાંચ
 અનુત્તર વિમાનનો નીકલ્યો તીર્થકર, ચક્રવર્તી, ઘલ-
 દેવ, કેવલી, સાધુ, શ્વાવક, માંઢલીકરાજા, અવિર-
 તી સમકિત દૃષ્ટિ, ૫ આઠ સંપદા પામે ૫ સંપદા
 દ્વાર-સત્તાવીસમો ધર્મદ્વાર કહેછે નારકી, દસમુવન

પતી, વ્યંતર, જ્યોતીષી, વૈમાનીક, પાંચ સ્થાવરો, ત્રણ વિગલેદ્રીએ વાવીસ દંડકે ધર્મ નથી. તીર્યય પંચી-દ્રી અને મનુષ્યને કરણી સ્થળ ધર્મ છે. એ ધર્મદ્વાર—હવે અઠ્ઠાવીસમો યોની દ્વાર કહેછે પૃથ્વી કાય, અપકાય, તેડકાય, અને વાડકાય એ ચારને સાત સાતલાખ યોની છે પ્રત્યેક વનસ્પતિકાયને દસ લાખ અને સાધારણ વનસ્પતિ કાયને ચૌદલાખ યોની છે, બે ઈંદ્રી, તે ઈંદ્રી અને ચૌરીંદ્રીને બેએ લાખ યોની છે, તીર્યય પંચેંદ્રીને, નારકીને, દેવતાને એ દરેકને ચાર ચાર લાખયોની છે મનુષ્યની ચૌદલાખયોની છે એ યોનીદ્વાર ઓગણત્રીસમું કુલ કોડી દ્વાર કહે છે નારકીની પચવીસલાખ કૂલ કોડી ભૂવન પતીની વીસ લાખ કુલ કોડી, વ્યંતરની બે લાખ કુલ કોડી, જ્યોતીષીની બે લાખ કુલ કોડી, વૈમાનીકની બે લાખ કુલ કોડી, પૃથ્વીકાયની બાર લાખ, અપકાયની સાત લાખ, તેડકાયની ત્રણ લાખ, વાડકાયની સાત લાખ, વનસ્પતિકાયની અઠ્ઠાવીસ લાખ કુલ કોડી, બે ઈંદ્રીની સાતલાખ, તે ઈંદ્રીની આઠલાખ અને ચૌરીંદ્રીની નવલાખ કુલ કોડી, જલચરની સાડાબારલાખ, થલચરની ચૌદલાખ, સ્થેચરની બારલાખ કુલ

કોઢી, ઊરપરી સર્પની દસલાખ, અને મુજપરી સર્પ-
ની નવલાખ કુલ કોઢી, મનુષ્યની બારલાખ કુલ
કોઢી, સર્વે થઈને એક કોઢને સત્તાણુલાખ કુલ
કોઢી થઈ, એ કુલ કોઢી દ્વાર, ત્રીસમો અલ્પ ઘટ્ઠુ
ત્વ દ્વાર સર્વથી થોડા ગર્ભજ પચીસા મનુષ્ય, તેથી
ઘાદર અગ્નિ કાય જીવ અસંખ્યાત ગુણાઅધિક તેથી
વૈમાનીક દેવતા અસંખ્યાત ગુણાઅધિક, તેથી દસ
ભુવનપતી દેવતા અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી
નારકીના જીવ અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી વ્યં-
તર અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી જ્યોતીષી દેવતા
અસંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી ચૌરીંદ્રીના જીવ અ-
સંખ્યાત ગુણા અધિક, તેથી તીર્યય પંચીંદ્રીના જીવ વિ-
શેષાધીક, તેથી ષે ઇંદ્રીના જીવ વિશેષાધિક તેથી તે
ઇંદ્રીના જીવ વિશેષાધિક, તેથી પૃથ્વીકાય જીવ અ-
સંખ્યાત ગુણા, તેથી અપકાયના જીવ અસંખ્યાત
ગુણા અધિક, તેથી ઘાડકાયના જીવ અસંખ્યાત ગુ-
ણા અધિક, તેથી વનસ્પતિકાપના જીવ અનંત ગુણા
અધિક ૫ ત્રીસમુંદ્વાર સંપૂર્ણ

દંઢકના ત્રીસદ્વાર સંપૂર્ણ સમાપ્ત,

श्री सम्यक्त्व विचार गर्भित

श्री महावीरजिनस्तवन.

ढाल पेहेली एछिंडीकिहां राखी एदेशी.

इगविध दुविध त्रिविध चउविधवलि ॥ पणविध दशविधजाणो
 ॥ ए समकित शिवतरुनुं बीजक ॥ संप्रति परें मन आणोरे ॥ प्राणी
 समकित शुध आराधो ॥ जेम शिवमारग साधोरे ॥ प्राणी० सम०
 ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ इगविध तुज आणा रुची दुविहा ॥ द्रव्य
 भावथी कहिये ॥ निश्चयने व्यवहारे अथवा ॥ समकित दुविध स-
 द्दयें रे ॥ प्रा० ॥ २ ॥ सदहणा सूधी तुज आगम ॥ परमारथ
 नवीजाणे ॥ समकित द्रव्यथकी तस कहिये ॥ भावथी तत्व वखा-
 णोरे ॥ प्रा० ॥ ३ ॥ मिथ्यापुद्गल शुद्धनु वेदन ॥ समकित द्रव्य
 कहावे ॥ भावथि तत्व रुचिपण तिमहिज ॥ तत्व रुची परिभावेरे
 ॥ प्रा० ॥ ४ ॥ पुद्गलरूपी अरूपी अ पुद्गल ॥ ए पण द्विविधतुं देखे ॥
 क्षायोपशमिकवेदक पुद्गल ॥ शेष अपुद्गल अलेखेरे ॥ प्रा० ॥ ५ ॥ निश्चय
 समकित शुभ, आतमनो ॥ ज्ञानादिक परिणाम ॥ अथवा आतम
 समकित कहिये ॥ गुण गुणी भेद न ठामरे ॥ प्रा० ॥ ६ ॥ मि-
 थ्या दृष्टीतणी संस्तवना ॥ त्यागादिक व्यवहार ॥ बलिय निसर्गा-
 पर अधिगमथी ॥ विहुं भेदे निरधाररे प्रा० ॥ ७ ॥ जिम कोई मा-
 रग भूलो पंथी ॥ भमतो मारग आवे ॥ कोइक उपदेशादिक योगे
 ॥ कोइक धाग न पावेरे ॥ प्रा० ॥ ८ ॥ ज्वर पण सहेजे औषध

योगे, जाये, एक न जाय ॥ पारग, त्वर दृष्टाते समकित ॥ इति
 परे द्विविधे यायरे ॥ प्रा० ॥ ९ ॥ जाती समरण प्रमुत्स यकी जे ॥
 तास निसर्गे विचारो ॥ गुरुउपदेशादिकषी आम्हुं ॥ ते अभिगम
 विषय प्रारोरे ॥ प्र० ॥ १० ॥ कारक रोचक दीपकमेवे ॥ त्रिविधे
 पण ए भाख्युं ॥ अथवा उपपन्न सायोपपन्नमिह ॥ सायिक मेवे दाख्युरे
 ॥ प्रा० ॥ ११ ॥ ते जिम भाख्युं ते तिम कीधुं ॥ ते कारक तस
 स्वास ॥ तुज धर्मोपरि रुचिषी रोचक ॥ नहि, किरिया, अभ्यासरे
 ॥ प्रा० ॥ १२ ॥ मिथ्या दृष्टि यको पण पोते ॥ धर्म कयाविक
 सारे ॥ दीपक परे परने दीपावे ॥ ते दीपक उपचाररे ॥ प्रा० ॥
 १३ ॥ ते समकित जिम परस्युं जीवे ॥ तिम तुम आगल दाखु
 तुज आगम नय न्याय छुपोदधि ॥ परमारय रस वास्तुरे ॥ प्राणी
 समकित मुळ अराधो ॥ १४ ॥

हास बीजी वैद्यतुन सिद्धांत मीठो ए देशी

धीर जिणेसर साहिब सुणमो ॥ निम सेषक अरदासरे ॥ दीन
 दयाकर ठाडुर आपो ॥ तुझवरणे मुम वासरे ॥ बी० ॥ १ ॥ लो
 काकाशि रघो अविनाशी ॥ भान अनादि अनंतर ॥ ए मय धक
 सणा दुःख बहुछा ॥ भोगवियां भगवतरे ॥ बी० ॥ २ ॥ मूस्मनि
 गोद बस्यो हुं स्वामी ॥ अनादि बणस्सह नामर ॥ तिहांमे बीष
 अनता पुद्गल ॥ परानर्तविण स्वामिरे ॥ बी० ॥ ३ ॥ अभ्यसहार
 रासें इम बसिओ ॥ कास अनंतो भोगरे ॥ कर्मपरिणाम तृपति आ
 बेदो ॥ सादस मम्यता योगेर ॥ बी० ॥ ४ ॥ तिहां एकण सासा

सासमें कीर्था ॥ भवसतरे जाजेरारे ॥ ए दुख तुजविण कुण छोडावे
 ॥ स्वामी मुज भवफेरारे ॥ वी० ॥ ५ ॥ व्यवहाररासी लई उत-
 कषे ॥ काल अनंत अनंतोरे ॥ थुल निगोदने पृथ्वी पाणी ॥ तेज
 अनिल त्रस जंतोरे ॥ वी० ॥ ६ ॥ तिहांपण हुं वसिओ तुम पाखें
 ॥ मिथ्या मतने जोरेरे ॥ हरिहर देव करीमें मान्या ॥ तुं न चढ्यो
 मन मोरेरे ॥ वी० ॥ ७ ॥ तेण में छेदन भेदन ताडन ॥ भूख तृपा
 गुरु भाररे ॥ गर्भवासने जन्म जरा दुख ॥ भोगवियां निरधाररे
 ॥ वी० ॥ ८ ॥ इम चउगइ भवना दुख फरसी ॥ वार अनंती अ-
 नाणीरे ॥ पाला दृष्टांते इग पुद्गल ॥ परावर्त्त स्थिति आणीरे ॥
 वी० ॥ ९ ॥ भव्यपणादिक ने परिपाके ॥ गिरिसरि दुपल न्यायें
 ॥ अध्यवसाय विशेष करण जे ॥ अनाभोगथी थाय रे ॥ वी० ॥
 ॥ १० ॥ ते त्रिविधे भाख्युं तिहां पहेलुं ॥ यथाप्रवृत्त वली बीजुरे
 ॥ करण अपूरव नामे कहीयें ॥ अनिवृत्त करण ते बीजुरे ॥ वी०
 ॥ ११ ॥ यथा प्रवृत्त करणे आयुविण ॥ सात करम करी खीणरे
 ॥ कोडा कोडी सायर इगपलनो ॥ असंख्य भाग तिणे हीणरें ॥
 ॥ वी० ॥ १२ ॥ इहा कर्कस त्रिविड गुपिलजिम ग्रंथी भेदन दु-
 कर कामरे ॥ कर्म परिणाम जनित घन जीवनो ॥ रागद्वेष परिणा-
 मरे ॥ वी० ॥ १३ ॥ ते ग्रंथी नवी भेदी जीवे ॥ पहेलि इणे सं-
 साररे ॥ वार अनंति अभव्य पण आवे ॥ ग्रंथी लगें निरधाररे ॥
 ॥ वी० ॥ १४ ॥ भव्य अभव्य रहे तिहां ग्रंथी ॥ संख्य असंख्यो
 कालरे ॥ अरिहंतादिकनी क्रुद्धि देखी ॥ संयमने उजमालरे ॥ वी०
 ॥ १५ ॥ तिहा लहे श्रुत समायक द्रव्यें ॥ सेष लाभ नही तासरे

॥ तिहांयी ग्रैव्यकेपण जीवे ॥ पण नहि शिषपुर भासर ॥ बी० ॥
 ॥ १६ ॥ कोइक मध्य महातम तेहमां ॥ जेहने भवनो पाररं ॥ नि-
 शित झुठार पारं मिम ततस्विण ॥ भेदे बल मनोहारर ॥ बी० ॥
 ॥ १७ ॥ करण अपूरष परम निशुष ॥ तिपते ग्रथी आयरे ॥
 नेदीने अतर मुहूरतमा ॥ अनित्तुत्तिकरणे जायर ॥ बी० ॥ १८ ॥
 ॥ मिथ्यामोह तणीस्थिति वेहनु ॥ अतरमुहूरत एकोरे
 ॥ उदय क्षण उपरें ओखयी ॥ ते समरय सुवियेकरि ॥ बी० ॥
 ॥ १९ ॥ अनित्तुत्तिक करण भिसेये अंतर ॥ मुहूरतकाल अनूपोर ॥
 अतरकरण कर तिहा वेधजे ॥ दस्त्रिअमाव सरुपोंरे ॥ बी० ॥
 ॥ २० ॥ मिमवनद्वदग्घे घन उत्तर ॥ पापी ठाम चन्हायर ॥
 तिम मिथ्या वेदन वनद्वव सम ॥ अतरकरणे थायर ॥ बी० ॥ २१ ॥
 अंतरकरण करे मिथ्यातनी ॥ धित्तिपुग फाई जिन न्यानेर ॥ अंतरक-
 रण यकी यिति इठी ॥ पहली मुहूरत मानर ॥ बी० ॥ २२ ॥
 तहथी उपरकी यिति बीजी ॥ तिहां प्रथम स्थिति जाणोर ॥ मि-
 थ्यादलीकलुं पेदन तेहथी ॥ मिथ्यादली बस्ताणोर ॥ बी० ॥ २३ ॥
 अतरमुहूरत ते धित्तिनाश ॥ नही मिथ्यादल बंदोर ॥ अंतरकरणनो
 प्रथम समय तिहां ॥ लह उपशम निरपदोर ॥ बी० ॥ २४ ॥ पर-
 मानंद मगन डोइ भद्रमिम ॥ जीती कटक भशेपर ॥ न्यायबत हरप
 जिम गाड ॥ न्याय धनागम पसर ॥ बी० ॥ २५ ॥

॥ दास श्रीजी सहीरसमाणी ए वेदी
 ॥ इणीपरें तुमथी समयित परस्थुं ॥ जेहथी मपथी मरजल

त्रस्थुरे ॥ धनधनं तुम सेवा ॥ एथी मन वंछीते फल लेवा ॥ ते
 करवा मुजे हेवारे ॥ ध० ॥ १ ॥ तिहां कोइ देश विरति तससरसी
 सर्व विरतिलहे हरिसीरे ॥ ध० ॥ मिच्छामयण कोदर वा सरिखुं
 ॥ उपशम ओषधपरखुरे ॥ ध० ॥ २ ॥ जल वेस्त्रादिकनेदृष्टांते ॥
 तुज आगम कहेखांतेरे ॥ ध० ॥ मिथ्यापुंजकरेत्रणसोधी ॥ उपशम
 करीशुभवोधीरे ॥ ध० ॥ ३ ॥ शुद्धने अर्द्ध विशुद्धते बीजो ॥ अ-
 विशुद्धे मतरीजोरे ॥ ध० ॥ उपशमथी पडिओमनवामे ॥ क्षायोपश-
 मिक पामेरे ॥ ध० ॥ ४ ॥ मिश्र तथा मिथ्यात्वने फरसे ॥ करम
 मतीइम हरसेरे ॥ ध० ॥ बीजुंक्षायोपशमिक कहिये, उपशमपरिपण
 ल्हियेरे ॥ ध० ॥ ५ ॥ मिच्छापुंजकरीत्रिण निरणे ॥ कोई अपूरव
 करणेरे ॥ ध० ॥ शुद्धपुज तिहांवेदतोज्ञानी, जिनवचनामृतपानीरे
 ॥ ध० ॥ ६ ॥ उपशमपाम्याविण तुजनामे ॥ क्षायोपशमिकपामेरे
 ॥ ध० ॥ यथाप्रवृत्तिकरणत्रयक्रमथी ॥ अंतरकरणेतुजथीरे ॥ ध०
 ॥ ७ ॥ जेलहेउपशम भवजल तरवा ॥ तसत्रणपुंजन करवारे ॥ ध०
 आलंबन अलहंती ईयल, जिमसंठाण नमूकेरे ॥ ध० ॥ ८ ॥ मिश्र
 पुंज अणलाभी उपशमे ॥ तिमिथ्याते दूकेरे ॥ ध० ॥ उपशमसम-
 कितथीतिणिपडिओ ॥ जइ मिथ्या गुण अडिओरे ॥ ध० ॥ ९ ॥
 इम सिद्धांतीनिज मत खोले ॥ कल्पभाष्यपण वोलेरे ॥ ध० ॥ ते
 त्रणपुंजनुंसंक्रमभाखुं ॥ जिनवयणेमनराखुरे ॥ ध० ॥ १० ॥ मिथ्या
 दलिकथीपुद्गल खिंची ॥ समकितदृष्टीविंचीरे ॥ ध० ॥ संकरमावे
 समकित मीसैं ॥ शुभपरिणामे हिंसेरे ॥ ध० ॥ ११ ॥ समकितदृष्टी
 भीस आकर्पी ॥ समकितमाहेदुर्पीरे ॥ ध० ॥ संकरमावे मिथ्यादृष्टी

॥ મિધ્યામાંગુણપૃષ્ઠીર ॥ ૪૦ ॥ ૧૨ ॥ સમકિત પુરુષ મિધ્યામાંદે
 ॥ ૫૧ ॥ મીમે નભિ પાદેરે ॥ ૪૦ ॥ મિષ્ટાસીળ નહીં છે પેહન ॥ તે
 ૫૨ ॥ મિષ્ટાસીળ થયે હોય પુત્રી ॥
 મીસ સ્વયે એક પુત્રીર ॥ ૪૦ ॥ સાચક સમકિત પુરુષ નામે ॥
 જિન આગમ શ્રમ થામેરે ॥ ૪૦ ॥ ૧૪ ॥ સોધિત મયળ કોહવા થાને
 ॥ સમકિત પુરુષ માનેરે ॥ ૪૦ ॥ તેહને વિરુધ તૈલાદિક પાશે ॥
 શુદ્ધપણુ તસ નાસેરે ॥ ૧૫ ॥ તિમ્મ કુશાલ કુતીરિકસંગે ॥ તસ
 કિરિયા મન રગર ॥ ૪૦ ॥ મિધ્યા, મિમિત સમકિત આવે ॥ તત-
 સણ મિધ્યા થાયરે ॥ ૪૦ ॥ ૧૬ ॥ સમકિતથી પદિહંઓ પાહું ॥
 વલી સમકિતલહે આહુંરે ॥ ૪૦ ॥ તે ૫૧ પુંજ કરે તિહાં પરી ॥
 મિષ્ટ અપૂર નિવરીર ॥ ૪૦ ॥ ૧૭ ॥ અનિવૃત્તિ થલે તે રસીઓ ॥
 સમકિત પુંજે રસીઓરે ॥ ૪૦ ॥ સમકિત પરેજિહાં વિરતિનપાવે ॥
 કાચકરણ થે આવેરે ॥ ૪૦ ॥ કરણ અપૂરવ કામમે આગે ॥ વિ-
 રતિવહી તિહાં જાગેરે ॥ ૪૦ ॥ ૧૮ ॥ અંતરમુદુરતપાં તસ લાપે ॥
 નિમ્ન પરિગામે થાપેરે ॥ ૪૦ ॥ ઠંધો નિયમ નહીં તિહાં કોઈ ॥ દુદ્ધિ
 દાળી સમ હોઈર ॥ ૪૦ ॥ ૧૯ ॥ અનામોગ પરિણાદની દાળે ॥
 ગરુ ચિરતિ નથી જાણેર ॥ ૪૦ ॥ અકૃત કરણ થકો તે માળી ॥
 પિરી લહે ચિરતિ મુદાળીર ॥ ૪૦ ॥ ૨૦ ॥ આમોગે જે ચિરતિથી
 સ્વસિયા ॥ તિમ્મ મિધ્યાગુણે રસિયાર ॥ ૪૦ ॥ અંતરમુદુરતપા
 સદે આછી ॥ જખન્ય થકી પિરી પાછીર ॥ ૪૦ ॥ ૨૧ ॥ સ્તવ્યે
 થકુકામે માત્ની ॥ આપ કરણછે સાંસીરે ॥ ૪૦ ॥ ર્ણાપર કર્મ-
 કૃતિ દૃષ્ટિમાંદે ॥ તિહાં જોગો જણાઈરે ॥ ૪૦ ॥ ૨૨ ॥ કોઈ ચિરા

धित समकेत फेरी ॥ ते लहे मिथ्या वेरीरे ॥ ध० ॥ छठीनरक लगे
 ते जाय ॥ समय मते कहेवायरे ॥ ध० ॥ २३ ॥ आज बंधविना
 ऊच्छाहे ॥ फिरी समकित अवगाहेरे ॥ ध० ॥ वैमानिकविण आज
 न बांधे ॥ कर्म मती मत सांधेरे ॥ ध० ॥ २४ ॥ समकित पतित
 कहे मतवांधे ॥ उत्कृष्टी स्थिति बांधेरे ॥ ध० ॥ भिन्न ग्रंथिने आगम
 न्याने ॥ स्थिति उत्कर्ष न मानेरे ॥ ध० ॥ २५ ॥ इणीपरें भेद
 मतांतर जाणे ॥ पण संदेह न आणेरे ॥ ध० ॥ निःशांकित तुज
 वयण आराधे ॥ न्याये तस गुण वाधेरे ॥ ध० २६ ॥

॥ ढालचोथी विनयवहोसुखकार अथवा सालिभद्रभोगीरहो एदेशीछे. ॥

॥ दर्शन मोह विनाशथीजी ॥ जेनिर्मल गुणठाण ॥ ते समकित
 ओघे कहुंजी ॥ ते भवियण हित आणरे ॥ जिन जी तुज आणासु-
 रंग ॥ मुझ नगमे मिथ्यासंगरे ॥ जि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ मिच्छा
 दरसन मोहनीजी ॥ उपशमि उपशमजाण ॥ धुरग्रंथी भेदे कहुंजी ॥
 उपशमश्रेणी प्रमाणरे ॥ जि० ॥ २ ॥ नाश उदीरण मिच्छनोजी ॥
 अनुदीरण समठाम ॥ क्षयउपशमथी उपजेजी ॥ क्षयोपशमिका नाम
 रे ॥ जि० ॥ ३ ॥ त्रिविधि मोह विनाशथीजी ॥ त्रीजुंक्षायिकनाम
 क्षपकश्रेणी चढतांहुएजी ॥ जेहथी शिवपुर ठामरे ॥ जि० ॥ ४ ॥
 विपाक प्रदेशें वेदवुजी ॥ द्विविध उदय विष्कंभ ॥ उपगमतुं तेहने
 कहेजी ॥ आगममां थिरथंभरे ॥ जि० ॥ ५ ॥ नाश विपाकोदय
 थकी जी ॥ वेदन तेहनुंरे नाम ॥ उपशमि ते नवि संभवेजी ॥ क्षा-

शोपश्रमिक ठागरे ॥ जि० ॥ ६ ॥ मिच्छा पुद्गल वेदनाजी ॥ श्रद्ध
 अश्रद्ध तिहा दोय ॥ शिपाक भवेन्नोदय यकीमी ॥ अनुक्रम सममी
 जोयरे ॥ जि० ॥ ७ ॥ अण खठ दुग मिच्छा तणाजी ॥ पुंज स्वप-
 नीरे होय ॥ श्रद्धपुंज स्वपतां तिहांजी ॥ अतिप पुद्गल होयर ॥ जि०
 ॥ ८ ॥ तस पेदन तेहने कशुर्जी ॥ वेदक सोधुर नाम ॥ उपश्रम
 बमतां पांचसुमी ॥ सासादन गुण धायर ॥ जि० ॥ ९ ॥ अंतरसुह
 रत एकनी जी ॥ उपश्रम स्थिति उवेस ॥ उत्कर्षे पट आवली जी ॥
 जघन्य समय होय शेपरे जि० ॥ १० ॥ अश्रद्धपुंज जाणा तणीजी ॥
 इच्छायें तिहां तास ॥ अण कसाय उदयें हुयेमी ॥ वेहयी उपश्रम
 नाधरे ॥ जि० ॥ ११ ॥ उपश्रमयी पढतायकाजी ॥ न गयो मिच्छा
 रे जाव ॥ तावत सासादन कसुंमी ॥ उपश्रम स्वाद सहावर ॥ जि०
 ॥ १२ ॥ अंतरसुहुरत कालनीजी ॥ उपश्रम स्थिति गुणत्ताण ॥
 सासादन पट आवलीजी ॥ वेदक समय ममाणरे ॥ जि० ॥ १३ ॥
 स्थिति सागर तेन्नीसर्नाजी ॥ साधिक क्षायक जाण ॥ बमणी स्थिति
 एहयी कहीनी ॥ सायोपश्रमिक ठागर ॥ जि० ॥ १४ ॥ उपश्रम
 सासादन कसुंमी ॥ आवत बेल्गर पैच ॥ वेदक एक पेला हुयेमी
 ॥ तिमहिम क्षायक संघर ॥ जि० ॥ १५ ॥ बार अमस्व उत्कर्षयीमी
 सायोपश्रमिक क्षाय ॥ हवे तस गुणठाणा महुमी ॥ सांमदजो सह
 कोय रे ॥ जि० ॥ १६ ॥ उपश्रम अहगुण ठाणपांजी, अविग्न गुण
 पदरत्न ॥ क्षायक गुणठाणे सयेमी ॥ आदिम त्रणविणशेपर ॥ जि०
 ॥ १७ ॥ अरिरति गुणठाणा यकीमी ॥ जावत सत्तय ठाण ॥ एक
 वेदक बीनु इहांजी ॥ सायोपश्रमिक जाणर ॥ जि० ॥ १८ ॥ सा-

सादन सासादनेजी ॥ भाखे अंग उवंग ॥ न्याये शिवसुख ते लहे
जी ॥ जशतुज आण अभंगरे ॥ जि० ॥ १९ ॥

॥ ढाल पांचमी शांतिसुधारस कुंडमां तुरमे मुनिवर ए देशी. ॥

धन धन शासन ताहरं ॥ माहरं जिहांमन लीनरे ॥ क्षण पण
त्तसविण नविरहे ॥ जिमजल भर विण मीनरे ॥ धन० ॥ १ ॥ देश
विरति दरशणथकी ॥ पलिय, पहुत्तमां जाणिरे ॥ अनुक्रमे चरण-
श्रेणीविहुं ॥ संख्यसायर गुण खाणिरे ॥ धन० ॥ २ ॥ तेहिज भवें
हुए तेहने ॥ जेहनेसत्तगखीणरे ॥ चउतियभव उत्कर्षयी ॥ पुव्ववद्धा
उये पीणरे ॥ धन० ॥ ३ ॥ वद्धायु सुर नगरनुं ॥ तेहने तियभव
संतरे ॥ आउ असंख्यनर तिरितणु ॥ तसपण चउभवें अंतरे ॥ धन०
॥ ४ ॥ समकित स्थितिहोए ओगथी ॥ अंतरमूहुरत एकरे ॥ साहिय
खओवसमासिरी ॥ सायर छासट्टि छेकरे ॥ धन० ॥ ५ ॥ इग अ-
थवा बहु आसरी ॥ दरसणनो उपयोगरे ॥ जघन्य उत्कृष्ट थकी
कह्यो ॥ अंतरमूरत भोगरे ॥ धन० ॥ ६ ॥ दरसणलब्धि शुभसुर-
लता ॥ क्षयोपशमादिक रूपरे ॥ अंतरमूहुरत माननी ॥ जघन्यथी-
कहेजिनभूपरे ॥ धन० ॥ ७ ॥ छासठ सायर सविमली ॥ नरभव
हिय उतकृष्टरे ॥ तेहथी उर्द्ध जो नविदिए ॥ समकित रयणने पृष्टरे
॥ धन० ॥ ८ ॥ ते निश्चय शिवपदलहे ॥ ए एकजीवने योगरे ॥
जीवनानाश्रित सर्वदा ॥ दरसणनो उपयोगरे ॥ धन० ॥ ९ ॥ अंत-
रमुहुरत एकनुं ॥ जघन्य अंतरमन आणरे ॥ अर्द्ध प्रद्वल परावर्त्तनं

॥ तस वत्कृष्ट परिमाणरे ॥ घन० ॥ १० ॥ नीय नानाभित नवि
 होए ॥ समकित अंतर लेखर ॥ तत्र आषड्यक हृदिमां ॥ ए अधि-
 कार विशेषरे ॥ घन० ॥ ११ ॥ दक्षविष सहन उपदेक्षयी ॥ उपश्रम
 प्रमुत्त जे पंचरे ॥ अहय निसर्ग रुद्र मेदयी ॥ दक्षविष तस परपंचरे
 ॥ घन० ॥ १२ ॥ निसम्भुषणस आणारुद्र ॥ सुप्त बीयरुद्र अभिरा
 मरे ॥ अभिगमा मोग किरियारुद्र ॥ संसेध धम्म रुद्र नामरे ॥ घन०
 ॥ १३ ॥ गुरुवपदेक्षविण सहजयी ॥ जिनवपणे परतीतरे ॥ जेहने
 तेहने जाणसो ॥ प्रथम निसर्ग रुद्र रीतरे ॥ घन० ॥ १४ ॥ तेसवि
 गुरुवपदेक्षयी ॥ सहदे जे जण आपरे ॥ ते उपदेक्षरुद्रि नरकसो ॥
 इम तुज आगम थापरे ॥ घन० ॥ १५ ॥ कारण प्रमुत्त अजाणतो
 ॥ मुन्न जिन आणम सेमरे ॥ तइय आणरुद्रि तुफदे ॥ मात्त त्पा-
 दिक् जेमरे ॥ घन० ॥ १६ ॥ सुत्र मणतो समकितलहे ॥ प्रसन्न
 प्रसन्न परिणामरे ॥ गोविंद बाचकनीपरे ॥ सुत्तरुद्र तसनामरे ॥
 घन० ॥ १७ ॥ देवर्द्ध स्वभोवतमयी ॥ सव्यर्द्ध विस्तारिरे ॥ उद-
 क्त्वां तेल्लर्द्धिदुपरे ॥ बीयरुद्र मयतारिरे ॥ घन० ॥ १८ ॥ अभिगम
 रुद्र सुअनाणने ॥ अरवधकी अकगाहेरे ॥ अंगपन्न प्रमुत्तजे ॥ श्वास्त्र
 सप्पेनिरबाहेरे ॥ ॥ घन० ॥ १९ ॥ द्रव्यना भाव आप्यामिणे ॥
 सव्य प्रमाणे असेतरे ॥ सर्वनयेतिम तसकर्तु ॥ विच्छार रुद्र अकसे
 झर ॥ घन० ॥ २० ॥ दक्षणाण चारित धयी ॥ तिमतिन यो त्तय
 कामरे ॥ सुमति शुपतिकिरियारुद्र ॥ तेकिरिया रुद्रनामरे ॥ घन०
 ॥ २१ ॥ आगम कोविद मणीहुए ॥ कुमय कुदिहीषि सुत्तरे ॥ सत्ते
 वरुद्र तेहने कर्तु ॥ जिमविष्णुतिय पुंचरे ॥ घन० ॥ २२ ॥ धम्म

अधम्म प्रमुख दव्व ॥ चरण सुय धम्मना भेदरे ॥ जेजिन भाषित
सद्देहे ॥ तेधम्मरुई निरवेदरे ॥ धन० ॥ २३ ॥ एदशविध दरशण
कहुं, उत्तराध्ययनमजाररे ॥ अध्ययने अढवीसमें ॥ न्याय सागर
सुखकाररे ॥ धन० ॥ २४ ॥

ढालछट्टी माइ धन्नसुपनतुंदेशी.

जडजलपणपोते सिंच्युकाठनबोले ॥ तससंगतिलोहुं तेहनेपण
तसतोले ॥ तेम हुं गुणहीणो तोपण दास तुमारो ॥ अवगुणउवेखी
प्रभुजी पारउतारो ॥ १ ॥ तुं गुणमणि दरिओ उद्धरिओं जगजेणे ॥
मुजकांइनतारयो तुज संगतिनही तेणे ॥ अलगो तर्हिबिलगो तुंमुझ
दिलथीदेव ॥ अविचलपदआपो ॥ ढीलतणीसीटेव ॥ २ ॥ नहीता मुझ
दावे नहीमुकुंकरुंसोर ॥ जालीदिलभीतर धालीकरसुंजोर ॥ जासो
किम दीधा, विणशिवसुखजिनराज ॥ सहेजे जो देशो तो रहेशे तुम
लाज ॥ ३ ॥ अविनयमुझखमजो हुंहुं मूढअयाण ॥ करतांनविआवे
वीनतढीजिनभाण ॥ वालक जेमबोले कालोगहिलोबोल ॥ तेमात
पितामन, लागे, अमृततोल ॥ ४ ॥ इणिपरे प्रभुस्तविओ समकित
लेशविचारे ॥ आगमअनुसारे मुझमतिने अनुहारे ॥ संवतरुतुरसमुनि
चंद्रसंवत्सरजाणी ॥ १७६६ ॥ भादरवेमासे सीतपंचमीगुणखाणि ॥
॥ ५ ॥ श्रीतपगच्छनायक श्रीविजयरत्नसूरिंद ॥ सुरगुरुजश आगलें
करजोडेमतिमंद ॥ तसराजेपंडित उत्तमसागरसीस ॥ कहेन्यायसागर
प्रभु पुरोसंघजगीस ॥ ६ ॥

अथ श्री पढित उत्तम विययजीकृत संयम श्रेणीनु स्तवन

॥ हाल पहेली प्रथम गोंनालातणेमवेजी एवेजी ॥

केवल ज्ञान दिवाकजी ॥ सिद्ध पुद्ग सुखदाय ॥ आत्म सपद
मोंगवेजी ॥ वर्द्धमान जिनराय ॥ गुणोदधि शासन नायक धीर ॥
मेरु महिषर धीर ॥ गुणो० ॥ शास० ॥ १ ॥ एमाकणी ॥ अनुश्रमि
संयम फरसतोनी ॥ पाम्यो सायक भाव ॥ संयमभ्रेणी फूलडेजी ॥
पूजुं पद निष्ठाव ॥ गु० ॥ २ ॥ बाचक जश्विर्मयें रच्योमी ॥
संलेपें सज्जाय ॥ विस्तरि जिन गुण गावतांमी ॥ बीहा पावन थाय
॥ गु० ॥ ३ ॥ वारकपोंय स्वय उपश्रमेमी ॥ सरव विरतिगुणठाण
॥ तेना आदिम ठाणमांमी ॥ पर्यवतुं परिमाण ॥ गु० ॥ ४ ॥ सर-
वाकाश प्रवेशणीनी ॥ अनंत गुणा अविभाग ॥ धृष्टकल्पना माप्य-
मांमी ॥ माखे तुं मों माग ॥ गु० ॥ ५ ॥ भाग अनन्ते आदिषीमी
॥ बीषे ठाणे वृद्धि ॥ इम अनंत मागुत्तरेमी ॥ वानकनि होय सिद्धि
॥ पु० ॥ ६ ॥ अंगुल माग असंखमांमी ॥ जे आकाश प्रवेश ॥
वेता धानक नीपवेमी ॥ कडक तास निषेस ॥ गु० ॥ ७ ॥ बीमा
कडक ठाणमांमी ॥ आदि असंख्यांस माण ॥ तदनवरनंत भागनामी
॥ धानक कडक माण ॥ गु० ॥ ८ ॥ इम नंत माग वृद्धिनेमी ॥
कडक कडक मध्य ॥ ठाण असंख्यांस वृद्धिनामी ॥ कडक माने
सद्ध ॥ गु० ॥ ९ ॥ ते आगेनंत भागनामी ॥ धानक कडक मात

॥ तदनंतर संख्य भागनुंजी ॥ थानक एक विख्यात ॥ गु० ॥ १० ॥
 ते ऊपर द्वय वृद्धिनांजी ॥ जेता ठाण अतीत ॥ ते कीधे संख्यभाग-
 नुंजी ॥ बीज्युं ठाण पवित्त ॥ गु० ॥ ११ ॥ इम वृद्धि द्वय अंतरेजी
 ॥ कंडक माने इष्ट ॥ असंख्याते वृद्धिनाजी ॥ थानकजिनवर पुष्ट
 ॥ गु० ॥ १२ ॥ वलि पूरव द्वय वृद्धिनाजी ॥ थानक सरव करेह ॥
 आगल गुण संख्यातनुंजी ॥ थानक एक धरेह ॥ गु० ॥ १३ ॥
 इम त्रिक वृद्धिने अंतरेजी ॥ गुण संख्यातना ठाण ॥ कंडक माने
 नीपजेजी ॥ जाणे तुं वर नाण ॥ गु० ॥ १४ ॥ पुनरपि त्रिक वृद्धि
 तणाजी ॥ पूरी थानक सर्व ॥ असंख्यात गुण वृद्धिनुजी ॥ थानक
 एक अगर्व ॥ गु० ॥ १५ ॥ चउरंतर चउरंतरेंजी ॥ थानक कंडक
 मेय ॥ असंख्यात गुण वृद्धिनाजी ॥ पंडीत वीर्य वरेय ॥ गु० ॥ १६ ॥
 उपर वली चउ वृद्धिनाजी ॥ फरसे थानक सार ॥ तदनंतरनंत गुण
 नुंजी ॥ थानक एक उदार ॥ गु० ॥ १७ ॥ पंच पंच बुद्धी विचेंजी
 ॥ ठाण एक इक जोय ॥ इम अनंत गुण बुद्धिनाजी ॥ कंडक माने
 होय ॥ गु० ॥ १८ ॥ उपर वली पंच वृद्धिनाजी ॥ फरसे संयम
 ठाण ॥ प्रवचन अनुसारें कहुंजी ॥ षट थानक परिमाण ॥ गु०
 ॥ १९ ॥ असंख्य लोककाशनाजी ॥ प्रदेश ने परिमाण ॥ इक षट
 थानक ऊपरेंजी ॥ ऊटे वलि षट ठाण ॥ गु० ॥ २० ॥ ए संयम
 गुण ठाणमांजी ॥ जे वरते मुनि सोय ॥ वंघ अपर भजनापणेंजी ॥
 भाष्यकल्पमां जोय ॥ गु० ॥ २१ ॥ षट थानक संयम तणाजी ॥
 कहेतां स्तवतां वीर ॥ क्षमाविजय जिन भक्तियोजी ॥ उत्तम लहे
 भव तीर ॥ गु० ॥ २२ ॥

‘ हास धीमी सुरतीमहीनानीवेशी

यस्तु स्वभाव प्रकाशक भाषित लोगालोग ॥ भीर जगत गुरु भोगे
 रत्नप्रयीनो भोग ॥ समयना पठ यानिक सूक्ष्म बुद्धि गम्य ॥ स्व
 पर बिबोपन हेतुं यापुं यंत्र सुरम्य ॥ १ ॥ भाग अनंतदृष्टिना
 ठाणछे कंदक सार ॥ छे यद्यपि ते असंख्यात ठवुं तस विंदु चार ॥
 असंख्य भाग वृद्धिनुं यानक आगळ एक ॥ तस ठामें ठवुं एको मन
 घरी भतिहि विवेक ॥ २ ॥ चठ चठ विंदु अंतर इम होय एकाचार
 ॥ तदनंतर चठ विंदु सयसां बीस उदार ॥ आगळ भाग संख्यातदृष्टि
 वृद्धिनो बीओ जाण ॥ इम चठ बिया ठवतां मीढां छत परिमाण
 ॥ ३ ॥ चठ बीमा बीस एका मीढा छत समुदाय ॥ भागनी वृद्धि
 मांहे ययां इवे गुण वृद्धि कहाय ॥ संख्यात गुणनी वृद्धिमां बीओ
 आदि उदार ॥ इम सवि मीढां अंका विष ठवि विद्या चार ॥ ४ ॥
 बीस बीमा छत एका पण सय विंदु मान ॥ असंख्यात गुण वृद्धि
 मो चोको घुरि मंडाण ॥ इम चठ चोका आणतां तिक बीस द्विक
 छत जोय ॥ पण सय एकदा मीढा पंचबीसतें होय ॥ ५ ॥ इवे अ-
 नंत गुण वृद्धि पवे ठवि पंचक पंग ॥ पुनरपि पुरष रीतें मीढां अंक
 सुरंग ॥ तिवार पछी पंचक इम पंचक चठ जव थाय ॥ भागें पण
 पंचबीसतें मीढां अंक कराय ॥ ६ ॥ पांचदा चोगदा ऋगदा यगदा
 एकदा विंदु ॥ पठ यानकनां यंत्रनी संख्या करे मिनपंडु ॥ चठ
 बीस सय पणसय पंच बीस सय सार ॥ अंका मीढा गणती साळा
 बारहजार ॥ ७ ॥ संयम भेजिमां भेजि सयक सहि सुकृ प्यान ॥

याती करमनो क्षयकरी पाम्यो पंचम ज्ञान ॥ प्रवचनसारनी वृत्तिमो
यत्रनी ठवणादीठ ॥ क्षमाविजय जिन वयणथी उत्तम चित्त पविठ ॥ ८ ॥

ढाल त्रीजी एकवीसानी देशी.

आतम रामीरे, शिव विसरामी नित्यनमु ॥ प्रभुजी स्तवतारे
पाप पोताना निगमु ॥ पटथानिकरे जे अह ठाण परूपणा ॥ सुणो
सयणारे वयणा कल्पनी भाप्यना ॥ १ ॥ ब्रूटकः—आदि असंख
अंस वृद्धिथी कहो ॥ भाग अनंत अंस कैटलां ॥ हेठथानिक एम
पूछत ॥ कइयें कंडक जेतलां ॥ भाग संख्या तह गुण संख्याते अ-
संख अनंतह गुण वली ॥ तस प्रथमथी कहे अथ अनंतर ॥ कंडक
माने केवली ॥ २ ॥ इत्यनंतरमार्गणा एकांतररे मार्गणा सुणो सवि
संतरे ॥ भाग संख्यातरे मूल थानकथी तंतरे ॥ हेठे थानिकरे भाग
अनंतना भाखीयें ॥ एककंडकरे कंडक वर्गते दाखीयें ॥ ३ ॥ ब्रूटक
॥ दाखीयें गुण संख्यातथी वली ॥ असंख अनंत गुणथी तथा ॥
पढम ठाणथी एक अंतर ॥ कंडक वर्ग कंडक यथा ॥ इति एकांतर
मार्गणा ॥ एक अंतर मार्गणा कही ॥ सुणो द्वंतर मार्गणा ॥ संख्यात
गुणथी हेठथानक अनंत भागना सुभमना ॥ ४ ॥ कंडक घनरे,
कंडक वर्ग दु, गुणो करो ॥ एक कंडकरे तस संख्या मनमां धरो ॥
दुग अंतररे असंख अनंत गुणथी लक्षां ॥ अथ स्थानकरे पूरव परें
जाणो कक्षां ॥ ५ ॥ इति द्विकांतरमार्गणा ब्रूटकः—त्रिके अंतर कोई
पूछे ॥ आदि असंख गुण वृद्धिथी ॥ हेठें भाग अनंत केरां ॥ ठाण
कहो गुरु वयणथी ॥ कंडक वर्गनुं वर्ग कीजे ॥ कंडक घन त्रिक उपरें

॥ कंदक बर्ग त्रिक एक कंदक ॥ होए ते मनमां घरे ॥ ६ ॥ छठी
 वृद्धिनार पहेला ठाणयी हेठलां ॥ धीय वृद्धिनार यानक पूरवजेतलां
 ॥ इति त्रिकांतर मार्गणा, चतुरंतररे अनतगुणा दिम ठाणयी ॥ हेठ
 यानकरे भाग अनंत ना यानयी ॥ ७ ॥ श्रूक, परिमाणयी ते अष्ट
 कंदक ॥ बर्गमार्गा पत्र घना ॥ चार कंदक बर्ग आगल ॥ एक कंदक
 सोमना ॥ इति चतुरंतर मार्गणा, पर्यवसाननी मार्गणा ते ॥ पत्र
 यानिक पूर करे ॥ मूलयी संयम ठाण फरसी ॥ धीर विमू केवल
 घरे ॥ ८ ॥ उपर मध्यधीर संयम यानिक जे मजे ॥ नियमार हेठ
 चतरी पुनरपी सजे ॥ अतर्मुहर्चनीरे बुद्धी हानि ठाणमां ॥ होय मुनि
 नेर ज्ञानीवेस्ते ज्ञानमां ॥ ९ ॥ श्रूक ॥ अप्यबहुअ विचार करतां
 अनंत गुणना थोडला ॥ तेहयी गुणह असस्य केरा ॥ कंदक बर्ग
 कंदक मला ॥ पञ्चानुपूर्वि बुद्धि उत्तर पद्व्याये भारीये ॥ समाविजय
 जिन चरण उत्तम भक्तिमार्गे पावीये ॥ १० ॥

हाल चोयी रागधन्याथी कलसरूप

गायो गायोर मल्ल धीर जगतगुरु गायो ॥ एआंकणीछे संयम
 भेर्णी यानक पत्रविषयवणा रंघ्र घनायो ॥ अह ठाण पक्षपण करता
 ॥ मनुज जनम फल पायोर ॥ भल्ले ॥ १ ॥ छुद्ध निरंजन
 अलस्र अगोचर ॥ एहिज साध्य सुहायो ॥ ज्ञानक्रिया अवलंबी फ
 रसो ॥ अनुभव सिद्धि उपायोरें ॥ भल्ले ॥ २ ॥ श्रद्धा ज्ञान स्म्या
 छ तोपण ॥ जोनवि जाय पमायो ॥ बंध्य सर उपमते पामे ॥ संयम
 ठाणजो नायोर भल्ले ॥ ३ ॥ जम सर श्रद्धन भारनो बाहक ॥

भारनो भागी कहायो ॥ तिनिपरें ज्ञानी संयम हीनो ॥ सदगतीये
नविजायोरे ॥ भलें० ॥ ४ ॥ आश्रव त्यागें संवर परिणति ॥ अवि-
रति सरव उढायो ॥ स्व स्वरूपमां थिरता तेहिज ॥ संयम शुद्ध
ठहरायोरे ॥ भलें० ॥ ५ ॥ अनुभव सुरतरु फलने काजे ॥ कीजें
आत्म अमायो ॥ सन मुखभावे जेह प्रवर्त्तन ॥ तेह निवर्त्त निदायोरे
॥ भलें० ॥ ६ ॥ ज्ञानक्रिया दुग चक्रे शोभित ॥ संयम रथ सुखदायो
॥ अनुभव धोरी युत शिव नगरे ॥ जाता विघ्ननथायोरे ॥ भलें०
॥ ७ ॥ रायसिद्धारथ वंश विभूषण ॥ तिसलाराणीजायो ॥ अजअ-
जरामर सहेजानंदी ॥ ध्यान भूवनमां ध्यायोरे ॥ भलें० ॥ ८ ॥ संवत
नंद निधि मुनि चंद्रे ॥ देव दयाकर पायो ॥ प्रथम जिनेसर पारण
दिवशे ॥ स्तवना कलश चढायोरे ॥ भलें० ॥ ९ ॥ विजयदेवसूरीस
पटोधर ॥ विजयसिंह सवायो ॥ सत्यशिष्याधार कपूरविजयबुध ॥
समाविजय पुण्य पायोरे ॥ भलें० ॥ १० ॥ सुरतमांहे सूरय मंडण
॥ श्रीजिन विजय पसायो ॥ विजयदयासूरिराजे जगपति ॥ उत्तम
विजय मल्हायोरे ॥ भलें० ॥ ११ ॥

अथ श्रीतारंगगिरितीर्थमंडन श्रीअजितनाथजिन स्तवन-
ढाल १ ली.

राग—मेढी उपर मेह झरोखे वीजळी हो लाल—ए देशी.
आणंद अधिक उच्छाह धरी दिलमां घणो हो लाल धरो०
बहुदिननो उमाह सफळ थयो मुझतणो हो लाल सफळ० ॥ १ ॥
भवतारण तारंग अचल जब निरखीओ हो लाल अचल०

ममतारण तारंग अवल जब निरस्तीमो हो लाल अवल०
 शीयई हेम विलास घरी घणु हरसिमो हो लाल घरी० ॥ २ ॥
 दंड कलस अमिराम ध्वनाश्रु सोहतो हो लाल ध्वजा०
 गगनधु मांडे माद मासाद मन मोहतो हो लाल मासाद० ॥ ३ ॥
 कुमारपालनरिद परमभावक कर्पो हो लाल परम०
 चन्य घ-घ हेमसूरिद जेणे नृप उदधर्पो हो लाल जेणे० ॥ ४ ॥
 तेणे कीचो कुमारविहार नामे वेवकुल मल्लो हो लाल नामे०
 महीयस्मादि जयंत जाणे त्रिसुधनतिलो हो लाल जाणे० ॥ ५ ॥
 बेठा अभितमिर्णद गमांक मनोहर हो लाल गमाक०
 विजयाम्नात मल्हार सोमागी सुंदर हो लाल सोमागी० ॥ ६ ॥
 पटक्रतुनो बनराजि बिराजे बहुपरे हों लाल बिराजे०
 कोदिविला जिहां दीठे मविजन मन हरे हो लाल भवि० ॥ ७ ॥
 तारणदेवीनाम अछे रत्नवालिका हो लाल अछे०
 ए गिरिनी मनोहार भविक सुखदायिका हो लाल भविक० ॥ ८ ॥
 चार पाजे चही चरमति दुख निकडीये हो लाल दुख०
 भेटी अभितमिर्नद सदा आर्णदीये हो लाल सदा० ॥ ९ ॥
 खोरण धम उत्तम केगरनी कोरणी हो लाल केगरनी०
 पुतळीरूप अनूप शोभा अतिगणी हो लाल शोभा० ॥ १० ॥
 सिद्धाबलसम पह आनंदपुर पासची हो लाल आनंद०
 सफल करो अवतार सुदर्शनवासची हो लाल सुदर्शन० ॥ ११ ॥

ढाल २ जी.

राग—नणदलनी देशी.

- साहिव अजितजिणेंद अवधारीये, दासतणी अरदास हो;
 सा० श्रीतारणगिरिमंडणो, महीमां महिमनिवास हो ॥सा०॥१२॥
 सा० गुण अमंत छे तांहरे, तों कां न दिओ एक हो;
 सा० तिणगुणथी तुझने मिल्यो, भक्तितणे सुविवेक हो ॥सा०॥१३॥
 सा० रयणायर एक रयणहे, देतां न होय हाणि हो;
 सा० तिणे नाशे लोकनी आपदा, बाधे सुजसनी वाणी हो ॥सा०॥१४॥
 सा० सुनजरथी होइ, सेवक शुद्ध सुबोध हो;
 सा० तरणिप्रभा पण दुरथी, करे कमलाकरबोध हो ॥सा०॥१५॥
 सा० गिरुआ गुणवंता जिके, होय ते समभाव हो;
 सा० न्हानां म्होटां नवि गणे, सविने तारे नाव हो ॥सा०॥१६॥
 सा० हाथे दोय कुसुमांजली, वासे वाम अवाम हो;
 सा० चंद्रज्योति सघळे समी, उंच नीच गुणधाम हो ॥सा०॥१७॥
 सा० मेह महीतले वरसतां, न गणे ठाम कुठाम हो;
 सा० चंदन निजवासे करी, तरुवर परिमल धाम हो ॥सा०॥१८॥
 सा० फलदल जाया बहु करे, पंथीजन विश्राम हो;
 सा० वाटे जे सुरतरु फळ्या, उपगारी गुणधाम हो ॥सा०॥१९॥
 सा० न्हाना सामुं विशेष जे, साहिवने चित्त होय हो;
 सा० निर्णण पण गुणवंत ते, लोक कहे सहुकोय हो ॥सा०॥२०॥
 सा० इम जाणीने तारीये, वीनतडी दिल आण हो;

सा० आभी छात्रया पाउसे, तेहने श्री करो ताण हो ॥सा०॥२१॥
 सा० लोचन लुके ताहरे, तरीया सेवक लास हो;
 सा० कहो तेणे ध्युं आपीयुं, ते प्रभु मुजने दास हो ॥सा०॥२२॥
 सा० किच भरियो तो पूरयो, ए निधयमहाराज हो;
 सा० सेवक पण सुखीयो होये, बघसे साहिब लाज हो ॥सा०॥२३॥
 सा० ज्ञानविमल तेजे तपे, प्रभुतामंदरी साय हो;
 सा० महेर घरीने मानीये, बीनतडी जगनाथ हो ॥सा०॥२४॥

कलश

५८

भवभ्रांतिवारण जगत्तारण, तारगगिरिवर्मदणो,
 श्रीअमृतनिनवर नाणविणयर, दुरिततिमिरविहंढणो;
 चवतीस अतिश्रय रयण मणिगण, भवणवण रयणायरो,
 श्रीज्ञानविमलसूरीदबंदित, सकलमंगल सुहंढरो ॥ २५ ॥

अथ श्रीराणकपुरतीर्थनुं स्तवन

हाल १ की

राग—हुंगरबाह—ए पेशी

महसमे प्रणमी प्रेमशुं रे छाल, गावं ऋणयमिर्णदरे; मनमोहन म्हारा
 सफल मनोरथ माहरोर छाल, उल्लस्यो अंगे आर्णदरे मन ॥मह॥१॥
 त्रिभुवनतिलक सोहामणो हो छाल, प्रौढो पुढवि भासाद र मन०
 समत उंचपणे करी रे छाल, कर गगनशुं पादरे मन० ॥मह०॥२॥

सिद्धनिलयने पहुँचवा रे लाल, उभाव्यो मानुं थंभ रे गन०
 जोतां वृत्ति न पापीये रे लाल, छुटीजे भवदंभरे मन० ॥प्रह.॥३॥
 नलिनीगुल्मविमाननी रे लाल, मांडणी एह अचंभरे मन०
 पूतळी मिसे मानु आवीने रे लाल, जोवाथिर थईरंभरे मन. ॥प्रह.४॥
 मोठो देश मेवाड छे हो लाल, जिहां राणिकपुर अभिराम रे मन०
 पोरवाड तिहां परगडोरे लाल, धन्नोशा जस नामरे मन. ॥प्रह.॥५॥
 धन्य धानलदे तेहनीरे लाल, तरुणी पुण्यप्रधान रे मन०
 धर्मकारज करी मोटिकारे लाल, अविचल राख्युं नाम रे मन. ॥प्रह.॥६॥
 अहमपोसहे आदरी रे लाल, धरतां धर्मनुं ध्यान रे मन०
 सुधर्मवासी सुर कहेरे लाल, वांछित देउं दानरे मन. ॥प्रह.॥७॥
 चर मांग्यो देवलतणोरे लाल, अनोपम अतिहि उदाम रे मन०
 पट्ट आलेखी आपीयोरे लाल, सुरविमान उपमान रे मन. ॥प्रह.॥८॥
 नैपा शिलावटने दियोरे लाल, कोरणी वितथ न होय रे मन०
 यत्थरखाण कही तिहां रे लाल, विघन नहिईहां कोयरे मन. ॥प्रह.॥९॥
 दाळ २ जी.

राग—कोइ लो पर्वत घुंघलो रे लोल—ए देशी.

संवत चौदपंचाणुमां रे लोल, शुभमुहूरते शुभवाररे जिणंदराय.
 मोटे मंडाणे मंडावीयो रे लोल, धरणे ऋषभविहार रे जिणंदराय.

॥ आवो आवो श्रीजिन वंदीयेरे लोल ॥ १० ॥ आंचली० ॥

भ्रह्मांड माढी मांडणी रे लोल, कीधां वळी पंचमेर रे जिणंद०
 औढो प्राकार चिहुं दिशेरे लोल, मानुं मोहने करवा जेररे जिणंद०

॥ आवो० ॥ ११ ॥

वेहरी चोराष्टी दीपतीरे सोल, चिहुं दिसे वोळ छे चाररे जिणंद०
सस्यचोराष्टीयोनिमे रे सोल, मानुं चौगइभ्रमण निवाररे जिणंद०

॥ आषो० ॥ १२ ॥

उन्नव शिर यांमा यसा रे सोल, चौदसयां चौबीस रे जिणंद०
सोरणभोलि सोहामणीरे सोल, एक एक दिसे बथीसरे जिणंद०

॥ आषो० ॥ १३ ॥

विविधमकारे चोरणी रे सोल, पूतळी गणीय न जाय रे जिणंद०
मंडप चार चिहुंदिसेरे सोल रगमंडप सुखदाय रे जिणंद०

॥ आषो० ॥ १४ ॥

सहस्रकूट त्रेमा सोहीये रे सोल, अष्टापद मतिविचरे जिणंद०
नवनिधिपरे नव भूहरां रे सोल, तिहां अनेकजिनविचरे जिणंद०

॥ आषो० ॥ १५ ॥

रायणतळे मधुपादुका रे सोल, मानुं त्रिहुं यूमि उचगर जिणंद०

॥ आषो० ॥ १६ ॥

स्वर्गे श्रान्त वेहरां रे सोल, तिम पुहरीतळ एह रे जिणंद०
ए समवड जे आणीये रे सोल, तेहबो न दीगे कोयर जिणंद०

॥ आषो० ॥ १७ ॥

दास ३ बी

राग—चोरणीयां—ए वेसी

संपत चौंसचाणुए रे, शुनि पंचमी शुभ योग,
मासवैशाखवर्णा मसी रे, आणी बहुषिप रंग रे

॥ भीजिन सेबीये ॥ १८ ॥

સુવિહિતતપગચ્છ યતિપતિ રે, શ્રીસોમસુંદરસૂરિ;
 કરે પ્રતિષ્ઠા અતિભલી ાજતે મંગલતૂર રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥
 મૂલનાયક શ્રીકૃષ્ણભજી રે, ચઝમુખ થાપે રે તેહ;
 સમવસરણની થાપના રે, ચઝગતિવારક તેહ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥
 પરિકરયુત ત્રિહું ભૂમિકા રે, ત્રિશ્ચવનનો ડહ્દાર;
 ચઝવીસસહસને માજનેરે, વિવપ્રતિષ્ઠા તેળીવારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥
 નાટક વિવિધપ્રકારનાં રે, ઓછવ અતિઘણા થાય;
 સંઘ આવે દશદિશિતણા રે, મેટી પાવન થાય રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥
 અચલ હુઓ અવનીતલે રે, તીરથ મહિમાવંત;
 ધરણવિહાર મનોહરૂરે, જસ ગુણનો નહિ અંતરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥
 આજલગે તેહ ચૈત્યની રે, પૂજા ભક્તિ વિશેષ;
 દિન દિન થાયે દીપતી રે, થાપે પુણ્યની રેખ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૪ ॥
 ચિહું દિશના સંઘ સામટા રે, જો આવે સમવાર;
 પણ સંકટતા નવિ હુવેરે, ણહવો ચૈત્યવિસ્તારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૫ ॥
 શાશ્વત ચૈત્ય તે સાંભરે રે, દીઠે હણિ પ્રાસાદ;
 જન્મ સફલ તેહનો હુવેરે, નાશે સવિ વિષવાદ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૬ ॥
 ચાર પ્રાસાદ પાસે અછે રે, પુણ્યતણા તે ઠામ;
 આજલગે થાતા અછે રે. વિવપ્રાસાદના કામ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૭ ॥
 તેહનું ધ્યાન સદા ધરે રે, સમકિત નિર્મલ થાય;
 જ્ઞાનવિમલ સુખસંપદા રે, પામે સુજસ સવાય રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૮ ॥

અય શ્રીજિનપૂજાવિધિનું સ્તવન

હુદા

શ્રીજિનચંદનનિષાસિની, સમરી સ્નાનદમાય;
 પંચમઝંગ ધુરે મળી, બ્રાહ્મીલીપી કહમાય ॥ ૧ ॥
 દેવવિરતિની માંઢળી, હોઈ સમક્તિ છુદ્ધ;
 જિનપૂજાથી યોગ છુમ, જાંયે નિર્મલ છુદ્ધ ॥ ૨ ॥

શ્લોક ૧ સ્તી.

મળમિય પાસજિજન પાપ, પમજુ પૂજાવિધિ;
 મયમ મલિકજન માવશું, ય જોઈ શુભિ છુદ્ધ ॥
 અત્યજ માલન દુર્ગંધનીય, કુલ સંગતિ વરજે;
 જે જિનમક્તિ હીજ હોય, તેહને પણ તરજે ॥ ૩ ॥
 છુમસ્થાનક જોઈ કરી, દૂષણ સધિ છંદે;
 ધર પેસતાં જામમાગે, વેરાસર મંદે ॥
 શૂનિયકી દોહ દાવ લેવ, સિંહાસન સ્થાપે;
 સમચોરસ સંઠાળ જોઈ, જિમ શિષ્યસુત્ર આપે ॥ ૪ ॥
 શુક્ર ઘલ્લ ને રાહુ પરિષ, શૂન યોગિની કાલ;
 ચંપૂત ને ચ્યતિપાત ત્રાત, દૃષ્ટાદિક ઠાલે ॥
 શુભમુદ્રા ગુરુશાસ્ત્રમું, ધુરિ કમલ પદાપે;
 ઓજ્જવશુ જિનરાજ પિંજ, ઘરમા વપરાયે ॥ ૫ ॥
 સારા શશિ નક્ષત્ર યોનિ, ગણ નાટીયાં,
 મિષ્ટે નામે આપજે, હોય જે જિનદગ ॥

- चैत्रमासे होइ शोक रोग, जेठे धन हाणि;
 आषाढे तिम भाद्रमासे, होय शूनं ठाण. ॥ ६ ॥
- आश्विन कार्तिक मास होय, क्लेशादिक दुःख;
 माघे भय होय अग्नियो, मागशरे धन सुख ॥
 श्रावण नै वैशाख पोष, फागुण सुखकार;
 च मासे जिनराजविंब, ठवतां जयजयकार. ॥ ७ ॥
- दीपोत्सव विजयादि दिवस, जेह लोकप्रधान;
 तिण दिवसे पण थापना, कीजे सावधान ॥
 काष्ठलेप पाषाण चित्र, लोह दंतनी दाखी;
 देरासरे मूलविंब ते. स्थापन नवि राखी ॥ ८ ॥
- अंगोपांगे हीन होय, खंडित विणपरिकरे;
 नासिका दोषे दुष्ट जेह, नवि तेह देरासरे ॥
 पूरवे चौपद नाश होय, इशाने भमता;
 अग्निकुणे भय अग्नियो, वायुकुणे संचित ॥ ९ ॥
- नैऋते निर्धन कार जाणी, उत्तरे होय हाणि;
 जिनवर सन्मुख टालवी, दिशि विदिशि प्रमाण ॥
 दक्षिण पश्चिम सन्मुखे, जिनवर विंब स्थापे;
 सुख संपत्ति संतान सुख, जगमां जस व्यापे ॥ १० ॥
- वास्तुकशास्त्र प्रमाण जाण, बकवटतपयंत्र;
 ग्रंथ विवेकविलास देखी, तिम स्थापन मंत्र ॥
 शंका कंखा दोष पोष, न धरे मिथ्यात;
 इम देरासर धरे ठवे, धन तेहनी मात ॥ ११ ॥

दुहा

हये जिणविधि पूजा करे, भावक निर्मलभक्ति;
संसेपि ते विधि करुं, जेहनी जेवी शक्ति ॥ १२ ॥

हाळ २ जी

राग—रत्नमाळानी वैशी

प्रथम पुरुषदिशे अहवा उचरदिशे, सन्मुख स्नान भवि आवरे ए;
शुद्धनिर्मलजले तेलमर्दन करे, यतनाष्ट नीर तिहां वावरे ए ॥ १३ ॥
केसे दिये कांकशी भक्ति यन्मां बशी, बेसी परनाखिय बाजठे ए;
पोतिक पहेरीने जीवयतना होइ, तिणपरे स्नानजल परठवेए ॥ १४ ॥
घरणे चाखदी ठये मुखे जिनगुण स्तवे, निर्मल पोतिक पहेरितोए;
एकपट निर्मल उचरासंगुं, आठपटकोश मुखे चारतो ए ॥ १५ ॥
बस दोय जिनवर पुजतां नर भरे, नारीने बस प्रण दाखीये ए;
नारी नरबसुनो पालखो नवि करे, तान जिनभक्तिहुं राखीयेए १६
मन बस काय मन बसने सुमिका, पूजा उपकरण छुद्धि सावनी ए;
साववे पाववे कठिननिजकर्मने, भविकजन सिद्धिसाधन मणीए ॥ १७ ॥
विधियकी चंदन ओरसीये धसी, भरी घुरि रजतकचोलदीए,
जिनवरविषने पुजणी पुंजीने, पछी न्हवे कनकजलकलसलेए ॥ १८ ॥
अंगलुहणां तिहा दोय हयें भरे, चंदन घाटकी करी करे ए;
शुद्धकर्पूरमांदि मेळवी मेळवी, हिंगुल केशरदुग्ध भरे ए ॥ १९ ॥
तेस नावेस भोगरेस घूमा अनि, अरगभा मधीर तिहां विस्तरेए;
पुर्व उचरदिशे मुखे जिनपूजतो, भविकनर एणीपरे भवतरेए ॥ २० ॥

दक्षिणसन्मुखे मरणनो भय कहे, अग्निसंतापभय संभवे ए;
 नैऋते विन्ध्य संतानसुख पश्चिमे, वायु चोथे ठामे सुत हरे ए ॥२१॥
 पूर्वदिशे संपदा उत्तरे फळ बहु, इशाने धर्मनी वासना ए;
 इणिपरे जाणतो भविकजन पूजतो, छेदतो बंध दुःखपाशनाए ॥२२॥
 चरण अंगुष्ठयुग जानुयुग करयुग, असयुग मस्तके निलवटी ए;
 कंठे हृदयस्थळे उदर नाभिमंडळे, अंगे नवतिलक दक्षिणवटीए ॥२३॥
 विविधयुक्तें करी भक्तिशुं नवनवी, भातिनी आंगीय विरचिये ए;
 सातनारक नर तिरिगति नवविध, दुःखटळे जो जिन चरचीए ॥२४॥

दुहा.

तदनंतर जिनवरतणे, कंठे कुसुमचि दाम;
 गुणसंयुत गुंथी ठवे, करतो भाव प्रणाम ॥ २५ ॥

ढाळ ३ जी.

राग—जिनगुण गावे हो नागकुमारी—ए देशी.
 जिनगळे ठावे हो कुसुमची माळा, जिनगुण गावे हो भावविशाला.
 ॥ जिन० ॥

जिन गुण गावे हो देइ देइ ताला,
 जिन गुण गावे हो के भावे त्रिकाला,
 चंपक केतक दमणो मरुओ जाइ जुडवाला;
 नाग पुन्नागप्रियंगु अशोक, मोगर मालतीमाला ॥ जि० ॥२६॥
 कृष्णागरु कस्तुरी अंबर, कुंदरुष्क घनसारो;
 तुरुष्क सेलारस वाती सुंदर, धूप घटी विस्तारो ॥ जि० ॥२७॥

निम निम धूप दध्ने सिम दुरगति, दोहग दुरमति नासे;
 धूप दध्नांग करंती मयिने, परिधलपाप पणासे ॥ जि० ॥ २८ ॥
 लोकासोकमकाशक दीपक, हुं जिन इम कहे दीनो;
 दीपकपूजा करतो मयिजन, धुम परे ते धिरंभीयो ॥ जि० ॥ २९ ॥
 अण पुज करी इणिपरे मांगे, जिनमारग अनुसरतो;
 दर्शन ज्ञान धारित्र अण आपो, असतपूजा करतो ॥ जि० ॥ ३० ॥
 स्वर्गादिक फल जिनपूजानां, तेह मणी फळ होवे;
 श्रीफल पुगीफल नाणादिक, परभव दुःखी न होवे ॥ जि० ॥ ३१ ॥
 विविध सुखी नैवेद्यपूजा, करतो मने इम राखे;
 शिषसुख सुखदली मष्ट आपो, जिन मयिबाळक वाखे ॥ जि० ॥ ३२ ॥
 दक्षिणदिशे प्रतिमाने दीनो, डावे धूप करीजे;
 फल नैवेद्यादिक जिनसन्मुख, भूषण जिनकरे दीजे ॥ जि० ॥ ३३ ॥
 साठ नव अण कर गुरु मज्झिम, अधन्य अधग्रह समे;
 ध्यान चैत्यबंदन नरदाहिण, सिम बापा धायंगे ॥ जि० ॥ ३४ ॥
 बंदनधिष्ण पूजा नवि वास्वी, ते कीजे परमाते;
 बासपूजा मध्यान्हे सांजे, धूप दीप बहुमाते ॥ जि० ॥ ३५ ॥
 जिनमदक्षिणा दीये अधिक जे, अण सात पकवीस;
 चवगाइ भ्रमण न होये तेहने, प फळ वीसबावीस ॥ जि० ॥ ३६ ॥
 अष्टमकारे जे जिन पूजे, अष्टकर्म होये दुरे;
 आठ अनंता गुण ने पामे, शिषसुख होय हजूर ॥ जि० ॥ ३७ ॥
 अष्टमगल वस घरे नित्य होवे, अष्टमहासिद्धि पावे;
 आठे प्रवचनमाता सुधी, तेहनी जे जिन गावे ॥ जि० ॥ ३८ ॥

दुहा.

जिन पूजंता चित्त धरो, एह अवस्था तीन;
छद्मस्था ने केवली, सिद्धस्वरूप अदीन

॥ ३९ ॥

ढाळ ४ थी.

राग सामेरी—समवसरण सुरवाजां वाजे—ए देशी.

छद्मस्थाना त्रण प्रकार, जन्म राज्य श्रामण्य उदार;
भाविजे तिम सार, इंद्र उच्छंगे लिए जिम सुरगिरि;
कलश धरी रहे जिणपरे सुरवर, शिर उपरे नीर ठवंत. ॥ ४० ॥
जिणवेलाए कीजे पखाळ, निर्मळनीरे कलश विशाळ;
जन्मावस्था (जन्मावस्था) सार ॥

चंदन केशरने घनसार, पुष्प चढावे जेणीवार;
राज्यावस्था सार ॥ ४१ ॥

केशरहित शिर मुख पेखीजे, श्रामण्यावस्था जाणीजे;
साधुपणुं भावीजे, जिनमुख निरखी रीजे ॥
बीजी अवस्था केवलीकेरी, चउविध सुर रहे जिनने घेरी;
वाजे भुंगल भेरी ॥ ४२ ॥

प्रातिहारज आठ विराजे, कोडि गमे तिहां वाजां वाजे;
वयरादिक सवि भाजे ॥

रुप्य हेम मणि त्रण गढ सोहे, त्रणभुवननां मनडां मोहे;
परखदा दशदोइ बोहे ॥ ४३ ॥

चउमुख चउविध धर्म प्रकाशे, बार छत्र रहे अधर आकाशे;
चोवीस चामर खास ॥

चभयपासे कंकालि चदार, इक्षुमृष्टि सुरमाळा पार;
 धर्मध्वज तिहां चार ॥ ४४ ॥
 सहस्रभोयणनो तस विस्तार, पादपीठ सिंहासन सार;
 अतिशय त्रीश्व ने-चार ॥
 सुर अमरीषाळे तिहां अंग, अमरकुमर करे नाटक बंग;
 मान अधिक मन रंग ॥ ४५ ॥
 सत्वरमेद जब पूजा कीजे, केवळी अवस्था श्म भावीजे;
 समकित्तु फळ स्वीजे ॥
 सिद्ध अवस्था करीए एह, पर्यकासन वेठा जेह;
 काउस्सगो रक्षा वेह ॥ ४६ ॥
 आप तर्पा तेम अमने तारो, अष्टकर्मनो छेद्य निवारो;
 समकित्त वेह सुधारो ॥
 जगचित्तामणि तुं जगनाथ, जगबांधव तुं शिष्यपुर साय;
 जगगुरु तुंही अनाथ ॥ ४७ ॥
 परमपुरुष प्रभु तुं पुरुषोत्तम, दुरे कर्पो तें मोहमहातम;
 शरणागत जन शरणो ॥
 अजरअमर प्रभु तुं अविनाशी, तिम करो सुमर्ने सुतनिसासी;
 तो दज तुम साबाशी ॥ ४८ ॥
 चैत्यबंदन करता मावीजे, गर्भावासे मिम नमि आवीजे;
 शिनिपरे भिनति कीजे ॥
 संयमे धीरविमल भिनदेव, शिनिपरे जे करे भिननी सेव;
 नय करे ए नितुमेव ॥ ४९ ॥

दुहा.

जे जिनभक्तिये दुमणो, न धरे जिनशुं नेह;

नररूपे ते नारकी, नय कहे तेहनी देह

॥ ५० ॥

भावसहितभक्तिये करी, नवि कीधी जिनसेव;

दासपणुं परभव लहे, नय कहे ते नितुमेव

॥ ५१ ॥

ढाळ ५ मी.

राग आशावरी—नमो रे नमो श्रीशत्रुंजयगिरिवर—ए देशी.

श्रीजिनपूजा विधिशुं कीजे, शिवसुख स्हेजे लीजेरी;

जिन तुज मुखमुद्रा निरखंतां, मुज तनमन अतिरीझेरी ॥ श्री० ॥ ५२ ॥

पंचवरण वर कुसुमची माला, जे जिनकंठे आरोपेरी;

ते नरने शिववनिता वरवा, वरमाला गळे ओपेरी ॥ श्री० ॥ ५३ ॥

कुसुमकलीनो छेद न कीजे, पत्रभंग नवि कीजेरी;

उत्तमस्थानक तरुवरकेरुं, उत्तमगंध ग्रहीजेरी ॥ श्री० ॥ ५४ ॥

कीडे खाधुं कुवसने वांध्युं, पगे लाग्युं भोंये पढीयुंरी;

नाभिथकी जे हेतुं धरीयुं, तिम शिर उपर चढीयुंरी ॥ श्री० ॥ ५५ ॥

चासी राख्युं लोके फरश्युं, कोहुं करथी खलिउंरी;

गंधविह्वणुं ओणुं दुणुं, अवर देवने मालउंरी ॥ श्री० ॥ ५६ ॥

पत्र कुसुम एहवुं वरजीजे, पहेरीजे शुभवेशजी;

उज्ज्वलनिर्भळ वस्त्र अखंडित, जेह सुपोत सुपेसजी ॥ श्री० ॥ ५७ ॥

एणीपेरे विधिशुं जे जिन पूजे, धूजे पातिक तासजी;

नय जिनगुणपूजानो रसीयो, भवेभवे तुमपय दासजी ॥ श्री० ॥ ५८ ॥

मस्तु

स्नात्र चंदन दीप मस्त धूप कसुप नैवेद्य ध्वज चामरे,
मास असत देवद्रव्यहृदि वामिश्र नाटक गीत मुक्ति;
पत्र छत्र फल अतिप्रसिद्ध ॥

बलविभूषण अतिघर्णा, एम एकवीक्ष मकार;
नय कहे पूमी विनवा, जिन ! हमने भवमल तार । ५९ ॥

दुहा

आठ सत्तर एकवीक्षविष, एकभुतने बळी आठ;
एक सहसआठ उपर, एम पूजाविषि पाठ ॥ ६० ॥
हवे मिनपूजा फळ कर्तु, लही ग्रथनी सात्व;
जिनप्रतिमा निनसारिस्त्री, ए गणपरनी भास्व ॥ ६१ ॥

हाळ ६ द्वी

राग—कडस्वानी देखी

भविकजन भावर्तु जिनपूजा करा, जिम तरो एह भवमलधि सोहिलो;
देवविरवितर्तु फळ एह मोटर्तु, सुगुणमां तेह नर गणिए पहिल्ले
॥ भविक० ॥ ६२ ॥

धोयफल देहरे जायबा मन परे, छठ फल उद्यमे गमन भणीजे;
साठ अठ चरण साहमो होवे मिनपरे, तेहने अष्टमर्तु फळ कहीजे
॥ भविक० ॥ ६३ ॥

दशमफल अर्पये बार द्वादशमफल, पस(१५)उपवास फल देव दीठे;
मासफल पूजतां चरत फळ एणिपर, सकल पूजायकी पाप निरे
॥ भविक० ॥ ६४ ॥

सोगणुं पुण्य जिनर्विवने पूजतां, सहसगुणु चंदने लेप करतां;
लाखगणुं कुसुमची माळ आरोपतां, अनंतगणुं पुण्य नाटक करंतां.

॥ भविक० ॥ ६५ ॥

प्रहसमे पूजथी सर्व संकट टळे, मध्यदिने जन्मना पाप नाशे;
संध्यपूजाथकी सात भव पाप सवि, नादपूजाथकी दुःखपणासे.

॥ भविक० ॥ ६६ ॥

नीरपूजाथकी अंगनीरोगता, चंदने सुजश सौभाग्य वाधे;
वस्त्रथी विस्तरे सुतसुतापरिकरा, फळथकी देवताआयु साधे.

॥ भविक० ॥ ६७ ॥

धूपथी परजले पाप संताप सवि, दीपथी दलिद्रनी कोडि जावे;
अक्षते ज्ञानचारित्रधन संपजे, छटककुसुमथी राज्य पावे.

॥ भविक० ॥ ६८ ॥

वासपूजाथकी धमनी वासना, नाटके तीर्थपद होय हाथे;
पंचवर्णी कुसुमदाम जे गळे ठवे, शिववधू तेहने ग्रहे वाथे.

॥ भविक० ॥ ६९ ॥

मंगलदीपथी मंगलमालिका, आरतीए अरतिउचाट भांजे;
छत्र चामरथकी भविकजन सहजथी, तेजप्रताप महपूर राजे.

॥ भविक० ॥ ७० ॥

ज्ञान लहे द्रव्यपूजाथकी धन घणुं, ध्वजथकी सर्वमांहि मान पामे;
जिनप आभरणपूजाथकी भविजना, चक्रवर्त्यादिपद इंद्र पामे.

॥ भविक० ॥ ७१ ॥

इणीपरे रजते सोवडा अगी ममुस्व, जे करे भावभू साम जाणी;
एम बहुफलवर्ती देवपूजा छती, सकलविधि ध्यासमाई मत्ताणी

॥ भविक० ॥ ७२ ॥

आद्यदिनकृत्यनी वृत्ति पूजाप्रकरण-ममुस्व बहुप्रयमां विधि सुणीजे;
आणवारुप ससेपयी ए कसो, देवपूजा समये ए मणीजे

॥ भविक० ॥ ७३ ॥

अच्छतपगच्छवरगगनदिनमणिसमो, श्रीविजयमममूर्तीद राजे;
पढितराय कविधीरविमलतणो, शिष्य नयविमल कहे भविक काजे

॥ भविक० ॥ ७४ ॥

हाळ ७ मी

राग धन्याभी

पूजो रे भवि भाव घरीने पूजो;

शिवसुखदायक त्रिभुवननायक, ए सम देव न दुजोर ॥ भवि० ॥ ७५ ॥

इच्छा होय जो शिवसुखवेरी, जो भवमययी पूजो;

तो भक्तिहु तन मन येळी, श्रीनिनवरपद पूजो र ॥ भवि० ॥ ७६ ॥

बहुभवसवित वितपाहियी, मिष्यामतरमपुजो;

श्रीमिनवरण गरण करी अहनिष्ठ, कर्मनृपतिशुं सुमोरोभावि ॥ ७७ ॥

मोहविष्वन महिलामाया, जाळ्याहि मम मूसो;

जिम अपर परभवजगत्मां, उषन्निनोद अरुक्षोर ॥ भवि० ॥ ७८ ॥

शिवसुखसाधन जिनवर पुनन, कामगवी घर दुसो;

नय कहे ए हितशील अम्हारी, मानी भवि प्रतियुसो र

॥ भवि० ॥ ७९ ॥

કલશ (દુહા).

ચંદ્ર (૧) વેદ (૪) ભોજન (૧૭) વરિસ (૧૭૪૧) વિંજયદશમી બુધવાર;
પુજાફલ રચના રચી, સમીશહેર મોજાર. ॥ ૮૦ ॥

વીરચંદ્ર આગ્રહ કરી, કીધો એહ સ્તવન;
અળતાં નવનિધિ સંપજે, સુળતાં ચિત્ત પ્રસન્ન. ॥ ૮૧ ॥

॥ इति श्रीजिनपूजाविधिस्तवनं सम्पूर्णम् ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનપંચમીતિથિનું સ્તવન.

ઢાલ ૧ લી.

રાગ-ફાગની દેશી.

પ્રણમી શ્રીગુરુપદકજ, જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ ઉપાય;

પંચમીતપ મહિમા કહું, સુળજો ભવિસમુદાય ॥

ત્રિગઢે વેઠા મિઠા, ગિરુયા વીરજિનંદ;

દે ઉપદેશ અનેકથા, નિસુળે સુરનરટંદ

॥ ૧ ॥

જ્ઞાનલોચન સુવિલાસે, લોકાલોકપ્રકાશ;

ભક્તિ મુક્તિદાતાર છે, જ્ઞાન પરમસુખવાસ ॥

જ્ઞાન વિના નર પશુ કહે, લહીયે કાંડ ન મેદ;

જ્ઞાનદીપક સમજાની, સર્વારાધક વેદ

॥ ૨ ॥

દેશ આરાધક કિરિયા, જ્ઞાન વિના તે અંધ;

જ્ઞાનસહિત જે કિરિયા, તે સોનું ને સુગંધ ॥

દક્ષિણાવર્તક શંખ, દુધે ભરિયો તેહ;

ज्ञानी आसो आसमा, कठिन करम करे छेह ॥ ३ ॥
 ज्ञानसाहित कृतकिरिया, ते तरिया भवसिंधु;
 महानिश्चीयमां असरा पंचमी ज्ञानमर्षभ ॥
 मगवतीप्रमुख आगममांहि, ज्ञानतणा बहुमान;
 पहेछुं ज्ञान अनुमवे, किरिया तास प्रभान ॥ ४ ॥

हाळ २ बी

राग—साहेलहीनी देशी

पंचमीतपनिधि सांमज्ये साहेलही रे, जिम पामो मवपारतो;
 जिनगणधरमुनि उपदिशे ॥सा०॥ भविष्य ने हितकारतो ॥ ५ ॥
 मागशिर माघ फागुण मळा ॥सा०॥ जेठ आपाड वैशाखतो;
 पट काती बळी खीजीए ॥सा०॥ शुभदिने सवगुरु साखतो ॥ ६ ॥
 वहर देव जुहारीये ॥सा०॥ गीतारय गुरुबदतो;
 पोवी क्षुक्ति पूजीए ॥सा०॥ प्रभाषना माही नांदितो ॥ ७ ॥
 समर्पक आबन्धक करो ॥सा०॥ वेषवदन व्रणे काळतो;
 अक्षधर्यने पाळीए ॥ सा० ॥ आरमसचित्तपरिहारतो ॥ ८ ॥
 पंचमीस्तवन धुइ काहे ॥सा०॥ पयसे घोष उपवासतो;
 त्रिभिध चठविध गुरुने मुख ॥सा०॥ अथवा पौषम खासतो ॥ ९ ॥
 गीतारय पासे पठे ॥ सा० ॥ मन धरे तस उपगारतो;
 जायज्जीव चतुष्टयवे ॥सा०॥ पंच धरस साढा सारतो ॥ १० ॥
 जघन्यपदे एम आजीए ॥सा०॥ अथवा बळी एक वर्पतो;
 सजमणे आराधीये ॥सा०॥ जिम पडोचे मनहर्पतो ॥ ११ ॥

ढाल ३ जी.

राग-शारद बुद्धिदाइ-ए देशी.

निज शक्तिने सारु, उजमणुं करो वारु;
वित्त खरचो मोटे मने, प्रतिमा भरावो चारु ॥
ज्ञान दर्शन चारित्र टीका, त्रिणे ज्ञानने पुजे;
पापना पुजीने गुरुपरे काउसग कीजे

॥ १२ ॥

त्रुटक.

पांच एकावन लोगस्सकेरो, पंच पंच वस्तु ढोवे;
पाठा परति रुमाल ने लेखण, वासकुंपी ने जोवे ॥
पाटी पोथी ठवणी कवली, पूंजणी नोकारवाळी;
दोरा चावखी थापनाचारज, तिम मुहपत्ति सुंवाळी ॥ १३ ॥

कागळ ने कांठा, खडीआ वत्तरणा कांवी;

झरमर चंदरुआ, वाळाकुंची लांवी ॥

आरती धूपधाणा, मंगलदीप भृंगार;

प्रासाद ने प्रतिमा, तेहना वळी शणगार

॥ १४ ॥

त्रुटक.

सारसार वस्तु जगतमां, ज्ञान दर्शन उपगरणा;
केशर सुखड अगर कपूर, वाती ध्वज अंगलूहणां—
पंच अहव शक्ति पंचवीश, पंचवाटनो दीवो,
फल पकवान धान बहु मेवा, कुसुम प्रमुख बहु सेवा ॥ १५ ॥
पूस्त्र अथ उत्तर, दिशि विदिशि ईशान;

नमो नाणस्तपदने, ध्यापो कई सावधान ॥

साहम्मीबच्छस कीजे, गीतगाने जागीजे;

ए करणी करता, ज्ञानने आराधीजे

॥ १६ ॥

श्रुटक

साधीजे ईम शिबपद साधु, मिम गुणमंजरी बरवत्त;

छहे सौमत्य बली ज्ञान आराधुं, करी निज निर्मळ चित्त ॥

ते सर्वभ कयायी करेजो, सहेजो वाळितकाज;

ज्ञानबिमलगुरु आणा पसाये, अधिक चदय होय आम ॥१७॥

अथ श्रीपंचमीनिधितु स्तवन

दुहा

प्रणमी मेमे पासजिन, पदपंकज अभिराम;

पंचमीतपमहिमा बहु, सुगतां सीधे काम ॥ १ ॥

अलकाअधिक बिरानती, द्वारवती इति नाम;

नेमिजिणेसर आधीया, रैवतगिरि शुभठाम ॥ २ ॥

केसव पंदन आधीया, येठी परस्वदा बार;

बरदछगणपर तव तिहा, प्रभ करे सुविचार ॥ ३ ॥

दंसण नाण चरितनी, कहो तिमि केही होय;

पिणबिधि ते आराधीये, जेपे श्रीजिन सोय ॥ ४ ॥

चौदस आठम पूर्णिमा, अमावासी ए तिमि चार;

चारित्र पोसह आदरी, लहीये भवजलपार ॥५॥

पंचमी बीज इग्यारसी, ज्ञानतणी तिथि एह;
ज्ञानभक्ति बहु साचवो, जिम होय निर्मल देह ॥ ६ ॥
नवतिथि शेषे कीजीये, दर्शनभक्ति विशेष:

जिनपुजन कल्याणका—दिक साधर्मिक देख ॥ ७ ॥

तेहमांहि वळी निमळी, कार्तिकपंचमी जेह;
ज्ञानाराधननी कही, नेमिजिने धरी नेह ॥ ८ ॥

एह दिवस आराधतां, पाम्युं निर्मळ नाण;
वरदत्त ने गुणमंजरी, सुणज्यो तास वखाण ॥ ९ ॥

ढाल १ ली.

राग—दान कहे जगे हुं बडो—ए देशी.

जंबूद्वीपे भरतमां, पद्मपुरी अतिसोहे रे;
सुषमा जेहनी जोयतां, सुरनरना मनमोहे रे.

॥ श्रीजिनवर एम उपदिशे ॥ १० ॥

अजितसेन जस राजिओ, तस घरणी यशोमतीराणी रे;
वरदत्त तेहनो सुत भलो, सकलकळा गुणखाणी रे ॥ श्री० ॥ ११ ॥

आठवरसनो जव थयो, तव मूक्यो निशाळे रे;
अक्षर मात्र न आवडे, जिम जळमां शेवाल रे ॥ श्री० ॥ १२ ॥

अनुक्रमे यौवन पामीओ, विणठथुं कोढे देहो रे;
रति नवि पामे केहथी, न धरे कांड सनेहो रे ॥ श्री० ॥ १३ ॥

हवे तिणहीजपुरमां वसे, सिंहदास जिनधर्मी रे;

क्रोटिध्वज व्यवहारीओ, संपद्युख्य छुमकर्मी रे ॥ श्री० ॥ १४ ॥
 कपूरसिम्हका तस गेहिनी, गुणममरी तस घेटी रे;
 बसने मूंगी वरतनु, रोगतणी छे पेटी रे ॥ श्री० ॥ १५ ॥
 सोलपरसनी सा यइ, पण तस कोइ न इहे रे;
 मातपिता परिजन सवे, तस दुःखे दुःखीया बीहे रे ॥ श्री० ॥ १६ ॥

दुहा

एणे समये तब एकदा, विजयसेन गच्छनाथ,
 चठनाथी शुक्गुण मर्या, मुनिपरिकरे सनाथ ॥ १७ ॥
 नागरजन सवि आसीयां, सुतसपुत नरनाथ
 सिंहदास तनया सहित, बवे श्रीमुनिनाथ ॥ १८ ॥

हाळ २ जी

राग—बाढी कुली अतिमली मन भयरारे—ए देखी

बलेशनाशिनी देखना हितभाणी रे, माखे श्रीगुरुराम;
 ॥ सुणो भवि प्राणी रे ॥

ज्ञान आराधन साधबो हि० भवणपठनने काजे सुणो० ॥ १९ ॥
 ज्ञान विराधे जे मने हित० ते परमवे मनहीण सुणो०
 बचने जेह विराधता हित० ते भुगा दुःखदीण सुणो० ॥ २० ॥
 फायायी जे विराधता हित० तस कृष्णादिकरोग सुणो०
 त्रिविधविराधन ज्ञाननी हित० जे मूरख करे भोग सुणो० ॥ २१ ॥
 पुत्र कन्य भन मित्रनो हित० तेहने होये नाश सुणो०
 आपिन्याधि तस परमवे हित० निर्बिषेक तनु तास सुणो० ॥ २२ ॥

सिंहदास इम सांभळी हित० पूछे उलट आणी सुणो०
 कहो भगवन? किण कर्मथी हि० मुज तनया गुणहीण सुणो० ॥ २३ ॥
 गुरु कहे एह संसारमां हित० सुखदुःख कर्ममे हाथ सुणो०
 कर्मथकी बळिया नहीं हित० चक्री हलधर साथ सुणो० ॥ २४ ॥
 एहनो पूरवभव सुणो हित० हृदये विचारो हेव सुणो०
 कर्मतणी गति एहवी हित० गुरुभाखे ततखेव सुणो० ॥ २५ ॥

ढाल ३ जी.

राग—कंत तमाकु परिहरो—ए देशी.

धातकीखंडे भरतमां, मनोहर खेटकनाम नरराज;
 नयरमांहि व्यवहारिओ, धनवंत वसुदेव नाम नरराज.

पूरवभव तुमे सांभळो ॥ २६ ॥

सुंदरी नामे गेहिनी, तस सुत पंच रसाल नरराज
 आसपाल पहेलो भलो; बीजो ते तेजपाल नरराज ॥ पू० ॥ २७ ॥
 गुणपाल बीजो कह्यो, धर्मपाल धर्मसार नरराज;
 लावण्यरूपे शोभती, वळी तस पुत्री चार नरराज ॥ पू० ॥ २८ ॥
 लीलावती ने शिलावती, रंगावती तिम जाण नरराज;
 मृगावती चोथी भली, महिमा गुणनी खाण नरराज ॥ पू० ॥ २९ ॥
 पंडित पासे मोकल्या, ते पांचे निजनंद नरराज;
 चपलाइ करता घणुं, मांहीमाहि दंद नरराज ॥ पू० ॥ ३० ॥
 पंडित मारे तेहने, ते रोये घरे जाय नरराज;
 पंडितने उपलेहण्यो, जो फेरीतुम न सुहाय नरराज ॥ पू० ॥ ३१ ॥

दुःस्वयकी तिणे मणे छु होवे, शिखवे इणिपरे माम नरराज;
 कंठओप कीषायकी, छु अधिकेरुं याय नरराज ॥ पू० ॥ ३२ ॥
 पाटी पोयी प्रमुखजे, परमाळे तिणिवार नरराज;
 मूर्खपणाची तेहने, नबि परणावे नार नरराज ॥ पू० ॥ ३३ ॥
 तिणे दुःखे दुःस्त्रीया स्त्रीमत्ये, भाखे शेठ बचन नरराज;
 अंगम मूरत्त राखीया, कीषो अहिल जनम नरराज ॥ पू० ॥ ३४ ॥
 प्रत्युत्तर तब स्त्री कहे, ए सचळो तुम दोष नरराज;
 मर्मयानके उपसे इणी, माणी अतिघणो रोष नरराज ॥ पू० ॥ ३५ ॥
 ते तुम तनया अपनी, ज्ञानाद्यातना कीष नरराज;
 अगे पीडी रोगछु, ए फल तास प्रसिद्ध नरराज ॥ पू० ॥ ३६ ॥

हाळ ४ थी

राग—वीर बल्लाणी राणी बेलनामी—ए देशी

पुरुषभव इम सांमळीमी, जातिस्मरण लब्धो ताम;
 कहा भगवन् ! हव एहनुमी, कर्म छाडणनु निदान
 ॥ ज्ञान आराधन आदरोमी ॥ ३७ ॥
 इणे अवसर बरठत्तनोमी, कर्म पुछे नृप ताम;
 गुरु कहे एहिम भगवतामी, भीपुर शेठ बसु नाम ॥ शा० ॥ ३८ ॥
 बसुसार बसुदेव भिद्रु हातामी, तेहना पुत्र गुणवंत;
 गुरुत्तणी देखना सांमळीमी, वनमांदि तेजे एकात ॥ शा० ॥ ३९ ॥
 संगम बहामणे भादर्योमी, मूरिमुनिमुंदर पास;
 नमुदब ग्रहभुतगुणयक्षीमी, मूरिपद् ठये र चलासे ॥ शा० ॥ ४० ॥

पंचसयसाधुने वाचनाजी, आपतो करतो सज्झाय;
 एकदिन पोरिसी सूर्यतांजी, प्रश्नमां रयणि विहाय ॥ ज्ञा० ॥ ४१ ॥
 निद्रा न करी शके गच्छधणीजी, चित्ते मनमांहि एम;
 धन्य मुरख मुज वांधवोजी, किसीय चिंता नहि तेम ॥ ज्ञा० ॥ ४२ ॥
 एहवुं मूर्खपणुं लहुंजी, चित्ते धर्युं जेह अज्ञान;
 बारदिन मौन करीं उपन्योजी, ताहरो पुत्र निदान ॥ ज्ञा० ॥ ४३ ॥
 वृद्धभ्राता थयो हंसलोजी, मानससरोवरमांहि;
 इम सुणी जातिस्मरण लहुंजी, वरदत्ते देशनामांहि ॥ ज्ञा० ॥ ४४ ॥
 भूपति शेठ बेहुं भणेजी, सूरि आगळ करजोडी;
 विधि कहो ज्ञान आराधवाजी, जेम पहेंचे मनकोडी ॥ ज्ञा० ॥ ४५ ॥

ढाळ ५ मी.

राग—वीरजिणेसरचरणकमलकमळाक्यवासो—ए देशी.

भाषे तव मुनिनाथ साथ निसुणे चित्त आणी,
 उज्वलपंचमी दिवसे जेह आराधे प्राणी
 चोथभगत जिन वांदवा पूजा त्रिहुं काल,
 सावध्यकरणी नवि करे ब्रह्मचर्य संभाळे. ॥ ४६ ॥
 मास मास एणिपरे करे तिहां पांसठ्यास,
 उजमणुं करे तेहनुं पंच वस्तु प्रकाश;
 पाटी पोथी परति पंच ठवणी ने कवली,
 नोकारवाळी पूजणी चावखा पंचवर्णी.
 पंच जाति फल पंच पंच, जिनविंव प्रासाद, ॥ ४७ ॥

- પંચ જ્વાતિના દ્રવ્ય જેહ, ટાલો પંચ પ્રમાદ;
 માસે માસે ન કરી શકે તો કાર્તિક પંચમી,
 અજૂઆલી આરાધીયે જાણજીવ કરો એમ ॥ ૪૮ ॥
- કુસુમ કપૂર મુગંધ દ્રવ્ય છેડ પુસ્તક પૂજે,
 ટથળી થામોટ ઉપરે થાપીને રીજે;
 પંચમર્તિ દીપક કરે તિમ સ્વસ્તિક પૂરે,
 પંચવર્ણ ફલ સુસ્વદી ધન હોથે અદૂર ॥ ૪૯ ॥
- ઔ હોં નમોનાજ(સ્સ) જાળ ગુણે સહસ્રમ લોય
 ઉચર સહામો શુદ્ધ વસ્ત્ર પરે નિર્મલ હોય;
 ગુસ્મુસ્તે સ્વ પંચહતાજ કપાનાશું મૂકે,
 જાણમીવ હમ ઉચરે પછે વિધિ નવિ પૂકે ॥ ૫૦ ॥
- જો પોસહને કારણે એ વિધિ ન કરી શકે,
 તો બીજે દિન સાધવેતો કીર્તિ શ્રવકે;
 રોગ સોગ સંતાપ દુઃસ્વ જાણે સંપદ થાવે,
 અનુક્રમે સુરસુસ્વ ભોગવી અજરામર થાવે ॥ ૫૧ ॥
- તે સપ થેહું જળે આદર્યો યથા તેહ નીરોગ,
 તિજે સૌગાગ્યની પંચમી કહે તે પેહનું સોગ;
 એમ જમણું ધરિસ કરે વરદક્ષ શિષ્તા,
 સહસ (૧૦૦૦) કન્યા પરણી તિહાં અનુષ્ઠમે લિપે દીસા ॥ ૫૨ ॥
- ગુણમંજરી પણ યદ નીરોગ ગુણધંદ્રે પરણી,
 પંચમી તપની વિધિ અનેક કીધી નિર્મલ કરણી;

अंते संयम आदरी विहुं विजयविमाने;

वत्रीशसागर आयुमान पहीता शुभध्याने.

॥ ५३ ॥

ढाळ ६ द्वी.

राग—शारद बुद्धिदाइ—ए देशी.

जंबूपुर्वविदेहे विजयपुष्कलावती नाम,
पुंडरीकिणीनयरी अमरसेननृप धाम;
गुणवती तस राणी तस कुखे उपन्न,
वरदत्तजीव सुरना गुण लक्षण संपुन्न.

त्रुटक.

गुणलक्षण संपुन्नो पेखी शूरसेन दिओ नाम,
वार वरसनो एकशतकन्या परणाव्यो अभिराम;
तीर्थकरमुखथी पूरवभव निसुणी चारित्र लेइ,
वर्ष सहस एक पाळी केवळ सिध्या कर्म खपेइ.

॥ ५४ ॥

हवे रमणीविजये नरसिंहभूपतिगेहे,
अमरावतीकुखे गुणमंजरीजीव तेह;
उपन्नो आवी सुगोव ठविउं नाम,
बहु कन्या परण्यो राजतेज बहुधाम.

त्रुटक.

बहुधा सुख विलसंतां हुआ पुत्र चोराशीहजार,
थापी पुत्र राज्ये लेइ संयम केवळ पाम्या सार;
पूर्वएकलख भवि प्रतिबोधी पाम्या अविचल सुख,

सौभाग्यपंचमीनो तप करता जाये दुर्गतियुक्त ॥५५॥
 एह संघ निमुणी ज्ञान आराधो माणी,
 भाक्षातना टाळो जिम थाओ गुणखाणी;
 एम जाणी नाणी मुणीये ए हित आणी,
 भीमिनवरगणधरनी एहवी उत्तम वाणी

श्रुटक

उत्तमवाणी जिननी मुणीने मत्तिबुज्या भविमाणी,
 पंचमनाण लहेबा कारणे ए साची सहिनाणी;
 भीमिनयभिमलकविराजसुसेचक धीरविमलकविराय,
 नयविमल तस शिष्य कडे एम ज्ञाने मुमस सबाय ॥५६॥

अथ श्रीमौनेकादशीतिथिनुं स्तवन

वाळ १ ली

राग-शांतिजिन एक मुज विनवि-ए वैशी

चेन्न सोरठ द्वारापुरी, केन्नव हरिनरिंदुए;
 यादबकुलनमदिनमणी, सौम्यगुणे जिम वेदुए ॥ १ ॥

॥ हळमने धर्म समाधरो ॥ आकणी ॥

नेमिनिर्णद समोसर्पा, मुनिनर रादसमदार (१८०००) ए;
 रेवतगिरि मुणी आनीया, बंदे हरी सुमनकारुए ॥ २ ॥

निमुणी देगता पुछीठ, एकादशीफल सारुए;
 ज्ञाननी तिथि आरापतां, आपे शिष्यसुख सारुए ॥ ३ ॥

दाखे सुव्रतमुनिकथा, निसुणे परखदा वारुण;
 पुण्यविशेषयकी फले, विधिथी शुभ आचारुण ॥ दृढ० ॥ ४ ॥
 घातकीदक्षिणभरतमां, विजयपुरी सुविशालुण;
 पश्चिमदिशि ईषुकारने नृप नामे पृथिवीपालु ॥ दृढ० ॥ ५ ॥
 चंद्रवती तेहनी प्रिया, नगरशेठ सूरनामण;
 पुत्र अनेक छे तेहने, सकलकळा गुणधामण. ॥ दृढ० ॥ ६ ॥
 जिनधर्मे बहुनेहीओ, आवश्यकव्रतधारुण;
 एकदिन गुरुमुखे ज्ञाननो, सुण्यो महिमा हितकारुण ॥ दृढ० ॥ ७ ॥
 तव गुरु धवल एकादशी, दिन आराधन भाख्योरे;
 ज्ञानवळे तस हित भणी; विधि सघळो तिहां दाख्योरे ॥ दृढ० ॥ ८ ॥

ढाळ २ जी.

राग-पुण्य प्रशंसीए ए देशी.

मौनपणे पोसह करे रे, अहोरत्तो चौविहार;
 पठन गुणन जिन नामनां रे, करतां धर्म विचार रे.
 ॥ भवि व्रत आदरो ॥ ९ ॥
 पारणे उत्तरवारणे रे, एक भक्त आहार;
 उभयटंक आवश्यकं रे, करे सचित्तपरिहार रे ॥ भ० ॥ १० ॥
 ज्ञानतणी पूजा करे रे, साहम्मिवात्सल्य सार;
 जिन आगळ ढोणुं करे रे, पूजा विविधप्रकार रे ॥ भ० ॥ ११ ॥
 संविभागव्रत साचवी रे, पारण एम करंत;
 बारवरस पूरे थये रे, उजमणु मनखंत रे ॥ भ० ॥ १२ ॥

जिनवरने नव भूषणां रे, प्रत्येके अग्यार;
 घान पकवान प्रभुत्व बहुरे, लखावे अंग अग्याररे ॥ म० ॥ १३ ॥
 समभक्ति बहुविधि करेर, ज्ञानोपगरण सार;
 ठपणी कवली पावली रे, पाठा प्रभुत्व अग्यार रे

निर्गणना तिम सार रे ॥ म० ॥ १४ ॥

एणिपरे बहुविधि साधवेरे, एक बरस ते सर्व;
 अग्यार अग्यारस उजळी रे, कीर्तुं पूरण पर्ब रे ॥ म० ॥ १५ ॥
 उजमणाना दिनयकी र, पन्नरमें दिने तेह;
 शुल्त्रोगे मरी मुर थयोरे, आरणकल्पे गुणगेहरे ॥ म० ॥ १६ ॥

हाळ ३ जी

राग—आदिकरण श्रीआदिमिनजी—ए वेशी

विहांयी धवि आ भरतमाजी, शौरीपुरे पुष्पबंतजी;
 समुद्रदत्तध्वजहारियोजी, प्रीतिपतीनो फतमी
 ॥ भावे मवियण व्रतधरोजी ॥ १७ ॥

तसकुखे मुर उपन्याजी, नासनिसेपण ठामजी;
 निधि प्रगटघे महात्मस करेजी, सुव्रत दीर्घ नामजी ॥ मा० ॥ १८ ॥
 साधुसमीप संग्रहेजी, समकित निम व्रत धारजी;
 यावनबये परणावियोजी, कन्या अग्यार उदारजी ॥ मा० ॥ १९ ॥
 संयम जनक आदर्योजी, साधे आत्मकाजजी;
 सुव्रत परस्वामी थयोजी, कोटि अग्यार घन साजजी ॥ मा० ॥ २० ॥
 धर्मपोपसुरि भावीयाजी, कहे तिहां पर्ब विचारजी;

जातिस्मरणथी ते ग्रहेजी, पूरवळ्यो आचारजी ॥ भा० ॥ २१ ॥

एक दिन पोसह आढ्योजी, मौनी निशि परिवारजी;

ते निसुणी चोर आवियाजी, धन लेवा तेणीवारजी;

कीधो प्रदीप प्रचारजी ॥ भा० ॥ २२ ॥

दीठा काउस्सगगे रत्नाजी, लेवे धननी कोडिजी;

थंमे शासनदेवताजी, नहीं कोइ धर्मनी जोडिजी ॥ भा० ॥ २३ ॥

लोके राय जणावीओजी, आवीयो चोकीदारजी;

थंभाणा सवि ते तिहांजी, अचरिज एह अपारजी ॥ भा० ॥ २४ ॥

ढाळ ४ थी.

राग—हमचढीनी देशी.

मन थिर करीने पोसह पारे, विधि सघलो आराधे;

राजा पण तेहने घरे आव्यो, भेटे भगति बहु साधे रे.

हमचढी. ॥ २५ ॥

अभयदान मांगी मृकाव्या, तस्कर व्यसनथी वार्या;

शेटपदे राजाए थाप्यो, तसपरिजन सत्कार्या रे हमचढी. ॥ २६ ॥

वळी एकदा अग्यारसदिवसे, सपरिवार व्रतधार;

लाग्यो अग्नि ज्वलतुं पुर देखी, धर्मशरण करे साररे हमचढी ॥ २७ ॥

धर्मशाखा सुव्रतगेहादिक, मूकी अवर सवि जलीउं;

देखी नरपतिं बोले एहने, धर्मे विघन सवि टळीउंरे

हमचढी. ॥ २८ ॥

एकशतवहोंतेर पत्र थया तस. सघळीए नांगीकेरा.

कोटिनवाणुं वन सवि भूकी, लीये संयम यई झरार हमबडी ॥२९॥
 अयशैस्वरचउनाणीं गुरुयी, अग अग्यार अभ्यासे;
 छठ महम द्रत चार छम्मासी, एक तिम चार चठमासी रे,
 हमबडी ॥३०॥

एम तप करतां सुवतमुनिने, मौनएकादशीदिषसे;
 अग पीडा बहु उपमावी, पण स्थिरतागुण बिकसेरे हमबडी ॥३१॥
 एक मिथ्यासुर सोमण काळे, परमुनिन मुस्ते भाबी;
 आदपुई नउ मेयम लावे, सो वेदना झमावे रे हमबडी ॥ ३२ ॥
 कडे व्यंतर जो बसतीने बाहिर, जावे सो सुख पावे;
 कसो न मान्यो मस्तक हणीओ, पण निमपन न डगावे रे
 हमबडी ॥ ३३ ॥

एणिपरे घातिकर्म स्वपाबी, पायी केयसनाण;
 सिद्ध वयो सुरहंद मळीने, ओण्छ करे बिहाणरे हमबडी ॥३४॥
 बनिता पण अग्यारे संयम, लेह निरतीचार;
 माससंसेखण शिबगति पायी, बळी बहु तस परिवार रे
 हमबडी ॥ ३५ ॥

टाळ ५ मी

राग—वे करमोडीने निनपावे लागु—ए वेशी

मेमिमिर्णवे केशव आगे, एह संबंध कसो पिचरागे;
 सांभळी कृष्ण ए दिवस आराधे, सायिकसमकितना गुणगावे ॥३६॥

अरजिनव्रत नमिजिनवर ज्ञान, मल्ली जन्म व्रत केवलज्ञान;
 एकचोवीशीमां पंचकल्याण, त्रणचोवीशीना पन्नर कल्याण ॥३७॥
 एकक्षेत्रे एम.भणीजे, दशक्षेत्रे दोढशो जाणीजे;
 अतीत अनागत ने वर्त्तमान, पंचास पंचास एम प्रमाण ॥ ३८ ॥
 नेवुंजिनना नाम गणीजे, एक त्रणने एकज लीजे;
 अढारमो ओगणीश ने एकवीश, वर्त्तमान जिन ए निशदीश ॥३९॥
 सातमो चोथो छट्ठो एह; अतीत अनागतना जिन जेह;
 मोडुं पर्व कहुं तिण हेते, जिनशासनने वळी शैवसंकेत ॥४०॥
 मागशर शुदी अग्यारस पाळे, ते सत्रि कर्मना मेल खपावे;
 जावज्जीव कीजे शुभभावे, भवभवनां तेम संकट जावे ॥४१॥
 श्रीज्ञानविमलसूरि एणीपरे भाखे, एह चरित्रतणी छे साखे;
 आराधे जे जिनकल्याण, होवे तस घरे कोडि कल्याण ॥ ४२ ॥

अथ श्रीवीशस्थानकतपनुं स्तवन.

दुहा.

श्रीजिनमुखकजवासिनी, ब्रह्माणी श्रुतदेवी;
 यानकतपमहिमा विधि, हुं पमणुं नितमेव. ॥ १ ॥
 जिन सिद्ध पवयण गुरु धिविर, बहुश्रुत तपसी जेह;
 चात्सल्य कीजे एहनुं, बहुनाणोपयोगे तेह. ॥ २ ॥
 दंसण विनय आवश्यक, शीले निरतीचार;
 प्रमादि क्षण पण नहीं. तप अनाशंस विचार. ॥ ३ ॥

भक्तियसंबिभागे करी, चवविध दान आहार;

वैयावक्त सप्त दासीये, उपसर्गादि निवार

॥ ४ ॥

चवविध सद्य समाधिनुअपूर्वज्ञान अभ्यास;

भुतमर्क्ति तीर्थप्रभाषना, ए वीष्ट पुण्यनिवास

॥ ५ ॥

हाल १ स्त्री

राग—वे करजोडीन जिन पाये साधु—ए वेडी

हवे दानकतप जेजिपर कीजे, तेहतणो विधि इम निसुणीजे;

समकित्तबारी जे नरनारी, सचिचपरिहारी ने ब्रह्मचारी ॥ ६ ॥

चत्तरपारणे एकाहारी, त्रिहुं विधि मिनपूजे निरबारी;

भावश्यक दुगवेल समाळे, यतना करी मीबनी पाळे ॥ ७ ॥

गुरुमर्क्ति वळी विधिनो रागी, भर्मसक्त ने विषयनो त्यागी;

सज्जनसंगी कपटे न लिगी, तत्त्व व्रणनो जे अतिरगी ॥ ८ ॥

एहवा लक्ष्मणनो जे प्राणी, अमृतपरे मीठी अस बाणी;

ते ए तप करवा चनमाळ, निनपद बांधेपुण्यबिझाल ॥ ९ ॥

गुरुमुखयी फल एहनां निसुणी, विधि अनुसार करतो करणी;

दोषसहस पदतुं करे गणणु, सेशयी चरित्र एहनुं हवे पमणु ॥ १० ॥

साधु भावक ए तपने धारं, घोष छद्मासमगत चदार;

प्रथम अंतिमजिन सर्व आराध्यां, दोषे इगदुग पूर्वभवे साध्या ॥ ११ ॥

आपक पोसह करी आराधे, मृलगविधियेतो मिनपद बांधे;

वीजे दिने पूनादिक करणी, साचवतो विधिहुं जिय वरणी ॥ १२ ॥

यद्यपि काठसमा ग्रंथे न दाख्या, पणसुबिहितज्ञानिये विधिमा राख्या;

एह्यी दर्शनशुद्धि विशेषे, तप चारित्रतणे पण लेखे ॥ १३ ॥
 एक नवकारने काउसग्गे, पलिय सुरायु वंधे सग्गे;
 ओगणीशलाख ने सहस त्याशी, दुगशत सदसद्व सहस पांत्रीश आणो;
 दुसय दुसद्वि पल्योपम आय, वांधे सुरनुं करी मन ठाय ॥ १५ ॥
 तेहभणी काउसग्ग छे जुत्त, त्रिकरणयोगशुं विधि सुपवित्त;
 सामायिक करीने जो कीजे, तो सहेजे संसार तरीजे ॥ १६ ॥
 थानक थानक काउसग्ग करवा, सामायिके भवजलधि तरवा;
 नाम ठाम हवे एहनां दाखे, ग्रंथ विचारामृतनी साखे ॥ १७ ॥

ढाल २ जी.

राग मारुनी-चेतन चेतीये रे—ए देशी.

जिनपूजाविधि ग्रंथांतरथी जाणज्यो रे, कहेतां वाधे विस्तार;
 जे विशेषपदारथ जगमां जाणीये रे, तेहनी भक्ति उदार,
 ते तिहां जोडीये सार ॥ १८ ॥

जिनवर पूजीये रे, पामी नरभवयोग;
 धर्म अतुल छे जगमां श्रीजिनवरतणोरे, आराध्ये शिवयोग.

॥ जि० ॥-ए आंकणी ॥

नमोअरिहंताणं गणीए प्रथमपदे भलुंरे, तेपण अह सत्तर प्रकार;
 पूजा कीजे वळी प्रासाद करावीये रे, तस आशातना वार॥जि० ॥१९॥
 तस प्रत्यनीकनी संगति सहजे वारीयेरे, काउसग्ग चोवीश वा वार;
 अवर्णवाद आच्छादन जस थुति गाइये रे, भक्ति बहुमान उदार.

॥ जि० ॥ २० ॥

देवपालयूपालपरं श्रीजे भवे रे, पाये जिनपद जेम

मनोरमा तस घरणी गणधरपदवी सहारे, प्रथम थानकने प्रेम

॥ जि० ॥ २१ ॥

भक्ति करो मधि बीजे थानके सिद्धनीरे, बिष भरावो स्वास;

मणीरूप्यसोमन घातुवणी बहुरे, सिद्धगुण कीर्तिने राख ॥ जि० ॥ २२ ॥

नमोसिद्धार्ण दोय सहस जपीये सदार, पूरष बिधि सधि होय;

कावसमा अइ अय पखर सोगम्मवणोर, तन्मयध्याने ओय ॥ जि० ॥ २३ ॥

अरिहंतने पण बीजु पद ए माय छेरे, सोखी अषरा बात;

एहने ध्याने सिद्धस्वरूपीआत्मारे, सादि अनंत हुइ जात ॥ जि० ॥ २४ ॥

महावीर्य पुंडरीक अष्टापद रैबतारे, श्रीसम्मेतादिक ठाम;

बिबिधु कीजे यात्रके पट भगबीयेरे, बाधि जिनपद थाय ॥ जि० ॥ २५ ॥

इस्तिपालनृप चित्रमधानतणीपरं रे, श्रीजे भवे जिन थाय;

मंत्री गणधरपद पायी शिव जानयेरे, बाजापद सुपसाय ॥ जि० ॥ २६ ॥

श्रीजे थानके प्रवचनभक्ति कही भसी रे, प्रवचन चवविह संघ;

अमणादिक छे आगम मुख्यतारे, कीजे न तस्त उल्लंघ ॥ जि० ॥ २७ ॥

समकितवर्षता शासनमक्ता जे भविषाणीया रे, कीजे तास सहाय;

बाळग्यान नवदीक्षित बुद्धादिकतणोरे, अनुग्रह करे निरमाय ॥ जि० ॥ २८ ॥

‘नमोपनयणस्त’ गणीये कावसमाकीमीयेरे, सोगस्त चढ अवधा बार;

चितन करता मिन्द्रचशेवतणीपरं रे, हीरमभा तस नार ॥ जि० ॥ २९ ॥

खेटने जिनपद गणधरपद वळी नारीनेर, पायी सहे शिवसुख;

श्रीजे थानके भक्ति करो एम मापशु रे, महिमा मोटिय लम्ब

॥ जि० ॥ ३० ॥

ढाळ ३ जी.

राग-पारधीयानी देशी.

कोथे थानके कीजीये रे, शक्ते गुरुनी भक्ति रे गुणरसिया;
 आचारी आचार्यनीरे, छत्रीशगुणनी व्यक्ति रे चित्तवसिया ॥३१॥
 'नमोआयरियाणं' गणोरे, छत्रीस लोगस्स काउसग्गरे गुण०
 त्रिकरण विनये सेवना रे, अति उच्छाह अथग्ग रे चित्त० ॥३२॥
 पुरुषोत्तमनृपनी परे रे, जिनपद लहीए सार रे गुण०
 अन्न पान वसती ने वेयावच्चेरे, पूजाने सत्कार रे चित्त० ॥३३॥
 पद पंचमे वळी थिविरनी रे, सेवा बहुविध होय रे गुण०
 श्रुतपर्यायवयथी वळी रे त्रिविध लोकोत्तर जोय रे चित्त० ॥३४॥
 सीदाता सम संयमे रे, थिर करतां होय थेर रे गुण०
 'नमोथेराणं' ध्याइए रे, काउसग्ग त्रण पण तेर रे चित्त० ॥३५॥
 पद्मोत्तरनृपनी परे रे, जिनपद लहीए क्षेम रे गुण०
 छठे बहुश्रुतने नमो रे, उपाध्यायपद प्रेम रे चित्त० ॥३६॥
 'नमोउवज्झायाणं' जपोरे, काउसग्ग लोगस्स पचवीशरे गुण०
 विविधभक्ति तस साचवोरे, बहु श्रुतनी सुजगीश रे चित्त० ॥३७॥
 महेंद्रपालनृपनी परे रे, जेम सुतशीलप्रधान रे गुण०
 जिनगणधरपद पामश्ये रे, जेहनी मोटी मामरे चित्त० ॥३८॥
 तपसी साधुपद सातमे रे, भक्ति करो द्रव्यभाव रे गुण०
 'नमोलोएसन्वसाहूणं' रे, सगवीश लोगस्स खास रे चित्त० ॥३९॥
 वीसामण वात्सल्यथी रे, प्रमुख करो घणी सेव रे गुण०

बीरमद्रुनिनी परे रे, भिनपद सङ्गे स्वयमेव रे चित्त० ॥४०॥
 ज्ञानोपयोग प्रतिक्षणे रे, चित्तबो आठमे ठाण रे गुण०
 'नमोनाणस्स'पद काठसस्यो रं, पण एकाधन मानरे चित्त० ॥४१॥
 ज्ञानोपगरण ज्ञानने रे, ज्ञानीने बहुमान रे गुण०
 जयवदेवराभा परं रं, षधि भिनपद नाम रे चि० ॥४२॥

हाळ ४ थी

राग—मेढी तपर मेह झरुस्वे बीमजी हो साल झरुस्वे—ए देखी
 नचसुं यानक दर्शनपत्तुं ध्याइए हो सालके पदनुं०
 'नमोदसण(स्स) करी जापक पाप पछाइए हो सालके पाप०
 पण अथवा सबसठ लोगस्सने चिंठीए हो साल लोग०
 सुगुरु सुदेव सुधर्म ए दर्शनमंतीए हो साल ए दर्शन० ॥४३॥
 दर्शनना उपगरण बबारो बहुपरे हो साल बबारो०
 नि शकादि ठोप निबारी चित्त धरो हो साल निबारी०
 जिम हरिचिह्नमधूप जिनेद्रपदबी सह हो साल जिनेद्र०
 दर्शनयी बब्बी ज्ञानधारित्र गुण गहगहे हो साल चारित्र० ॥४४॥
 दससुपद 'नमोभिनयस्स' गणी आराधीए हो साल गणी०
 गुणिपद तेरनो भिनय चठमेवे साधीय हो साल चठ०
 एका दसनिच भेद भिनय काठसगग करो हो साल चि०
 दस अथवा बावध मागस्स करी बधतरा हो साल लोग० ॥४५॥
 दर्शन ज्ञान चारित्र न तप उपकारीनो हो साल के तप०
 मोक्ष भिनय पण भेद ए जेनाधारनो हो सालके जेना०

धनश्रेष्ठिपरे तेह मुनिव्रत आदरी हो लाल मुनि०
 बांधे जिनपद नाम करी किरिया खरी हो लाल करी० ॥४६॥
 उभयकाल आवश्यक पडविध साचवे हो लालके पड्
 सामायिक बहुवार करी पाचवे हो लाल करी०
 'नमोचरित्त'पद जाप सत्तर अथ पांचनो हो लाल सत्तर०
 करे काउसग दश सामाचारी संचनो हो लाल सामा० ॥४७॥
 निरतीचारे भक्ति करे चारित्रिनी हो लाल करे०
 सर्वविरति देशविरति करे चित्त चित्रथी हो लाल करे०
 अरुणदेवभूपालपरे ते जिन होये हो लाल परे०
 वारसमुं हवे ठाण शीलव्रतनुं कहे हो लाल शील० ॥ ४८ ॥
 चिंतामणिपरे लील शील जे आदरे हो लालके शील०
 नवविधवाढी विशुद्ध अढार भेदे धरे हो लाल अढार०
 व्रतधारीनी भक्ति साधुश्रावकतणी हो लाल साधु०
 लोगस्स नव वा अढार काउसगगे भणी हो लाल काउ० ॥ ४९ ॥
 'नमो वंभवयधारिणं' पाठ जपे सदा हो लालके पाठ०
 चंद्रवर्मनृप जेम लहे जिनपद मुदा हो लाल लहे०
 तैरमे थानके एह प्रमाद क्षण नवि करे हो लाल प्रमाद०
 'नमोकिरियाणं' जाप करी भवजल तरे हो लालके करी० ॥ ५० ॥
 वळी पिंडस्थ पदस्थ रूपस्थ रूपातीतनु हो लालके रूपा०
 ध्यान धरे वळी धर्म शुक्लनी रीतिनुं हो लाल के शुक्ल०
 करे प्रमादपरिहार आचार अनुमोदता हो लाल आचा०

काठसमा वेर पण्डीस अक्रिय आन्हादना हो साल अक्रि० ॥५१॥
 निरतिधार क्रिया साधे विकयाषाधिने हो सालके विकया०
 हरिबाहननृप जेम ते जिनपद साधीने हो सालके जिन०
 बौदमे स्थानके बाझ अर्म्यतरतप धरे हो साल अर्म्य०
 'नमोत्तमस्स' गण्ये पाठ सोगस्स दादञ्च करे हो साल सोग० ॥५२॥
 अनाश्वंस अन्निदान करी पिच निर्मलु हो साल करी०
 कंचनकेतुनृप जेम सहे जिनपद भलु हो साल सहे०
 पनरमे धानके एह उचित अश्वनादिः हो साल उचित०
 शुद्ध अतिविसेविभाग करे पूमादिके हो साल कर० ॥ ५३ ॥
 वेह भणी 'नमोगोयम' गणीये काठसग्ये हो साल गणी०
 एकादश सोगस्स सुपात्रादिक बगे हो साल सुपात्रा०
 रत्नकनकरूप ताम्र ने धुन्मय पात्र छे हो साल के धुन्म०
 जिनमुनिभावक समकिति मिध्यास्त्रिमात्र छे हो साल मि० ॥५४॥
 एणिपरे पात्र विचार संविभाग व्रत धरे हो साल सवि०
 नरबाहननृप जेम यइ जिन भव तरे हो सालके यइ०
 मन बय काय विशुद्ध एहवुं जे आवर हो साल एह०
 ज्ञानविषयगुणराशि भवनमां विस्तर हो साल भुय० ॥ ५५ ॥

हाल ५ मी

राग—सुनि मन सरोवर हैसम्भो—ए देखी

वैयाचण्णपद सोल्लभुं, भवि तुमे माये आराधो रे;

जिनधरिबायगसुनि गुणी, देखविष भेइयी साधो र

॥ ५६ ॥

श्रीजिनवर एम उपदिशे ॥ ए आंकणी ॥

उपसर्गादिक टाळवे, वैयावच्च विशेष रे;

ते भणी अपडिवाइ कहं, प्रवचने उचित संपेख रे ॥श्रीजि०॥५७॥

जिन उत्कृष्ट गुणीमांहि, ते 'जिणाणं' गणीयेरे;

काउसग्ग पांच लोगस्सनो, अधिगत गुरुमुखे सुणीयेरे ॥श्रीजि०॥५८॥

जिमूतकेतुनृपतिपरे, तीर्थंकरपद फरसे रे;

राणीयशोमती तेहनी, गणधरपदे भव तरसे रे ॥ श्रीजि० ॥ ५९ ॥

पद समाधि हवे सत्तरमुं, द्रव्यभावे उपजावे रे;

सूरिमुख चउविह संघने, सुपरेशुं सुविधि सिखावेरे ॥श्रीजि०॥६०॥

संघमां उत्तम मुनिवरा, ते भणी 'नमोचारित्र' जपीए रे;

विघननिराकरवे करी, पण लोगस्स कर्म खपीएरे ॥श्रीजि०॥६१॥

श्रीपुरंदरनृपनी परे, जिनपद लहे सुखकार रे;

बंधुमती तेहनी प्रिया, होशे तस गणधार रे ॥ श्रीजि० ॥ ६२ ॥

पद अढारमे आदरो, अपूर्व ज्ञाननुं ग्रहण रे;

अंगानंग आवश्यके, भणीये करी योगोवहाण रे ॥ श्रीजि० ॥ ६३ ॥

तत्त्वज्ञाननी चिंतना, 'नमोनाणस्स' पद जाप रे;

काउसग्ग पण अथ वारनो, ज्ञानथी ठळे सवि पापरं ॥श्रीजि०॥६४॥

सागरेंदुनृपनी परे, तीर्थंकरपद पामे रे;

आदर करीने आशातना, टाळतो सवि दुःख वामे रे ॥श्रीजि०॥६५॥

हवे श्रुतपद ओगणीशमुं, श्रुत ते गणधरे रचियु रे;

चौदपूरवी दशपूरवी, प्रत्येकबुद्धबुद्धि खचिउ रे ॥ श्रीजि० ॥ ६६ ॥

विचित्रं प्रहेषं देयं, मत्पनीकता ठाळे रे;
 अंग अन्ना लुत्तावीए, शक्ति शासन असुआळेरे; ॥ श्रीजि० ॥ ६७ ॥
 'नमोसुपस्त' पद ध्याए, चर अथ पणयासीच रे;
 सोगस्त कावसमा कीजिये, घरीये मक्ति अशेष रे ॥ श्रीजि० ॥ ६८ ॥
 शक्त अघ्ययनपद पाहुडा, उद्देशादिक बूला रे;
 घरीये अंगने पूर्वेना, तो बाप भुवसीला रे ॥ श्रीजि० ॥ ६९ ॥
 रत्नचूडनपनी पर, स्याद्वादे नहीं केका रे;
 जिनपद छही शिक्काति लहे, पावे पुण्यनी केका रे ॥ श्रीजि० ॥ ७० ॥
 मबचनवीयेप्रमाणना, बीजसुं स्यानक जाणो रे;
 विद्यानिमित्त उपदेश तपे, उभति करे सुप्रमाणो रे ॥ श्रीजि० ॥ ७१ ॥
 वीषमविष्टायातरा, साहमिषत्सल आदि रे;
 धर्मकया विचित्रं कर, टाळी सयलप्रमाद रे ॥ श्रीजि० ॥ ७२ ॥
 'नमोनीन्यस्त' पद चितिये, कावसमा सोगस्त चार रे;
 मेरुभनरपतिनी पर, पामे जिनपद सार रे ॥ श्रीजि० ॥ ७३ ॥
 पूर्वस्यानक सवि एहमां, मामे तिषे करी बळियो रे;
 एक एकमां बधता विषे, करता पातिक टळियो रे ॥ श्रीजि० ॥ ७४ ॥
 अमे न आवे तेहने, बीज असमाधिना ठाण रे;
 बीजस्यानकतप सेवतां, श्रीज्ञानविमलप्रभु झाणरे ॥ श्रीजि० ॥ ७५ ॥

हाळ ६ द्वी

राग—झातिजिन मापणे जाव—ए देखी

स्यानक बीजे इम आराधो, पोसह करी मवि माणीनी,

सूरिवायगमुनि चरितपदे चउ, सर्वविरति सहीनाणीजी. * ॥ ७६ ॥

वलिहारी ए जिनतणी ॥ आंचळी. ॥

एहनो पार न पामीए, कांइ कहेतां गुणसमुदायजी;
 उजमणां उलट धरी कीजे, निजधनने अनुसारेजी;
 धन लही तप नवि उजमे, कांइ तेहनो अफल जमवारोजी ॥ व० ॥ ७८ ॥
 सूरतवंदर सुंदर श्रावक, स्थानकतप आदरताजी;
 नेहतणो विधि जाणण हेते, प्रवच पुण्य अनुसरताजी ॥ व० ॥ ७९ ॥
 ग्रंथ विचारामृतथी निसुणी, ज्ञानविमल गुरुवाणीजी;
 समकितअनुभव उल्लसे एहथी, अवर न एह समाणीजी ॥ व० ॥ ८० ॥
 संवतरसक्रतुमुनिविधु (१७६६) मासे, पोषवदी आठम बुधवारोजी;
 भणवा काजे स्तवन कर्यु ए, नितु नितु मंगळचारजी ॥ व० ॥ ८१ ॥

अथ श्रीसत्तरिसय (१७०) जिन स्तवन.

राग—गोडी.

ढाल १ ली.

जंबूद्वीप विदेहमां एकेकी विजये;
 वत्रीश जिनवर विचरता, उत्कृष्टे समये ॥ १ ॥
 प्रेम धरीने प्रणमीए, ॥ आंचली० ॥
 श्रीजयदेव कर्णभद्रजी, लक्ष्मीपति अनंत
 विशाल गंगाधरुं प्रियंकर अमरदत्त ॥ प्रेम० ॥ २ ॥
 कृष्णनाथ गुणगुप्त छे पद्मनाभ जलधारः

युगादित्य वरदक्षणी चंद्रकेतु महाकाय सार ॥ प्रेम० ॥ ३ ॥
 अरप्यधास हरिहर नम्र अमरकेतु रागेन्द्र
 धांतिवेध अनंतकृत गमेन्द्रप्रम सागरचंद्र ॥ प्रेम० ॥ ४ ॥
 सक्ष्मीचंद्र महेश्वर ऋषभजी सोयकांति नेमिभद्र;
 अमितभद्र महिषासुर धीराजेश्वरचंद्र ॥ प्रेम० ॥ ५ ॥
 अमितनाथ इहा भरतमां, ऐरवते सुर्धद;
 चोत्रीश्र संभृष्टीपना, जिन ज्ञानदिणंद ॥ प्रेम० ॥ ६ ॥

हाठ २ जी

राग—वीरभिषेसर चरणकमल —ए देखी

जयमविदेहे धातकीखंडे जिन करीए,
 विचरता ए जिनबरा प्रणमी शिव लरीए;
 बीरसेनने बच्छसेन नीलकांतिक लरीए,
 सुनकशी रुक्मिकनाथ सोमंकर लरीए;
 श्रीगंगांक मुनिमूर्ति विमल भागविक दुष्कृतहर,
 बसुधापिप महष्ट वर्षवेध बलमित्र सुईकर ॥ १ ॥
 अभृतबाहन धूर्मिमेन्दु रेखांति कल्पधातव,
 नलिणीदत्त विधापति सुपार्श्व मानुनाथ विशेष;
 निशिष्ट प्रममन बलप्रम मुनिचद भूपिपाल,
 कुंडग महावीर भूतानंद तीर्थेश रसास ॥ २ ॥
 धीजे विदेहे धातकीखंडे जिनधत्रीश,
 धर्मदत्त भूमिपती मरुदत्त मुनीश;

सुमित्र नंदीषेण प्रभानंद पद्माकर नामे,
 महाघोष चंद्रप्रभ भूमिपाल प्रणाम
 सुमतिसेन अच्युतदेव तीर्थभूत ललितांग,
 अमरचंद्र समाधिदेव मुनिचंद्र एकांग;
 श्रीमहेंद्रने शशांक जगदीश्वर देवेंद्र,
 श्रीगुणनाथ नारायणेंद्र उद्योतजिनेंद्र.
 श्रीकपिल प्रभाकर जीनदीक्षित सकल,
 श्रीशिलारजिन वज्रधार सहस्राक्ष जिन अमल;
 अशोकाख्य वत्रीशमा ए त्रीजीविजये जाणो,
 कर्पटनाथ सिद्धांतनाथ भरते दोइ आणो
 श्रीजयनाथने पुष्पदंत ऐरवते दोय कहीए,
 एम अढसठजिनवरा धातकीमांहे लहीए;
 प्रहसमे प्रेमे प्रणमतां होय समकित शुद्ध,
 साते सुख सहेजे मळे ज्ञानविमलनीट्टि.

॥ ३ ॥

॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

ढाळ ३ जी.

राग—भैरवी.

मेघवाहन जीवरक्षकस्वामिरे,
 श्रीमहापुहषने पापहर नामरे;
 श्रीमृगांक सूरिसिंह जगत्पूज्य वंदीरे,
 सुमति महामहेंद्रने अमरभूति वंदीरे.
 कुमारचंद्र वीरषेण श्रीरमणनाथरे,

॥ ७ ॥

स्वर्णमू अचळ मकरकेतु सिद्धार्थरे;	
भीमफल् विजयवेष नरसिंह क्षतार्णवरे,	
वृदारक चंद्रातप चित्रगुप्ति वंधीरे	॥ ८ ॥
हवरय महापद्म ज्योत्स्ना मधुसूनामर,	
महातेज पुष्पकेतु कामवेष सनामर;	
समरकेतु ए पुष्करवरमाद्धरे,	
प्रथम विवेहे करे धर्मनी वृद्धिरे	॥ ९ ॥
भीमसम्भद्र महासेन वज्रनामर,	
सुवर्णबाहु कुराबंद धीर्यनामर;	
विमलचंद्र यशोधर महाबल सारर,	
वयरसेन विमलबोध भीमनाथ तारण	॥ १० ॥
मेरुमम भद्रगुप्त वृत्तिह सुव्रत पारर,	
हरिचंद्र अतिभय प्रतिमापर भाररे;	
कनककेतु अजितवीर फल्गुमित्र जार्णीर,	
ब्रह्मदत्त हितकर वरुणदत्त आणिर	॥ ११ ॥
जसकीर्ति नागेंद्र भीमहिमवरदधर,	
कृतवत्स मर्द्रे पद्मान सुव्रदत्त सेवीर;	
वीजे विवेहे पुष्कर वृत्तिवेषवर,	
प्रभास प्रभाषक दोय वरतर्मा सेवर	॥ १२ ॥
भीमप्राहि बलमद्रजिन दोयरे,	
अरपते दोय एम अहसहि होयर,	
समय सत्कृष्णा बंधीये सेमर	॥ १३ ॥

ढाळ ४ थी.

कडखानी देशी.

प्रहसमे जिनतणां नाम संभारीये, वारीए कर्मनी कोडि हेला;
विघ्नसंघात सवि दुश्मन दरद सवि, दूर जेम पवनथी अर्कतूला;

॥ प्र० ॥ १४ ॥

जिनतणा नामनो यंत्रविधि पूजता, शुद्ध समकित होइ सुयश वाधे;
संकट निकट आवे नहि तेहने, ज्ञानचारित्रना योग साधे

॥ प्र० ॥ १५ ॥

ज्ञानविमलाजिगुणरयणरयणायरा, सुगुरूपसायथी एह पामी;
भावना पावना करो तुमे भविजना, सिद्धिसुंदरीतणा थाओ स्वामी

॥ प्र० ॥ १६ ॥

अथ श्रीशाश्वतीजिनप्रतिमास्तवन.

विधुमंडल परे निर्मली, श्रतदेवी गुणखाण;

प्रणमी जे आगम धुरे, बंभीलीपि जिनवाण.

॥ १ ॥

ते आगममां भाखीया, त्रिहुं लोके सुखदाय;

जिनपडिमा जिनघर बळी, सासयभाव कहाय.

॥ २ ॥

उर्ध्वलोक मांहे चैत्य छे, निर्मल अंक के शंख;

त्रिहुं द्वारे करी सोहीए, सवि विमानना शंख,

॥ ३ ॥

राग—सामेरी जयो जयोनी वेन्नी

सौभर्पदेवलोक पदेहुं जाण, वन्नीशलास विमान चेइ जाण;
 तिहां प्रतिमा परिमाण तो, भविफ बंदो उम्हट जाण ॥ भवि० ॥
 कादि सचावनने साठलास, इशाने अठावीशलास,
 चैत्य विमाननी शासतो, ॥ भवि० ॥ ४ ॥
 पचासकोडि चाम्नीशलास प्रतिमा, थी जीवनवरनी सोहे मुत्तमां;
 सुरवर कृत वहु महिमातो, ॥ भवि० ॥ ५ ॥
 चारलास चेइ सनत्कुमारे, एकवीशकोडि साठलास उदार;
 निम्नप्रतिमा मुत्तकारतो, ॥ भवि० ॥ ६ ॥
 माईचे चेइय आठलास, बिब चउदकोडी चालीशलास;
 भंछित सुरतरुशारतो, ॥ भवि० ॥ ७ ॥
 चारलास चेइय ब्रह्मदेवलोक, सातकोडि बीशलास विवेके;
 प्रतिमा बंदु छेकतो, ॥ भवि० ॥ ८ ॥
 सहस्रपचास लांतके मिनमवन, नेबुंलास पडिया गुणसदन;
 देखी हरस्मित वदनतो, ॥ भवि० ॥ ९ ॥
 छुम्के चालीशसहस्र मिनगह, बहोतेरलास प्रतिमा नमु नेहे;
 सासयमावे जेइतो, ॥ भवि० ॥ १० ॥
 चैत्य सहस्रपट छे सहस्रारे, जेन्नीसहस्र दशलास उदार;
 प्रतिमाने करुं शुद्धारतो, ॥ भवि० ॥ ११ ॥
 आनत माणत दो देवलोक दीसे, दो दो छत चेइ मिनपिब दीरो;
 छमीश छमीश सहस्रतो ॥ भवि० ॥ १२ ॥

- दोढशो दोढशो आरण अच्युते, चेइविंव सगवीशसहस्स युत;
 दीशे अति अद्भूततो, ॥ भवि० ॥ १३ ॥
- वारदेवलोके एकसोअंशी, विंव चैत्यप्रते छे सुजगीशी;
 उपरे एकशोवीशतो ॥ भवि० ॥ १४ ॥
- प्रथम ग्रैवेयकत्रिके चैत्यसार, एकशोअग्थार तिहां विंव उदार;
 त्रणशेवीश तेरहजारतो (१३३२०) ॥ भवि० ॥ १५ ॥
- मध्यत्रिके चैत्य एकशोसात, वारसहस्स अठशत विख्यात;
 चालीश अधिक विंव जाततो ॥ भवि० ॥ १६ ॥
- एकशत चैत्य उपर त्रिके आण, वारसहस्स तिहां विंव प्रमाण;
 ग्रैवेयके इम जाणतो, ॥ भवि० ॥ १७ ॥
- पंचानुत्तरे पांच प्रासाद, छसय विंव प्रणमुं आल्हाद;
 नमतां टळे विषवादतो, ॥ भवि० ॥ १८ ॥
- लाखचोराशी सहसस्रत्ताणुं, त्रेवीश उपरे चैत्य प्रमाण;
 उर्द्धलोक मांहे जाणुंतो, ॥ भवि० ॥ १९ ॥
- एकशोवावनकोडि लाखचोराणुं. सहस्सचुंमालीश उपरे आणुं;
 सातसेंसाठ विंव जाणुं तो, ॥ भवि० ॥ २० ॥
- उर्द्धलोके ए संख्या लहीए, तेह तणी आणा शिरवहीए;
 प्रणमी भवभयगमीएतो ॥ भवि० ॥ २१ ॥
- उंचा वहोतेरयोजन जेह, लांवा शत विस्तारे तेह;
 पचासयोजन जिनगेहतो ॥ भवि० ॥ २२ ॥
- सवि वैमानिके जिनवर गेहि, प्रतिमा सगकर माने देहि;
 अद्य पणमय घनपि तेहतो ॥ भवि० ॥ २३ ॥

રાયપસેળી મમ્મલ છૂપ સાસી, મિનપતિમા જિનસરીલી દાસી;
જ્ઞાની મનપરે માસી તો ॥ મચિ૦ ॥ ૨૪ ॥

હાલ ૨ જી

સલાલ્લાની વેણી આપ એકલીઓ

તિર્પગ્લેકેરે સાસયજિનપર મિનપર,
તસ સંસ્પાર માસુ મુખજો મુલકર;
પંચમરપરે પંચપાણી માસાદ છે,
દશસહસ્તમરે વસે અધિક પ્રતિમા રહે ॥ ૨૫ ॥

ગજર્વારે વિષે બીજ માસાદ છે,
બોલીશ્વરે વિષ મમો (જેમ) અપહેદ છે,
વત્સારગિરિરે ઓંછીમાસાદ સોહમ્મણા,
છન્નુસરે વિષ નમી સર મામળા ॥ ૨૬ ॥

યમકાવલેરે દશ માસાદ કચ્છા તિહાં,
મિનપદિમારે ચારણે બંદી જે તિહાં;
વર્ષપરગિરિરે શ્રીષ્ઠ પૈત્ય વિષ છબીસણે,
ચિત્રચિત્રેરે પળ પળ વદ વિષ છણે છણે ॥ ૨૭ ॥

કુરુસેત્રેરે વસવેઈ પ્રતિમા ચારણે,
શ્લુકારે ખર વદ વિષ ઓંછી ચારણે;
હત્તવૈતાદયેરે બીજમાસાદ નમીજીણ,
ત્રિનપદિમારે વોલીશ્વરે વઝી સીમીયે ॥ ૨૮ ॥

ત્રીર્ધવૈતાદયેરે પૈત્ય એકસોસત્તરિ કચ્છા,

वीशसहस्रारे चारशें विंव जिननां कक्षां;
चैत्य चालीशरे दिग्गजकूटे जाणीए,
चारसहस्रारे आठशें विंव वखाणीए ॥ २९ ॥

दशतरुरे जंबूप्रमुख जे शाश्वता,
अग्यारशेंसत्तरिरे प्रासाद तिहां मनभावता;
तिहां प्रतिमारे एकलख चालीशसहस्ररे,
चारशें उपरेरे प्रणमीजे सुजगीशरे. ॥ ३० ॥

कंचनगिरिरे सहस्रएक छे देहरां,
तिहां एकलखरे वीशसहस्र वळी जिनवरा;
त्रणशेंअंशीरे कुंड तणा प्रासाद छे,
पणयालीशरे सहस्रछसय जिन विंव छे ॥ ३१ ॥

द्रहे अंशीरे जिनघर सुंदर सोहीए,
तिहां प्रतिमारे छन्नुसय मनमोहीए;
महानदीएरे सत्तरि (७०) जिनघर दाखीए,
तिहां प्रतिमारे सहस्र चोराशी भाखीए ॥ ३२ ॥

सरवालेरे मनुष्यलोके चेइहरा,
एकत्रीशशतरे ओगण्याशी उपरे वरा;
तिहां प्रतिमारे त्रणलख एकाशीहजाररे,
चारशेंअंशीरे उपरे होइ सुखकाररे ॥ ३३ ॥

चार प्रासादरे मानुषोत्तरगिरि जाणीये,
तिहां प्रतिमारे चारशें एजी वखाणीये.

चारकुंडलेर चारशें छन्नु विंशर,
 चार रुचकर चारशें छन्नु अनिलंशर ॥ ३४ ॥
 नदीश्वरेर दीपे बावन जिनहरा,
 चोसठसयर बिब अडतालीश मनोहरा;
 राजधानीर सोल मासाद छे कुन्ना,
 बिब एकसहस्तर नवस्रतबीश उपर बरा ॥ ३५ ॥
 नदीश्वरर आठ ह्य निणघर कक्षा,
 आठसहस्तर व्रणस्रत अडसठि बिब लक्षा;
 सरबाळेर निणगर कक्षां तिर्छालाकर्ना,
 बत्रीशस्रयर ओगणसाठ सवि रत्ननां ॥ ३६ ॥
 तिहां प्रतिमारे व्रणलस्र सहस्रएकाणुया,
 व्रणस्रत बळीर बीश उपर परमाणुया;
 हवे रुचकेर कुंडलनदीसर जिनघरा,
 चवबारार साठे ए अबर त्रिवार बरा ॥ ३७ ॥
 त्रिवाररे एकशोबीश प्रतिमा कही,
 बार इदश्वर एकस्रतमाठ मांहे लही,
 एकसो पांशीश्वर सोल हुवे चार बारणे,
 अठोचरशोरे मध्यसिद्धसिंहासणे ॥ ३८ ॥
 तिर्छालोकरे पांचशे पनुप प्रतिमा हुवे,
 पन्थ त जनर पूजे प्रणमेने जुवे;
 गजदंतारे धस्तरा कुरु मेरुबने,
 श्मुकारेरे मानुषोचरे जिनमबनने ॥ ३९ ॥

पचासजोयणरे दीर्घ विस्तारे पचवीश छे,
छत्रीश जोयणरे उंचा सवि भविमने रुचे;
एम असुरनीरे जेह निकाये जिनघरा,
सवि जाणोरे एह प्रमाणे भविवरा. -

॥ ४० ॥

मेरुचूलारे यमक कंचन नदी कुंड द्रहे,
दोइ वैताढयेरे दिग्गजकूट तरुवर जहे,
कोशदीहारे अर्द्धकोश विस्तार छे,
चौदशेंचालीशरे धनु उंचा सवि चेइअ छे.

॥ ४१ ॥

कल्याणकरे श्रीजिनना सुरवर करे,
अट्टाइमहौत्नवरे नंदीश्वर हर्षभरे;
इंद्राणीरे राजधानीए आवी मली,
करे नाटकरे भावना भावे मनरुली.

॥ ४२ ॥

शाश्वतचैत्येरे षट्थानक हुवे अतिभला,
रंगमंडपरे मुखमंडपमणिपीठ भला;
धूम अशोकतरु रे वापी निर्मलजल भरी,
चैत्यध्वजरे प्रतिचैत्ये होइए खरी.

॥ ४३ ॥

एम महिमारे विस्तारे आगमे घणा,
जीवाभिगमेरे जंबुपन्नतीप्रमुखे सुण्या;
बहु देवारे देवी भक्ति करे धणी,
हित सुख निवृत्तिरे धर्मकाजे समकितधणी.

॥ ४४ ॥

શાલ ૩ જી

વેણી સસનાની

અપોસોકે મિનયવન જે, યવનપતિમાં સાર સસના;

ચેઈ ચોસઠલાલ છે, અમુરનિકાય ગણાર સસના

॥ શાન્વતા મિનવર વંદીય ॥ ૪૫ ॥

અકષોપેંદરકોટિ ઉપર, વિંચ મહે ધીશલાલ સસના

શુલશીલસ્ત્ર નાગકુમારમાં, ચૈત્ય એ પ્રવચનશાલ સં ॥ શાં ॥ ૪૬ ॥

વિંચ તિહાં વઢી જાળીયે, અકષોપકાવનકોટી સસના

વીશલાલ વઢી સાધિકા, મળમીજે કરમોટિ સં ॥ શાં ॥ ૪૭ ॥

વહોંતેરલાલ સુવર્ણકાયમાં, મિનવરચેઈ પ્રમાણ સસના

અકષોભોગણશીશકોટિ છે, સાઠલાલ ઉપર નાળ સં ॥ શાં ॥ ૪૮ ॥

વિષુત્ અગ્નિ દ્વીપ સદ્ધિમાં, વિશ્વિ યળીયકુમાર સસના

એ પદ અમુરનિકાયમાં, સરીલા ચેઈ શુદ્ધાર સં ॥ શાં ॥ ૪૯ ॥

વહોંતેરલાલ મિનવર મળા, પ્રત્યેક સુલકાર સસના

અકષોષશીશકોટિ વિંચ મળા, અશીલાલ મનોહાર સં ॥ શાં ॥ ૫૦ ॥

અન્નુલાલ મિનવર મળા, વાયુકુમારનિકાય મળનાં

અકષોવહોંતેરકોટિ વિંચ છે, અંબીલાલ સુલદાય સં ॥ શાં ॥ ૫૧ ॥

સાતકોટિવિહુંતરિમમ્મવા, સવિષેઈ અહોલોક સસનાં

તેરત્રેનમ્પાસીકોટિ છે, સાઠમામ્વિંચનો ચોક સં ॥ શાં ॥ ૫૨ ॥

ચૈત્ય ચૈત્ય પ્રતિવિંચ છે, અકષોગેત્રી પ્રમાણ મળના

સાતદાથ ઠવા ઠત્તેષાંગુલે, એ જે મુષિદાળ સં ॥ શાં ॥ ૫૩ ॥

नवनिकाय नागादिके चेइ, पचवीश योजनदीह ललना.

साढावार पहुलपणे, अठदस उंचा लीह ल० ॥ शा० ॥ ५४ ॥

तास अर्द्धमाने कहा, व्यंतरमां जिनगेह ललना.

असंख्यात ते जाणीये, प्रणमुं आणी नेहं ल० ॥ शा० ॥ ५५ ॥

असंख्यात जिनघर अछे, ज्योतिषीमां गुणधाम ललना.

मान तेहनुं नवि कहुं, पूरव ग्रंथ प्रमाण ल० ॥ शा० ॥ ५५ ॥

व्यंतर ज्योतिषी भवनमां, शाश्वत चैत्ये होय ललना.

अशीअधिकएकशतवली, विंव सभा मिली जोय ल० ॥ शा० ॥ ५७ ॥

उत्पाद अभिषेक अलंकृते, व्यवसाय सुधर्मा नाम ललना,

सभा पांच त्रिवारणे, चउ चउ प्रतिमामान ल० ॥ शा० ॥ ५८ ॥

साठविंव सभा पांचना, एकशोवीश प्रासाद ललना,

एम मली एकशोऐंशी हुवे, प्रणमुं मन आल्हाद ल० ॥ शा० ॥ ५९ ॥

वैमानिक जिनघर परे, दीर्घपृथु उच्चमाण ललना.

रुचककुंडलनंदीसरें, चैत्यतणा परिमाण ल० ॥ शा० ॥ ६० ॥

ऋषभचंद्रानन नामथी, वारिषेण वर्द्धमान ललना.

षड्द्रव्यतणी पेरे शाश्वती, जिनप्रतिमा परिमाण ल० ॥ शा० ॥ ६१ ॥

ढाल ४ थी.

राग—माइ धन सुपनांतरे ए देशी.

हवे सघला शासय चैत्य संख्या कहुं सार,

त्रिभुवनमां जे छे दीटे जयजयकार;

आठकोढिसत्तावनला खविसयने व्यासी,

બંધે બલી પૂજે જે હોઈ સમક્તિવાસી ॥ ૬૨ ॥

પન્નરસયકોદિ બેતાલીસ ઘલી કોદ,
તેમ છાત્સઅઠાઘન છત્રીઘસાહસ્સ તેમ જોદિ;
પેંછી બલી સાધિક પ્રતિમા ત્રિમુલનમાદિ,
પ આસયમાયે પ્રણમ્ન મન ડચ્છાદિ ॥ ૬૩ ॥

પહવી બલી અધિક કુદ નદી તરુ ઘૈલે,
પ્રમુલ્લ બલી સંપ્રભ હુદ્દ કહે ધરી ઘીલ;
તિહાં હવે નહીં કોઈ વહુમુલયજનપ્રમાણ,
પણ ગાયાસંખ્યા પ સર્વ સ્થાનક જાણ ॥ ૬૪ ॥

બલી સમદિપ તીરથ અવરમિત્રે કેઈ નાપી,
શત્રુંજય અપ્રાપદ સમેત અબુલગિરિ નમ્મ;
મિહાં મિનકલ્યાણક ચપા પાવા નામ,
સાવત્રી ગજપુર રાજપુદ્ધ અમિરામ ॥ ૬૫ ॥

પુરપટ્ટણ ગામે નામે વિવિધપ્રકાર,
મત્તિ (૧) મગલ (૨) નિપ્રાકૃત (૩) અનિપ્રાકૃત (૪) ચાર;
ત્રિમુલનમાં બલી છે મિનવરના આકાર,
તસ બંદન કરતાં ઘોષિધીજ વિસ્તાર ॥ ૬૬ ॥

સમક્તિશુદ્ધ કરમા મોટા પદ ચપાય,
શુભયોગ નિમિત્તે મિનપૂમા શિન્દ્રાય;
નિસેપા ચાર મિનના ઇકગિરુપ,
ધ્યાતા મરિ હોયે નિરાધરણ નિજ રુપ ॥ ૬૭ ॥

वीतरागनी बुद्धि वीगरागता आणी,
जिनप्रतिमा जाणो जिनसरीखी भविप्राणी;
श्रीज्ञानविमलप्रभु प्रणमे जे जनवृंद,
तस उदय अनोपम अनुभव परमाणंद

॥ ६८ ॥

अथ श्रीसिद्धचक्रनुं चैत्यवंदन.

श्रीसिद्धचक्र आराधतां, सुखसंपत्ति लहीए;
सुरतरु सुररमणी थकी, अधिकज महिमा कहीए. ॥ १ ॥
अष्टकर्म हाणी करी, शिवमंदिर रहीए;
विधिशुं नवपद ध्यानथी, पातिक सवि दहिए. ॥ २ ॥
सिद्धचक्र जे सेवशे, एक गना नरनार;
मनवांछित फळ पामशे, ते सवि भुवन मजार. ॥ ३ ॥
अंगदेश चंपापुरी, तस केरो भूपाल;
मयणा साथे तपतपे, ते कुंवर श्रीपाल. ॥ ४ ॥
सिद्धचक्रजीना नमणथी, जस नाठा रोग;
तत्क्षण त्यांथी ते लहे, शिवसुख संजोग. ॥ ५ ॥
सातसें कोढियार्हता, हुवा निरोगी जेह;
सोवनवाने जलहले, जेहनी निरुपम देह. ॥ ६ ॥
तेणे कारण तमे भवि जनो, ग्रह उठी भक्ते;
आशो मास चैतर थकी, आराधो जुगते. ॥ ७ ॥
सिद्धचक्र त्रण कालना, वंदो वळी देव;

પરિક્ષ્મણું કરી સમયકાલ, મિનર મુનિ સેવ	॥ ૮ ॥
નવપદ ધ્યાન હવે ધરી, પ્રતિપાલો મધિ સ્ત્રીલ;	
નવપદ આંચિત્ત તપત્તો, જેમ હોય સ્ત્રીલમ સ્ત્રીલ	॥ ૯ ॥
પદ્મ પદ અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન;	
ચીડું પદ વળી સિદ્ધનું, કરીય ગુણગ્રામ	॥ ૧૦ ॥
આચારન શ્રીજે પદે, જપતાં જય જયકાર;	
ચોખું પદ સ્વચ્છાચનું, ગુણ ગાર્વં ચદાર	॥ ૧૧ ॥
સર્વ સાધુ વંદુ સહી, અઘીદ્વીપમાં જેહ;	
પંચમપદમાં તે સહી, ધરમો ધરી સનેહ	॥ ૧૨ ॥
છહે પદે દર્શન નમું, દર્શન અનવાલું;	
જ્ઞાનપદ નમું સાતમે, તેમ પાપ પસ્તાલું	॥ ૧૩ ॥
આઠમું પદ કહે જપું, ચારિત્ર મુસંગ;	
નવમેપદ બહુ તપ તપો, મિત્ર ફલ સહો અર્થગ	॥ ૧૪ ॥
પરી નવપદ ધ્યાનથી, જપતાં નાઠે કોઈ	
પંહિત ધીરવિમલ તજો, નવમંદે કરમોઈ	॥ ૧૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધમગધાનનુ પૈત્યમંદન

સિદ્ધ સકલ રાપરે સદા, અચિત્ત અચિનાશ્ચી; પાશ્વે છે
 ચઢી પાપ છે, યયા અટકર્મ વિનાશ્ચી ॥ ૧ ॥ સ્વોકાલોકમકાન્ન
 તાસ, કહેના કોણ ઘૂરો; સિદ્ધ બુદ્ધ પર પારગત, ગુણથી નહિ અધૂરો
 ॥ ૨ ॥ અનંત સિદ્ધ ણીપેર નમું ય, વચ્ચી અનંત અરિહંત; જ્ઞાનવિ
 મલ ગુણ સપદા પામ્યા તે યગવંત ॥ ૩ ॥

अथ श्रीअतीतचौवीशीजिनचैत्यवंदन.

अतीतचौवीशी प्रथम देव, जिन केवलज्ञानी; निर्वाणी सागर
हा-जस विमल अभिधानी ॥ १ ॥ सर्वानुभूति श्रीधर सुदत्त, दा-
मोदर सुतेजा, स्वामी सुव्रत सुमतिने, शिवगती सुहेजा ॥ २ ॥ अ-
स्ताघ नेमीश्वर अनिल, यशोधर कृतार्थ जिणेश; शुद्धमति ने शिवं-
करो, स्यंदन संप्रति कहेश ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीवर्तमानचौवीशीजिनचैत्यवंदन.

ऋषभ अजित संभव अभि-नंदन, आराधुं सुमति; पद्मप्रभने
सुपास चंद्र-प्रभ ध्याउं सुविधि ॥ १ ॥ शीतल श्रेयांस वासुपूज्य,
विमलनाथ अनंत; धर्म शांति ने कुंथुनाथ, अर मल्लि भगवंत ॥ २ ॥
मुनिसुव्रत नमि नैमजी, पार्श्व वीर चौवीश; धीरविमलपंडित तणो,
कड़े ज्ञानविमलमूरीश ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीअनागतचौवीशीजिनचैत्यवंदन.

पद्मनाभ पहेला जिणंद, श्रेणिक नृपति जीव; सुरदेव बीजा
नम्रं, सुपास श्रावक जीव ॥ १ ॥ श्रीसुपास त्रीजा बली, जीव को-
णिक उदाइ; स्वयंप्रभ चोथा जिणंद, पोट्टिलमुनि भाइ ॥ २ ॥ सर्वा-
नुभूति जिन पांचमा, दृढायुश्रावक जाण; देवश्रुत छट्ठा जिणंद, का-
र्तिकक्षेठ बखाण ॥ ३ ॥ श्रीउदयजिन सातमा, शंख श्रावक जीव;
श्रीपेडाल जिन आठमा, आनंदमुनि जीव ॥ ४ ॥ पोटिल नवमा वं-

दिप, जीव जेह सुनद, शतकीर्षि दक्षमा मिणंद, शतकभाव ह मा
 णंद ॥ ५ ॥ सुव्रतजिन अगीयारमा, वेचकीगणी नाण, अममजिन
 वर बारमा भीकशर गुण स्वाण ॥ ६ ॥ निष्कपाय जिन हेरमा,
 सस्यकीविद्याधर, निष्पुलाफ जिन चौदमा, बलमष्ट सोहकर ॥ ७ ॥
 भीनिर्मेय जिन पंदरमा, जीव सुखसा भाषिका; विग्रगुप्त जिन मा
 लमा, रोहिणी जीव भाषिका ॥ ८ ॥ भीसमाधि जिन सत्तरमा,
 रेवती भाषिका जाण; भीसंवर जिन अठारमा, जीव सताली वत्ताण
 ॥ ९ ॥ भीयशेधर ओगणीज्ञमा, जीवकृष्णदीपायन, विमयनाम
 जिन बीजमा, जीवकर्ण सहायण ॥ १० ॥ एकवासमा भीमछिनाय
 कृष्ण नारद काहीप; अंबड भाषक जीव वेव, बाबीसमा लहीप ॥
 ११ ॥ अनतवीर्य तेबीजमा, जीव अपरनो जेह; भीमद्र जिन चौबी
 जमा, स्वातिपुद्द गुणगह ॥ १२ ॥ प चौबीशे मिणबरा, होशे मा
 बते कासे; भाव सहित ते बदिप, करनोटी भाले ॥ १३ ॥ लछन
 वर्ण प्रमाण भायु, अंतर सवि सरिखा; समति जिन चौबीशी पर,
 चढते सवि निरखा ॥ १४ ॥ पच कल्याणक तेहना प, होशे परी
 ज दिवस; भीरविमग्गुरुना कहे, ज्ञानविमग्गुरीन ॥ १५ ॥ इति ॥

अथ भीषीगविहरमानजिनपत्त्यवेदन.

पदेमा जिनवर विहरमान, भीसीमपर स्वामी, युगमपर बीजा
 नर्मु; मुम अंतरनामी ॥ १ ॥ श्रीमा बाहु जिनेसर, प्रणर्मु मगर्वन;
 सोपा जिन भीमुबाहु, बंदु बली जुगने ॥ २ ॥ भीमुजात पचम

જિન ઇ, હઠ્ઠા સ્વયંપ્રભ સ્વામી; ઋપમાનન જિન સાતમા, હું પ્રણમું
શિરનામી ॥ ૩ ॥ અનંતવીર્ય જિન આઠમા, સૂરપ્રભ છે નવમા; શ્રી-
વિગાલ દસમા જિનંદ, જસ મોટો મહિમા ॥ ૪ ॥ શ્રી વજ્રધર
અગીયારમાં, વારમા ચંદ્રાનન; ચંદ્રવાહુ જિન તેરમા, જસવર્ણો કંચન
॥ ૫ ॥ યુજગસ્વામી જિન ચૌદમા, વંદુ હલટ આણી; શ્રીદેવ જિન
પંદરમા, નમીએ નિત્ય નુવિહાણ ॥ ૬ ॥ નેધિપ્રભ જિન સોલમા, સુ-
સ્વદાયક જેહ; સત્તરમા શ્રીવીરસેન, વંદુ ઘરી નેહ ॥ ૭ ॥ મહામદ્ર
અઢારમા, દેવજગા ઓગણીસ; અજિત વીર્યજિન વીશમા, જ્ઞાનવિમલ-
મૂરીશ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિનચૈત્યવંદન.

ચંડજિન જંબુદ્વીપમાં, અઢધાતકી સ્વંહે; પુષ્કર અર્ધ આઠ જાણ,
એમ વિશેષ અસ્વંહે ॥ ૧ ॥ અઢપણવીસ ચંડવીસ નવમ, વિજયે વિચ-
રંતા: વાલ તરુણ નૃપ પદ પળે, વલી અપર અરિહંતા ॥ ૨ ॥ સિત્તે-
રસો ઉત્કૃષ્ટથી ઇ, મરહેરવય પ્રમાણ; જ્ઞાનવિમલ જિનરાજની, શિર
ધરીયે શુભ આણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીશાશ્વતજિનચૈત્યવંદન.

લાખ વહોત્તેર કોઢી સાત, અધો લોક પ્રાસાદ; તિહાં પ્રતિમા
વલી વંદિએ, મનમાં ધરી આલ્હાદ ॥ ૧ ॥ તેરસેકોડિ નવ્યાશી કોડ,
સાઠ લાખ સોહાવી; વ્યંતર જ્યોતિષીમા પ્રાસાદ, તસ સરખ્યા ભાવી

॥ २ ॥ भवनपतिमा ए कक्षा ए, सासय जिनवर गेह; ज्ञानविमलवी
जाणीए, आगम निःसंवेह ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीशान्भवतजिनप्रतिमासंख्याचैत्यवदन

तिष्ठासोके व्रज सहस्र, वेसय ओगणसाठ; जिनपर ए छे
शान्भवां, तिहां बिब उकिड ॥ १ ॥ सहस्र पकारुं काल व्रज, व्रज-
सय ने त्रेवीस; यण्डु अवर अशान्भवा, बहुसां जे दीशे ॥ २ ॥ अ
मोलाके सगकर मितिण, यतुव पंचस्रत मान; तिष्ठा लोक बंदिए,
ज्ञानविमल चित्त भाग ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीऊज्ज्वलसोकांम्यतशान्भवतजिनचैत्यवदन

ऊर्ध्वलोके सौभम आवि, अनुचर जारेह; सहस्रसत्ताणुं बुलभी,
कल त्वीस जिनगेह ॥ १ ॥ एकसोकोड बावनकोडि, बसी चोराणुं
काल; सहस्र बुयालीस सातसैं, उपर सवि माख ॥ २ ॥ सगकर
माणे अच्युत लगे, एकअतर्देशी जिन बिब; एक स्रतवीस अनुचर
छगे, ज्ञानध्यान अबिलेख ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीशान्भवतजिन चैत्यवदन

काल सत्तावन कोडिने, अहसय व्यासी नित्य; चैत्य लुहाक
शान्भवां, प्रतिमानी भवते ॥ १ ॥ कोडिपधरसय उपर, पैंतासीस
कोडि; अहाननसहस्र पत्रीस, उपर पत्री जोडि ॥ २ ॥ एम त्रिड-

વેનમાં શાશ્વતા એ, ચૈત્યવિંચ જિનરાય; ભાવ ધરીને પ્રણગતાં, જ્ઞાન-
વિનલ સુખ ઘાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ૦ ॥

અથ શ્રીપંચતીર્થાદિ ચૈત્યવંદન.

શત્રુંજય રૈવતગિરિ સધેત, અર્બુદ અષ્ટાપદ; પાવા ચંપા રાજગેહ,
મથુરાદિક જિનપદ ॥ ૧ ॥ જિહા જિન પંચ કલ્યાણક, સ્થાનક
સુવિશેષ; લઘુ અંગુઠ પ્રમાણ વિંચ, જિનના જિહાં લેખે ॥ ૨ ॥
નાભ સ્થાપના દ્રવ્યથીએ, ભાવ નિક્ષેપે સાર; તે સવિઓને વંદના,
જ્ઞાનવિમલ જયકાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ૦ ॥

અથ શ્રીચૌવીશજિનગણધરાદિસંખ્યામય ચૈત્યવંદન.

એકસહસને ચારસેં, વાવન વઢી જાણો; સવિજિનના પુંડરીક
આદિ, અંતે ગૌતમ આણો ॥ ૧ ॥ અડવીશલખ અડ્યાલસહસ, મુ-
નિ જિનકર ટીંગા; લઘુચુંમલીસ સહસછિયાલ, ચડસય પટ શિખ્યા
॥ ૨ ॥ એ સાદુણી જિનવર તળી, એ સવિહુંતી જાણ; શુદ્ધસંયમ
આરાધતા, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ૦ ॥

અથ શ્રીઉત્કૃષ્ટકાલના કેવલિસાધુઓની સંખ્યામય
ચૈત્યવંદન.

ઉત્કૃષ્ટે કાલે હુવે, કેવલી નવ કોડ; સાધુ વલી નવસહસકોડ,
સંપતિ નવિ સ્વોડ ॥ ૧ ॥ વેકોડિ કેવલધરા, મુનિ દોય કોડિ સ-
હસે; સંયમ ગુણમણિ જ્ઞાન ધ્યાન, જે હુવા ને હોશે ॥ ૨ ॥ તે સ-

विठ ने बदना ए, ज्ञानविमल करि भाव; गुणिजन मुनिजन बदना
मन्मथ तरवा नाव ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमहारदूषणवर्जनगर्भित भिनचैत्यवदन

दान लाभ भोगोपभोग, बल पण अतराय; हारय अगति रति
भय दुगछा, शोक पट कहेवाय ॥ १ ॥ काम मिथ्यात अज्ञान निद्रा,
अविरति ए पांच; राग द्वेष दोष दोष, प अहास संघ ॥ २ ॥ ए
जेणे दूर कर्या ए, तेने कहीये वेध, ज्ञानविमलप्रभु चरणनी, बाजे
अहनिष्ठ सेव ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमहारदोषवर्जनगर्भित जिनचैत्यवदन

द्रोष मान मद सोम माया, अज्ञान अरति रति, हिंसानिक
अनंग ते, मत्सर अमीति ॥ १ ॥ शोक भी तणे मीति रति, क्रीडा
प्रसंग; ठाप अहार प्रकट निवृत्त, नहि जेणे अगे ॥ २ ॥ देव संये
मिर सहरो ए, ते कहिए निरधार; ज्ञानविमलप्रभु धुपनना, पुण्य
तणा मदार ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमाठ्ठाविहार्यगर्भितजिन चैत्यवदन

चार गुणो सनुयी अष्टोक्त, देव दृढभी बाजे; चामर चिंत
दिश, चार छवि राजे ॥ १ ॥ सिंहासन सपाटपीठ, भामहल ठीपे
त्रिपुष्पनि मीठासयी, अमृतसर भीष ॥ २ ॥ कुमुम हाटि पचर-

णनीए, प्रातिहार्यअड एह; ज्ञानविमलसूरि इम कहे, छे तेदशुं मुज्ज
नेह. ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीअतिशयगर्भितजिनचैत्यवंदन.

अतिशय चार अति भला, होय जन्मथी साथे: रोग शोग मल
खेद रहित, जस अग सनाथ ॥ १ ॥ पंकज परिमल सासोश्वास,
गोखीर सरिखा; रुधिर मास आहारनिहार, नहि केणे निरखा ॥ २ ॥
घातिकर्मक्षयथी हुवे ए, अतिशय बली अगीयार; ओगणीस सुरकृत
इम चोत्रीस, अतिशय ज्ञान भंडार ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीपंचपरमेष्ठिगुणगर्भितजिनचैत्यवंदन.

वार गुण अरिहंत देव, प्रणमी जे भावे; सिद्ध आठ गुण सम-
रतां, दुख दोहग जावे ॥ १ ॥ आचारज गुण छत्रीस, पचवीण
उवज्जाय; सत्तावीस गुण साधुना, जपतां सुख धाय ॥ २ ॥ अ-
ष्टोत्तर सय गुणमली ए, इम समरो नवकार; धीरविमलगुरुनो कहे,
ज्ञान विमल सुखकार ॥ ३ ॥ इति० ॥

अथ श्रीशरीरवर्णगर्भितजिनचैत्यवंदन.

पद्मप्रभने वासुपूज्य, दोय राता कहीये; चंद्रप्रभने सुविधिनाथ,
दोय उज्ज्वल लहीये ॥ १ ॥ मल्लिनाथने पार्श्वनाथ, दोय नीला नि-
रख्या; मुनिसुव्रतने नेमनाथ, दो अंजन सरिखा ॥ २ ॥ सोले जिन

कचन समा ए, एइवा भिन चठवीस; भीरविमल गुरुराजनो कहे
ज्ञानविमलसुरीस ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीमशरीरगणनागर्भितजिनचैत्यबंदन

पचसया धनुमान जाण, भीमधम जिणंद; पंचास उणा करो;
दत्त सुविधि जिणंद ॥ १ ॥ दस उणा करता हुवे, आ अनंत प
चास; पंचोणुं दस धनुष तेम, नव करे छे श्रीपास ॥ २ ॥ साठ
हाय तनु भीरजी ए, एइवा भिन चठवीस; भाव घरीने बंदना करे
ज्ञानविमलसुरीस ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ भीलाछनगर्भितचिनचैत्यबंदन

दृपय गज हय कपि क्रौंच, कमल स्वस्तिक क्षुद्रि मच्छ; धीव
एछ स्वहिं जीव महिप, सुयर तिप अच्छ ॥१॥ सेण बज मृग छा
गवो जाति नंदावर्च; कुंम कच्छय नीलु कमल, संस फणि सिंह अ
दंत ॥ २ ॥ रुपभादिक भिनवर तणाए, एइवा भिन चठवीस; ज्ञान
विमल मसु सेवतां, सुग लहे बिम्बावीस ॥ ३ ॥

अथ भीमधगणनागर्भित जिन चैत्यबंदन

प्रथम जिणत्त तणा मसु, भव सेर करीजे; द्वांति तणा भव बार
मार, नव भव नेम महीजे ॥ १ ॥ दस भव पास निणदना, स
त्तावीं भीबीर; आपतीर्यकर थिहुं भव, पाव्या भवप्रमतीर ॥ २ ॥

जिहांथी समकित फरसीयुं ए, तिहांथी गणीए एह, धीरविमल पंडित
तणो, ज्ञानविमल गुण गेह ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीभवगणनागर्भितजिनचैत्यवंदन.

सत्तरिसय ठाणो कह्या, ए भव जिनवरना; बीजे ग्रंथे दाखिया,
नव मुनिसुव्रतना ॥ १ ॥ चंद्रप्रभना आठ भव, नव भव सुविधिजि-
णंद, ऋषभ तेर ने शांति वार, नवभव नेमिजिणंद ॥ २ ॥ दश
पास शेष ने त्रिहुं. वीर तणा सगवीश; ज्ञानविमलसूरि एम कहे,
वंदो जिन चउवीश ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीदीक्षातपगर्भितजिनचैत्यवंदन.

सुमतिनाथ एकासणुं, करी संयम लीध; मल्लि पास जिनराय
दोय, अष्टमे सुप्रसिद्ध ॥ १ ॥ छठ भक्ते करी अवर सर्व, लीये सं-
यम भार; वासुपूज्य करी चोध भक्त, थया श्रीअणगार ॥ २ ॥
वर्ष अंने पारणुं करे ए, इक्षु रसे रिसहेस; परमान्ने बीजे दिने,
पारणुं अवर जिनेश ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीदीक्षास्थानगर्भितजिनचैत्यवंदन.

विनीता नगरीए लीये, दीक्षा प्रथमजिणंद; द्वारामतीए नेमिनाथ
सहसावन वृंद ॥ १ ॥ शेषतीर्थकर जन्मभूमि, लीये संयम भार; अ-
णपरण्या श्रीमल्लिनाथ, तेमज नेमिकुमार ॥ २ ॥ वासुपूज्य पास बी-

रबीए, सूप यया नवि एह; अवर राज्यमोगवी थया, ज्ञानविमल
शुणमेह ॥ ३ ॥ इति ॥

अय भीदीसापरिवारगर्मितजिनचैस्पबंदन

चार सहस्तर्या ऋपभदेव; भीबीर एकाकी; व्रण क्षत साये
मल्लि पास, सहस्त्र साये बाकी ॥ १ ॥ पट्टशत साये वासुपूज्य,
लीये सयम भार; मणपगजव जिहा उपदे, मविने सुखकार ॥ २ ॥
छम चतवीशे जिनवराए, सभार सुख पाय; ज्ञानविमलसुरि एम कहे
होजो जिनसुपसाय ॥ ३ ॥ इति ॥

अय भीमोसगमनपरिवारगर्मितजिनचैस्पबंदन

एकाकी भीबीर पास, तेर्वाक्ष मुनि साये; पचशया छयीक्ष नेमि
नवशत शुं क्षांति ॥ १ ॥ पणसय शु मल्लि सुपास, अहसय शु धर्म;
पट्टशत मुनि शुं वासुपूज्य, लखां जे शिव धर्म ॥ २ ॥ अनंतनाथ-
जिन सहस्त्रशु प, ऋपम ने दक्ष हमार; पचममने आठशें, उपर
व्रण उदार ॥ ३ ॥ विमलनाथ पट्टसहस्त्रशु, सिद्धा सुखकार; ऋप-
भदेव अष्टापदे, नमीश्वर गिरनार ॥ ४ ॥ रंषा वासुपूज्य बीर-पा-
वापुरी सार; अष्टकर्मनो सय करी, पाम्या भवजल पार ॥ ५ ॥
शेष बीक्ष संमत गिरिष, शिवमुख लखां उदार; ज्ञानविमल सुख
संपदा, जेन अचल अपार ॥ ६ ॥ इति ॥

अथ श्रीसीमंधरजिनचैत्यवंदन.

पहेला प्रणमुं विहरमान, श्रीसीमंधर देव; पूर्व दिशे इशान कुर्णे,
बंदु हुं नित्यमेव ॥ १ ॥ पुख्खलवड विजया तिहां, पुंडरीकिणी
नयरी; श्रीश्रेयांस राजा भलो, जीत्या सवि वयरी ॥ २ ॥ देहमान
धनुष्य पाचशें, माता सत्यकी नंद; रुक्मिणी राणी नाहलो, वृषभ
लंलन जिनचंद ॥ ३ ॥ चौराशीलाखपूरव आय, सोवनवरणीकाय;
वीश लाखपूरव कुमार वासि, तेम तेसठ राय ॥ ४ ॥ गणधर चोराशी
कद्या ए, मुनिवर एकसो कोडि; पंडितधीरविमल तणो, ज्ञानविमल
कहे करजोडी ॥ ५ ॥ इति. ॥

अथ श्रीनवपदनुं चैत्यवंदन.

दर्शन ज्ञानचारित्र भेदे, पण पण पण पंदर; तप सग पण वा-
वांश ए, शत एक अठ्ठ अवर ॥ १ ॥ तेरसहस्य गुणुणुं गणी, नव-
पद आराधो; लब्धि सिद्धि विद्या निधान, सहेजे शिवपद साधो
॥ २ ॥ बांधो एम भवकर्मने, पामो सिद्धपर्याय; ज्ञानविमलसूरि एम
कहे, शुद्धद्रव्य होइ जाय ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीमेरुगिरिचैत्यवंदन.

जंबु पूर्व कुरुक्षेत्र माहि, बडो मेरु सुदर्शन; लाखजोयण उन्नत
प्रमाणे, शत सयलो वनि कंचन ॥ १ ॥ भद्रशाल नंदनवने, सुमनस
यांडुक नाम; चार चार जिनगेह त्यां, चूलाए एक धाम ॥ २ ॥

સત્તર પ્રાસાદ એમ ક્ષાન્ધતાણ, પાચે મેરુ મદ્ધાર; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ
કહે, તે પંદો નિરખાર ॥ ૩ ॥ શિતિ ॥

અય ધ્રીધાતકીર્ત્ત્વપુષ્કરાદ્દેગતમેરુગિરિચંસ્પર્શદન

ધાવળીસઢે મેરુ દોય, એક વિમય ધીજો અવલ; પુષ્કરાદ્દે પળ
તોય મેરુ, મદર ચિહ્નતમમ ॥ ૧ ॥ સહસ્ત્ર ચારાશ્ચી જોયણવાન,
મેરુ સઘઢા જાણુ, સત્તર પ્રાસાદ છે એમ મલી, પંચાશ્ચી વસ્તારું ॥ ૨ ॥
કલ્પનવર્ણણ ક્ષાન્ધતા ઇ, ઝીવામિગમચિત્તાર; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે,
ધન્ય જે કરે દીદાર ॥ ૩ ॥ શિતિ ॥

અય ધ્રીજ્યોતિશ્વક્રસ્થિતજિનચંસ્પર્શદન

સમધૂતશ્ચી ઉપર, જ્યોતિશ્વક્ર કહીજે; આઠ પ્રદેશનો મરુતો,
મધ્યસમમાગમકહીજે ॥ ૧ ॥ સગસયનવતિ (૭૦) જોયણે, ઠંઠા
છે તારા; આઠસયે પુરા થયા, રવિમંદ્રસ સારા ॥ ૨ ॥ ઝેણીનોયણ
ઉપર ઇ, શશ્વિ પ્રસ્ત પુષ્પ ગુરુ મંદ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે, ઇ જ્યા
તિશ્વક્ર અમંદ ॥ ૩ ॥ શિતિ ॥

અય ધ્રીજ્યાતિશ્વક્રસ્થિતક્ષાન્ધતજિનચંસ્પર્શદન

નવસે નોયણ જ્યોતિશ્વક્ર, પુષ્કરાદ્દે સહીયે; પુષ્કરાદ્દેથી જ્યો-
તિશ્વક્ર, સ્થિરભાષે કહીણ ॥ ૧ ॥ અસલ્પદ્વીપ અને સમુદ્ર, ક્ષાન્ધતી
જિનમતિમા; ઝીવામિગમે ઇ ચિત્તાર, મોટો જસ મહિમા ॥ ૨ ॥

નામાકારદ્રવ્યભાવથી એ સર્વ ક્ષેત્રે સર્વકાલ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે,
જિનવિણું એ સર્વિ આલ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીજન્માભિષેકસ્થાનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

પાંડુકંવલ ચારે શિલા, એક દક્ષિણ ઉત્તર; દોય શિલા વલી
જાળીયે, એક પૂરવ એક અપર ॥ ૧ ॥ પૂર્વ પશ્ચિમ દોય દોય, સિંહા-
સન હોય; દક્ષિણ ઉત્તર એક એક, સિંહાસન જોય ॥ ૨ ॥ જન્મ
સમય દશવીશનો એ, એકળ સમયે જન્મ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે, તે
ચંદુ શુભસન્ન ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીવીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધ ધર્મ આરાધવા, ભવિજન વીજ આરાધો; જેમ અંતર
પરમાત્મા, સંપ્રાપ્તિ ફલ સાધો ॥ ૧ ॥ અભિનંદન જિન સુમતિનાથ,
વલી શીતલસ્વામી; ઇત્યાદિક વહુજિનવરે, કેવલસિરિ પામી ॥ ૨ ॥
જન્મ દિવસ પળ કેઠકનાં, કેઠક લહ્યા નિર્વાણ; જ્ઞાનવિમલગુણથી
વધે, જો કીજે તપ મંહાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીવીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધવંધનને ટાલીએ, જે વલી રાગને દ્વેષ; આર્તરોદ્ર દોય અ-
શુભ વ્યાન, નવિ કરો લવલેશ ॥ ૧ ॥ વીજદિને વલી વોધિ વીજ,
ચિત્ત ઠાંગે વાવો; જેમ દુઃખ દુર્ગતિ નવિ લહો, જગમાં જશ ચાવો

॥ २ ॥ बाधो रुही भावना ए, बाधो क्षुध गुणठाण; ज्ञानविमल
तपतेजसी होय कोटिकल्याण ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीज्ञानपंचमीतिथिनु चैत्यवर्द्धन

ध्यामसमाने सोहायणा, भीनेमिजिणेसर; समयसरण वेठा कडे,
चपवेस सोईकर ॥ १ ॥ पंचमी तप आराधता, लडे पंचम नाण;
पांच परस साक्षा तथा, ए छे तपपरिमाण ॥ २ ॥ जेम वरदत्तगुण
मंजरीए, आराध्यो तप एह; ज्ञानविमलगुरु एम कहे, धन्य धन्य
जगर्मा वेह ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीमष्टमीतिथिनु चैत्यवर्द्धन

आठत्रिगुण जिनवर तणी, नित्य कीजे सेवा; वहाली मृज मन
अतिधणी, निम गज मन रेवा ॥ १ ॥ प्रातिहाराम आठ छुं, ठडु-
राइ छाजे; आठे मंगल आगले जेहने बनी राजे ॥ २ ॥ मांजे भय
आठ मोठकाए, आठ करम कर दूर; आठमदिन आराधता, ज्ञान
विमल भरपूर ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीमष्टमीतिथिनु चैत्यवर्द्धन

राजसिद्धारथ कुचविमो, त्रिशलावे मात; हरिसछन कंचनबाने,
सात हाथ सोहात ॥ १ ॥ आयु बहोतिर परस मान, सक्त्तारथ
साधी, शिषपद पाध्या घरीय ध्यान, संजम आराधी ॥ २ ॥ आठे

मद छंडी करीए, प्रणमो वीरजिणंद, ज्ञानविमलप्रभु सेवतां, नित्य
नित्य आनंद ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीअग्यारशतिथिनुं चैत्यवंदन.

अंग अग्यार आराधीए, एकादशीदिवसे; एकादशप्रतिमा बहो,
समकित गुण विकसे ॥ १ ॥ एकादशी दिवसे थया, दीक्षाने नाण;
जन्म लखा केइ जिनवरा, आगभ परिमाण ॥ २ ॥ ज्ञानविमल गुण
वाधतां ए, सकलकलाभंडार; अग्यारश आराधतां, लहीये भवजल-
पार ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीअग्यारशतिथिनुं चैत्यवंदन.

आज ओच्छव थया मुज घरे, एकादशी मंडाण; श्रीजिननां
त्रणशें भला, कल्याणक घर जाण ॥ १ ॥ सुरतरु सुरमणि सुरघट,
कल्पवेली फली माहरे; एकादशी आराधतां, बोधिबीज धणुं चित्त
ठारे ॥ २ ॥ श्रीनेमिजिणेंसर पूजतांए, पहाँचे मनना कोड; ज्ञान
विमलगुणथी लहो, प्रणमो बे करजोडी ॥ ३ ॥ इति. ॥

अथ श्रीचौदशतिथिनुं चैत्यवंदन.

चउसुपन लहे मावडी, सवि जिनवर केरी; ते जिन नमतां
चौदराज-लोके न होय फेरी ॥१॥ चौदरत्न पति जेहनां, प्रणमे पद
आवी; चौदविद्याना थया जाण, संजमसिरि आवी ॥ २ ॥ चौदरा

जशिर उपर, सिद्ध सकलगुणटाण; ज्ञानविमल मधुभ्यानयी, होय
अचल अटिठाण ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीचौदशतिथिनुं चैत्यवर्द्धन

चौदमुखन वज्रकारणे, विद्यावर्द्धमान, वर्द्धमान मुख आपवा,
यद्द परमनिधान ॥ १ ॥ वर्षमानमिनराजनो, करो भविका ध्यान;
चौदपूरव मेद जीवना, ए यतना प्रधान ॥ २ ॥ चौद पूरवनो सार
छे ए, चौदशीए मिनराम; ज्ञानविमलपी आणीए, एना सकल
दीवाज ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्रीचद्वेचछिना रासमायी चैत्यवर्द्धन

श्रीरागण गीयते

अरिहंत नमो मगजत नमो, परमेश्वर श्रीजिनराम नमो; प्रथम
जिनेसर प्रेमे पेल्लत, सिद्धां सपत्नी काम नमो ॥ अरिहंत० ॥ १ ॥
मधु पारंगत परममहोदय, अविनाशी अकलंक नमो; अजर अमर
अद्भुत अतिशयनिधि प्रवचनजलधिदयक नमो ॥ अरिहंत० ॥ २ ॥
तिहुयण भविषण जणमण संछिय-पुरण वेषरसाळ नमो; नलि नलि
पाय नमु हु भाले-करमोदीने त्रिफाल नमो ॥ अरिहंत० ॥ ३ ॥
सिद्ध पुद्द तुं मगजन सज्जन-नयनानंदन देव नमो; सकलगुणगुर
नरहरनायक, मार अहनि सच नमो ॥ अरिहंत० ॥ ४ ॥ तु मीपे
कर मुखकर साहिब, तुं निष्कारण वपु नमो; अरणागतजीवन दिव

वत्सल, तुंहि कृपारससिंधु नमो ॥ अरिहंत ॥ ५ ॥ केवलज्ञानादर्श
 दर्शित, लोकालोक स्वभाव नमो; नाशित सकलकलंक कलुषगण,
 दुरित उपद्रव भाव नमो ॥ अरिहंत० ॥ ६ ॥ जग चिंतामणि जगगुरु
 जगहित-कारक जगजननाथ नमो; घोर अपार भवोदधि तारण, तुं
 शिवपुरनो साथ नमो ॥ अरिहंत० ॥ ७ ॥ अशरण शरण निरागी
 निरंजन, निरुपाधिक जगदीश नमो; बोधि दीयो अनुपम दानेसर,
 ज्ञानविमलसूरीश नमो ॥ अरिहंत० ॥ ८ ॥

अथ श्रीचतुर्विंशतिजिन चैत्यवंदन.

आदिनाथप्रभु प्रथमदेव, सेवे सुखकारण,
 बीजा अजितजिगंददेव, भवपापनिवारण ॥ १ ॥
 त्रीजा संभव सुखकरु, ए वाञ्छितदातार;
 अभिनंदन चोथा नमुं, जिम पामुं भवपार ॥ २ ॥
 सुमतिनाथ सुपरिं नमुं. जिन पंचम कहीए;
 पद्मप्रभ छट्टा जिणंद, जपतां सुख लहीए ॥ ३ ॥
 जिनसुपाससामी सातमा ए, सेव्ये संपत्ति कोडि;
 श्रीचंद्रप्रभप्रभु आठमा, नमता नावे खोडी ॥ ४ ॥
 सुविधिनाथ शिवतणो साथ, नवमा भगवंत;
 दशमा शीतलनाथसामी, सेव्ये भवअंत ॥ ५ ॥
 श्रेयांसजिन अग्यारमाए, जगजंतुजयकार;
 बारमा श्रीवासुपूज्य, पूज्ये सुख सार ॥ ६ ॥

तेरमा धीविमलनाथ, भवभाबठ मंजे;	
अनंतनाथमिन चवद्दमा, दुर्गति दुःस्त मंजे;	॥ ७ ॥
धर्मनाथमस्तु पन्नरमाए, मणम्म्ये परमानंद;	
शांतिमिण्णेसर सोल्लमा, समरये नित आणंद	॥ ८ ॥
सत्तरमा पावे नमो; मणि कुंभुकपाल;	
अन्नारमा अरनायवेव, अरिइत्त दयाल	॥ ९ ॥
मल्लीनाय ओगणीअमाए, शिवसंपद्दातार;	
मुनिसुवत्तजिन वीअमा, विश्वतणो आधार	॥ १० ॥
एकवीअमा नमिनायजी निरस्ये निधि सरीए;	
नेमिनाय दावीअमा, जस ध्याने रहीये	॥ ११ ॥
पार्श्वनाय तेवीअमाए, जस नामे दू ख जाय;	
वर्द्धमानमिन बोवीअमा समरता सुत्त भाय	॥ १२ ॥
अतीत अनागत वर्द्धमान, जे मिनवर कहीए;	
स्वर्गमर्त्तपाताअम्माई, मिनप्रतिमा सरीए	॥ १३ ॥
ते सवि धंदो भावशुए, मविका मन उल्लास;	
ज्ञानविमल मण्डुनामणी, मिय ल्हो शिश्पुरवास	॥ १४ ॥

अथ धी पार्श्वनाथ चैत्यवर्द्धन

नमस्ते नमोऽयं मंदार माळा, मरिद छटापौत्तपादारविंद ॥ परा
 नद सदर्थ सक्ष्मी सनाथ, स्तुते देवर्षितामणि पार्श्वनाथ ॥ १ ॥
 तपो राशिधि शासन पासरक्षे, इतरसेवतेषां धियांस तिपेसं ॥ प्रमा

न्योन पद्मावती प्राणनाथं, स्तुवे देव चिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ २ ॥
 नव श्री निवासं नवां भोदनीलं, नतानां श्री दानदानेसलीलं, त्रीलो-
 कस्यपूज्यं त्रीलोक्तस्यनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ३ ॥
 इत व्याधि वेतालभूतादि दोषं, कृताशेषपुण्यावली पुण्यपोषं ॥ मुख
 श्री पराभूत दोषाधिनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ४ ॥
 नृपस्या श्वसेनस्य वसेवतंसं, जना नाम्नो मानसेगज हंसं ॥ प्रभाव
 प्रभावाहित्री सिंधुनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ५ ॥ कल्यो-
 भाविनी कल्पवृक्षोपमानं, जग त्यालने संतति सावधानं ॥ चिरंमेद-
 याट स्थितं विश्वनाथं, स्तुवे देवचिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ६ ॥ इति
 नाग्रेद्रनरामर, वंदित पदांभोज प्रवर्तितेजा ॥ देवपाल कुट्टकस्थः,
 सजयति चिंतामणि पार्श्वनाथं ॥ ७ ॥ इति श्री पार्श्वजिन स्तोत्र
 समाप्तः ॥

॥ अथ पर्युषणं चैत्यंदन ॥

सकल पर्व श्रृंगारहार ॥ पर्युषण कदीए । मंत्रमांही नवकार मंत्र
 ॥ महिमा जग लहिए ॥ १ ॥ आठ दिवस अमार सार ॥ अष्टाई
 पालो ॥ आरंभादिक परीहरी । नरभव अजुवालो ॥ २ ॥ चैत्यपरि
 थाटी सुद्ध साधु ॥ विधी वंदन जावे । अष्टम तप संवत्सरी । पढि-
 क्कमणुं भावे ॥ ३ ॥ साधर्मिक जन खामणां ॥ त्रिविधिशुं कीजे ॥
 साधु मुख सिद्धांत कान ॥ वचनामृत रस पीजे ॥ ४ ॥ नव व्या-
 ख्याने कल्पमूत्र ॥ विधी पूर्वक शुंणीए ॥ पुजा नव प्रभावना ॥

निजपातक इणीए ॥ ५ ॥ प्रथम बीर चरित्र बीज ॥ पार्श्वचरित्र
 भेद ॥ नेमि चरित्र प्रथम स्वध ॥ सुख सपत्तिपूर ॥ ६ ॥ क्रम
 चरित्र पवित्र पत्र ॥ आत्मा समुदाय ॥ रथनिरावली बहु बुद्धिपूर ॥
 सरित्को कहिवाय ॥ ७ ॥ साधाचारी सुद्धताए ॥ वरगंपचात्मानो ॥
 शिव सुख प्राप्तीफल सही ॥ सुरतरु सममाणो ॥ ८ ॥ चौद पूर्वपर
 भी भद्रबाहु ॥ जीणेफल उद्धरियो ॥ नभमा पुर्वधी युग प्रबान
 आगम जल ठरिआ ॥ ९ ॥

सातवार भी कल्पमूत्र ॥ जे सुणे भविष्याणी ॥ गौतमने कहे बीरजीन ॥
 शीघराणी ॥ १० ॥ कालिक सूरि कारणेये ॥ पञ्चसण किष्ठा ॥ परणे
 भाद्रबा सुदि चायमां ॥ निज कागज सिद्धां ॥ ११ ॥ पंचमीकरणी
 पोथमां ॥ जीनवर वचन प्रमाणे ॥ बीर यफी नबसेंअंसी ॥ बरसे ते
 आणे ॥ १२ ॥ भी लक्ष्मीसागर सुरीस्वरूप ॥ प्रमोदसागर-सुख-
 कार ॥ पूर्व पञ्चसण पालतां ॥ होये जयजयकार ॥ १३ ॥ इति
 पणुपणा चैत्यबंदन संपूर्ण ॥

॥ अथ पर्युपणानुं चैत्यबंदन बीजं ॥

॥ देवी विमल केसवती ॥

पुण्योदयधी आशीयां ॥ पर्व पञ्चसण सार ॥ उज्ज्व रग वचा-
 मणां ॥ मंगल हरस अपार ॥ १ ॥ महीधरमां सुरगिरीपदो ॥ तद-
 मा सुरतरु जेम ॥ सुरगणमां सुरपति बहो ॥ पर्व पञ्चसण तेम ॥ २ ॥
 अमरपदो वज्रदात्रीए ॥ जीव दयाने लाग ॥ सत्य वचन सुख
 भांसीए ॥ चोरी मैथुन त्याग ॥ ३ ॥ आरंभ मूर्छा जांझिए नवी
 रमोए जुगार ॥ कजीओ कलह न कीमीए ॥ हांसीनो परिहार ॥ ४ ॥

द्रव्य भावर्जान पूजीए ॥ निरमल करी निज गात्र ॥ विनती करी
 गुनीराजने ॥ दीजे दान सुपात्र ॥ ५ ॥ सद्गुरु पासे सांभलो ॥
 कल्पसूत्र मनोहार ॥ तीजा औषधनी पेरे ॥ पुण्य पुष्टी करनार
 ॥ ६ ॥ एकवीसवार जे सांभले ॥ कल्पसूत्र सुखकंद ॥ सात आठ
 भवमां लहे ॥ पदवी परमानंद ॥ ७ ॥ जीनवर चैत्य जुहारीए ॥
 मुनि वंदन हितकार ॥ वरसी पडिकमणुं करी ॥ आलोंइए अतिचार
 ॥ ८ ॥ साधर्मिकने खांमणां ॥ करिए सवि नरनार ॥ क्षायक आ-
 राधक कह्यो ॥ अवर विराधकधार ॥ ९ ॥ अष्टम तप वली कीजीए
 ॥ सामी वछल रंग ॥ लाभ अनेक तो पांभीए ॥ वरीए शिव सुख
 चंग ॥ १० ॥ इण विद्यपरव आराधिए ॥ थीर करी मन वचकाय
 तो गुण माणेकसे वधां थइ ॥ आतम जीव जाय ॥ ११ ॥ इति
 चैत्यवंदन संपूर्ण ॥

॥ इती श्री जन्म नमस्कार लिख्यते ॥

श्रीसेतुंजय मंडणो ॥ श्रीआदी जीणंद ॥ पद अरविंद न मइ ॥
 जास सुर असुर नरिंद ॥ काया घणुसय पंचउंच ॥ वृषभ विराजे ॥
 गोमुख जक्ष चक्रेस्वरी ॥ शाशन सुरां छाजे ॥ नाभिनर स्वर वंसमां,
 जाग्यो अभिनवसुर ॥ त्रिकरण शुद्धि पुजतां ॥ लछी लहो भरपुर
 ॥ १ ॥ पुरव पून्ये पामीए ॥ पजुसण पर्व पूजा ॥ पोसह करो भावे ॥
 मुको मनि गर्व ॥ जीव अमारी तणो पडह ॥ भावे वजडावो ॥ नव
 निधि मंगल मालिका ॥ जीम संपति पात्रो ॥ पूजाने प्रभावनाए ॥
 पचखाण उदार ॥ पडिकमणु वली कीजीए ॥ साहमी वछल सार

॥ २ ॥ छठ करो भवि भान्सु ॥ जीन गुजा रचीजे ॥ अठोघरने
सतर मद् ॥ जहप्रक्ति करी जे ॥ बढइ कल्प कल्पसूत्र ॥ ओछमसु
आणी ॥ नाणे सोना रुप्यने ॥ पुजी सुणो प्राणी ॥ प्रथम परीत्र
भीबीरनु ॥ जग जनमन सुखकार ॥ कल्प अछेरा दस कला ॥ मव
रुचावीस सार ॥ ३ ॥ स्वउद सुपन भवि साम्यो ॥ सप्तम संयुक्त
॥ जन्य हुउ भीबीरनुं ॥ बिहु बाबा सुन ॥ छपनदिसि कुमरि करें
॥ ओछव अभिराम ॥ इद्र सेवे उछव कर ॥ कर जीन गुणग्राम ॥
भी सिद्धारथ भूपति ॥ जन्मोछव करय ॥ इद्र आज्ञापनद देव ॥
द्रव्ये घर भरय ॥ ४ ॥ जीन क्लिष्टा त्रीसातणो ॥ छे बहु अधिकार
॥ केवलनाण सेइ करी ॥ पाम्या भव पार ॥ बीजे दीन भीईद्रभूति
॥ वरनाण संपद्य ॥ इत्यादिक सुणा बिस्तर ॥ भीबीर चरीच ॥
तेला घर दिक्से करोए ॥ अठम तप मनुहार ॥ नामकेहु भावक परे
॥ जीम हुइ जयमयकार ॥ ५ ॥ पुगिस्तार्गणी पार्थनाय ॥ भी मी
चरीत्र ॥ जीनपति केरा आंतरा ॥ सुणी यह ए पन्नि ॥ कृपम
चरीत्र घिरावम्भी ॥ यति समाचारी ॥ भावि सुणतां जाव सहुद्र ॥
तरम्य नरनारी ॥ सनछरी दिनकराण ॥ महा महोछवसार ॥ कल्प
सूत्र सतधार मित ॥ सुणाए सुखकार ॥ ६ ॥ बार बोस पट्टावली
॥ घुरी साहम स्वामी ॥ पाट परंपर निजयमान ॥ सुरीस सुधामी ॥
बीजे बल्य परिवाठका ॥ स्वामी स्वाया जे ॥ पढिबयणु करो मामसुं
॥ बहु ठानज टीजे ॥ भीबिजय आर्णट सुरीम्बरुए ॥ तपगच्छ ति
मक समान ॥ पंडित ईस निमयतणो ॥ पीर पर गुणगानि ॥ ७ ॥
इति जन्म नमस्कार समाप्त ॥

अथ श्री आदीजीन स्तवन.

श्री आदीनाथ आगले बेरे स्तुति करी ते स्तवन ॥

॥ हरियो चालिरे ॥ ए राग ॥

नमो नमो श्रीआदि जीणंदने । करी त्रिविध प्रणाम ॥ पंचाभि
गमने नमन करंति । केवलज्ञानि नामे । प्रभुजी प्यारारे ॥ पुन्यथकी
में दीठा ॥ प्राण आधारारे ॥ सरस सुधाथी मीठा ॥ १ ॥ राज
पुरुष उपयोग करावे, कोलाहलने समावे ॥ साचि वाणी ए भावन
भावे । सहुने अचग्जि थावे ॥ वार्जात्रि नाढ वजावे ॥ प्र. ॥ २ ॥
हुंतो कावरी वावर द्वीपनी ॥ सास भरीए देही ॥ स्वामी वरोवर
को नवी दिठो ॥ तुंहि अने हो उदाही ॥ प्र. ॥ ३ ॥ तुं निकलंक
अने निरमोही ॥ तुं अद्रोही उदासी ॥ माहाग मनमाहेथी केणीपेरे
॥ कहो हवे केम फरी जासी ॥ प्र. ४ ॥ जीम पंकजमां मधुकर पेसं
॥ तिम मनकजमा पेठा ॥ तुम दरशन पामे नवि हरखे ॥ ते निरगु-
णीने धिठा ॥ प्र. ५ ॥ हुं तिर्यचर्णीने वली पक्षिणी ॥ लाखेणहि
तुम सेवा ॥ पामि एतो अनोपम भावे ॥ जीम भुख्या वरमेवा ॥ प्र.
॥ ६ ॥ भवधव तारी आणाशिर चहिए ॥ होजो अविचल भावे ।
तेहथी गोरस समकित सुधु । ज्ञानने चरणे जमावे ॥ प्र. ७ ॥ जेम
घृत आप स्वभावे निर्मल रस ॥ सोध्यो कहो किम जाण ॥ तिम
तुम हेते सुधु स्वरूपनुं ॥ निरावरण प्रगटावे ॥ प्र. ८ ॥ इंद्र अनंता
जो समकाले । भगति करे जो कवही । तोषण प्रभु गुण समतान्

आवे । तो हुं तिर्य्यवणी केही ॥ प्र ९ ॥ सारिकार्णणि पर आदि
 घेवनि । गुण स्तुति करवा सागी । सद्गु मसंग जुवा ए अचरिज ।
 ज्ञान विमलमति भागी । प्रभुर्जी प्यारार ॥ १० ॥ इति आर्द्रा
 जीन स्तवन

अथ श्री गोडी पार्श्वनाथ जीन स्तवन

दहा

प्रणमीनीत परमेसरु, आपां अविचल मन ॥
 छुतायी गुस्ता कर, तुं सारद सरसत ॥ १ ॥
 भुज जपर मया धरो, दीजे दोलत देव ॥
 गुण गावूं गीरवा तणा, भवे भवे भगवान ॥ २ ॥
 भबल बेग गोडि घणी, सद्गुको आवे संघ ॥
 महीमदापादी मोटको, नारंगो नवरंग ॥ ३ ॥
 प्रतीमा प्रजे पासनी, प्रगती पाटण मांदि ॥
 मगति करु जे मबीजनां, कुण ते ए कहेषाय ॥ ४ ॥
 उत्पत्ति तेहनी जप्चरुं, शास्त्र तणी करि सास्त्र ॥
 मोत्र गुण मोटा तणां, मासे कबीजन भाप ॥ ५ ॥

ढाल पहेली.

नदि जमुनाके तीर ॥ ए देशी ॥

कासि देस मझारके नगरि वणारसी, एह समोवड कोय नहि
लंकाजसी ॥ राज करे तिहां राजके अश्वसेन नरपति, राणी वामा
नामके तेहनी दीपति ॥ १ ॥ जन्म्या पास कुमारके तेणे राणीए,
ओच्छव कीथो देवके इंद्र इंद्राणीए ॥ जोवन परण्या प्रेमके कन्या
प्रभावती, नीत नीत नवश वेस करि देखवती ॥ २ ॥ दीक्षा लेइ
वनवास रखा काउसग जिहां, उपसर्ग करत काजके मेघमाली आ-
च्यो तिहां ॥ कष्ट देइने तेह गयो ते देवता, पाम्या केवल ज्ञान
आवी नर सेवता ॥ ३ ॥ वरम ते सोनो आउखो भोगवी उपन्यां,
जोति मांहे मली जोत तिह ॥ केइ सपनां ॥ पाटण माहि मुरत त्रिण्ये
पासनी, भरावी भूहरा माही राखी केइ मासनी ॥ ४ ॥ कदि न
प्रेतमो तेह गोडीनी लेइ करि, पोहोत्या आवास मांहे, तरके लेइ
धरी ॥ खाडखणीने माहि तरके घालि जिहां, सुपनीत प्रते तेह
सज्यावाली तीहा ॥ ५ ॥ एक दीन सूहणां मांदि आविने एम कहे,
तिणे अवसर ते तरकहिया मांदि सहे ॥ नदितर मारी समरडी
सहवेहूं तुजने, ते माटे घर माहेथी काढे मुजने ॥ ६ ॥ पारकर मांहेथी
मेघोसा इहां आवसे, ते तुज देसे टका पाचजो लावसे ॥ देजे मुरत
एहके काढि तेहनी, मत कहेजे कोइ आगल बात केहने ॥ ७ ॥ यासे
क्रोड कल्याणके ताहरे आजथी, वाधसे पंचामाहाके नाम ते
लाजथी ॥ मनसुंवीहीनोतरक थाय ते आकलो, आगले जे थाए
बात ते भवियण सांभयो ॥ ८ ॥

॥ હાલ ॥ માહરા પળુર સઘાઈ દોલા ॥ એ વેશી ॥

લાલ જોયળ જણુપરમાન, તેહમા મરત ક્ષેત્રપરમાન ॥ માહરા
 ઝુગૂળ સનેદિ મુળજો તિહાં પારકર વેસ છે રહ્યો, જેમ નારીને સોને
 ચૂદો ॥ ૧ ॥ મા૦ ॥ સાલ માંહે જીમ ગીતા, તેમ સતિયો માંહે જેમ
 સ્ત્રીતા ॥ મા૦ ॥ બાજિત્ર માંહે જેમ ચેર, તિમ પરબત માંહે માંદો
 નેર ॥ મા૦ ॥ ૨ ॥ વેવ માંહે જેમ હંદ્ર, ગ્રહ ગુણ માંહે જીમ ચંદ્ર
 ૪ ॥ મા૦ ॥ બઘીસ સહસ તે વેસ, તિમ પારકર વેસ બીસેસરે ॥ મા૦
 ૩ ॥ ૩ ॥ તિહાં ઘુવેસર નામે નયરી, તિહાં રહેતા નથી કોઈ વયરી
 ૪ ॥ મા૦ ॥ તિહાં રામ કર સંગાર, તે સો જાત ઠળો પરમારે ॥
 મા૦ ॥ ૪ ॥ તિહાં જળીજ કા વ્યાપારી, જેહને અપચ્છરા સરસ્વી
 નારી ॥ મા૦ ॥ તિહાં મોટા મંીર મધાન, તે સો ચવદસ વાવન
 ॥ મા૦ ॥ ૫ ॥ તિહાં કાજમ્સા વ્યવહારી, સહ સંઘમાઈ છે અધિ
 વારી ॥ મા૦ ॥ દસ પુત્ર કસ્ટ્ર પરિવાર, જસ માનિત છે દરબાર
 ૪ ॥ મા૦ ॥ ૬ ॥ તે કામસસાની ઘાઈ, સા મેષોકીષ જમાઈ ॥ મા૦ ॥
 એક દિન સાલો બનેશી, વેઠા વાતો કર પહી ॥ મા૦ ॥ ૭ ॥
 દશાંચી બન તુમે ધળો લઈ, માવો વસ્તુ કઈ ॥ મા૦ ॥ ગુજરાત માંદ
 તુમ જાગો, જેહમાં લાભ આવે ત સેજો ॥ મા૦ ॥ ૮ ॥

॥ હાલ ॥ વે યદાને એ વેશી ॥

સા કાજમ્સ કહનાત, મેપા મળી દીનરાત ॥ સાંમલી સહવેષ,
 ચલતો રમ કઈ એ ॥ ૧ ॥ જાદસ દુ ગુજરાત, સાય કરિ પરમાત ॥

सकुन भला सहिए, तो चालु वहिए ॥ २ ॥ धन घणो लेइ हाथ,
 परिवारे कयों साथ ॥ कंकु तिलक कीओ ए, सीफल हाथ दीओ ए
 ॥ ३ ॥ लेइ उंठ कंतार, आव्यो चहुटामझार ॥ कन्या सनमुख
 मलीए, करति रंग रलीए ॥ ४ ॥ मालण आविताम, छाव भरी छे
 दाम ॥ वधावे सेठ भणीए, आसीस दे घणीए ॥ ५ ॥ मच्छयुग
 ममल्या खास, वेद बोलंतो व्यास ॥ पत्र भणीजोगणीए, वृषभ
 हाथे धणीए ॥ ६ ॥ डावो बोले सांड, दधिनो भरीओ भांड ॥
 खरडावो खरोए, लोक कहे हैये धरो ए ॥ ७ ॥ आगल आव्या
 जाम, मारग वूंठाताम ॥ भेरव जमणी मलीए, देवडावी वलीए ॥ ८ ॥
 जीमणी रुपारेल, तारी बांधी तिणवेल ॥ नीलकंठ तोरण कीओ ए,
 उलस्यो अति हीओ ए ॥ ९ ॥ हनुमंत दीधी हांक, मधुरो बोले
 काक ॥ लोक कहे सहुए, काम होसे बहुए ॥ १० ॥ अनुक्रमे चा-
 ल्या जाय, आव्या पाटण मांहे ॥ उतारो भलो कीयाए, सेठजी आ
 वीयाये ॥ ११ ॥ नीसभर सुता जीहां, जक्ष आविने त्यांही सुहणुं
 एम कहे ए, ते सघलो सदहे ए ॥ १२ ॥ तरकतणो छे धाम, तेहने
 घरे जइ जइ ताम ॥ पांचसे रोकडा ए, तुज देसे दोकडा ए ॥ १३ ॥
 देसे प्रतिमा एक, पास तणी सुविवेक ॥ तेहथी तुज थासे ए, चिंता
 दुर जसे ए ॥ १४ ॥ संभलावी जक्षराज, तरक भणी कहे साज
 ॥ प्रतिगां तुं देजे ए, पांचसे धन लेजे ए ॥ १५ ॥ इम करतां पर
 भान, तरक भणी कहे वात ॥ मनमां गहगहे ए, अचरीज कुण लहे
 ए ॥ १६ ॥

॥ हाळ ॥ आसणाराजोगी ॥

तरक थणी दीए पाचसे दाम, मनिमा आणी नीज ठामरे पा
सजी मुने सुठा ॥ पुजी प्रतिमा हरख मराणो, माय आणीने स्वरख
नाणोर ॥ १ ॥ पा० ॥ मुज वसत ए मुरसी आभी, कुज आपसे
दाम उपाडर ॥ पा० ॥ दाम वेइनेरु तिहां लीघो, मन मान्यो कारज
किचो र ॥ २ ॥ पा० ॥ रुना भरीया संत ते बीस, आगल राखण
पुर सह आख्या ॥ ठाण सेवा दाणि मली आख्या र ॥ पा० ॥
गणे ठंठने मुले मेस्वे, एफ ओछो अधिको देखर ॥ ४ ॥ पा० ॥
मली सह दाणी बीचार मनया, ए कौतक वीसे छे ए मार ॥ पा०
॥ मेघा माने ठाणी मली पूछे, कडो सेठजी कारण सुं छे र ॥ पा०
॥ ५ ॥ सा मेघो कडे सामसो दाणी, अमे मुरत गोडीनी आर्णार
॥ पा० ॥ ते मुरत ए बरकी माहे, कीम जायदीए बीजे वांहर ॥
पा० ॥ ६ ॥ पारसनाथ तणे सुपसा ये, दाणी मली ठाण घर जा
बर ॥ पा० ॥ जात्रा करि सहुनीज घर आवे, मीन पुर्मी आनंद
पावेर ॥ पा० ॥ ७ ॥ अनुक्रमे पारकर मांहे आव, सुवेन्नर नगर
छे ज्यांहीर ॥ पा० ॥ वषामणी दीधी जेणे पुण्य, ययो रलीयात
पण हरखेर ॥ पा० ॥ ८ ॥

॥ हाळ ॥ राणकपुर रलीयामणोर लाल ए देखी ॥

संप आवे मली सामनेर लाल, दरीतण करवा काम मधि
आर्णार ॥ होळ नगारा दृढदेरे, नावे अंबर गाज ॥ पा० ॥ १ ॥

सुणजो वात सोहामणीरे लाल, ओच्छव मोहोच्छव करि घणोरे
लाल ॥ भेट्या श्री पारसनाथ ॥ भ० ॥ पुजा प्रभावणा करि घणी
रे लाल, हरख पाम्या सहु साथ ॥ भ० ॥ सु० ॥ २ ॥ संवत चड
दस त्रीसमारे लाल, कार्तिक सुदनी बीज ॥ भ० ॥ थावर वारे था
पीयारे लाल, नरपति पाम्या रीज ॥ ३ ॥ भ० ॥ सु० ॥ एक
दिनकाजलसा कहेरे लाल, मेघा साने वात ॥ भ० ॥ नाणुं अमारुं
लेइ करीरे लाल, गया हुता गुजरात ॥ ४ ॥ भ० ॥ सु० ॥ ते धन
तुमे कींहा वावरयुंरे लाल, तेघो लेखो आज ॥ भ० ॥ तव मेघो
कहे सेठजीरे लाल, खरच्या धरमने काज ॥ भ० ॥ सु० ॥ ५ ॥
सामीजी माटे रुपीआरे लाल, पांचसे सिद्धा दाम ॥ भ० ॥ काज-
ल कहे तमे सु क्युरे लाल, ए पथ्थर कीण काम ॥ भ० ॥ सु० ॥
॥ ६ ॥ काजल भणी मेघो कहेरे लाल, ए व्यापार सौ भाग ॥
॥ भ० ॥ ते पांचसे सीर माहरेरे लाल, तेमां नहि तुम लाग ॥
॥ भ० ॥ सु० ॥ ७ ॥ मेघा सानी भार्या रे लाल, मरगा दे ले
नाम ॥ भ० ॥ मेरोने महिओ सारिखोरे, बहु रति जसना काम
॥ भ० ॥ सु० ॥ ८ ॥

॥ ढाल ॥ कंत तमाकु परिहरो ॥ ए दर्शा ॥

सा काज मेघा भणी. वीहुं जण माहे संवाद ॥ मोरा लाल ॥
तिहा मेघो धनराजने, एक दीन कीधो साद ॥ भ० ॥ सुणजो वात
सोहामणी ॥ १ ॥ आ प्रतिष्ठा पालो नये भाव आर्पणे नि ॥

मो० ॥ बार बरस लम तिहां, पुष्पी प्रतिमा नीत ॥ मा० ॥ २ ॥
 सु० ॥ एक दीन मूहणे इम कहे, मेघासाने बात ॥ मो० ॥ तु अम
 साथे आवजे, परवारि प्रमात ॥ मो० ॥ ३ ॥ मू० ॥ बहील सेजे
 भावल तणी, चारण जात छ तेह ॥ मो० ॥ दवार्यंत राइका तणा,
 दोइ वृषम छे जेह ॥ मो० ॥ ४ ॥ सु० ॥ बहल सेजे तु एकसो,
 मत सेजे कोइ साथ ॥ मी० ॥ बाढायल यणी हांकजे, मुमने रा-
 खजे हाय ॥ मा० ॥ ५ ॥ सु० ॥ एम मेघाने मीछवी, जल गया
 निज ठाम ॥ मो० ॥ रवी लगयते तीहा, करवा माइयो काम ॥ मो०
 ॥ ६ ॥ सु० ॥ बहिल स्त्रीपी भावल तणी, वृषम आभ्या दाम ॥
 मो० ॥ जोतरी बहिल सामी तणी, बाणे छे सब काय ॥ मो० ॥
 ७ ॥ तब मेघो ते पडेछने, सेढी घाल्यो जाय ॥ मो० ॥ अनुक्रमे
 मारग घालतां, आभ्या चलवांढा मांहे ॥ मो० ॥ ८ ॥

॥ डाल ॥ अमन्नीसा रगावो बरमोलीया ॥ ए देखा ॥

तिहा छोगने मोट्र चल घणा, दीसे रुप तणो नहि पारोर ॥
 तिहां भूतने प्रेत व्यतर घणा, देखी सेठ कर बिषारोर ॥ १ ॥ सा
 मेघो मन मांदि चितवे, हय कुण करस माहरी सारोर ॥ तब अल
 आभीने इम कह, तु मत कर फीकर लगारोर ॥ २ ॥ सा० ॥ तब
 वेहेल हांकीने घालीओ, आभ्यो वजह गोदिपुर गामर ॥ तिहां बाब
 कुवा सरोवर नहि, नहि माहल मंदिरना ठामर ॥ ३ ॥ क० ॥
 तिहां पडेल यंभाणी घाल नहि, हवे सेठ हुयो दिसगीरोर ॥ माहरी

पासे नर्था कांड दोकडा, कुण जाणे पराड पीरोरे ॥ ४ ॥ सा० ॥
 तिहां रान पडी रवी आयम्यो, चिंतातुर थडने सुतोरे ॥ तव मेघाने
 आवी इम कहे, स्रहणा मांहे जक्ष एकंतोरे ॥ ५ ॥ सा० ॥ हवे सां-
 भल मेघा दुं कहूं, आवसे गोडीपूर गामरे ॥ माहरो देहरासर करजे
 जीहां, उत्तम जोडने ठामरे ॥ ६ ॥ सा० ॥ तुं ज्याजे दक्षिण दिस
 भणी, तिहां पडयूं छे नीलूं छाणरे ॥ तिहां कुवो उमटरये पाणीनो,
 बलि प्रगटसे पाणीनी खाणरे ॥ ७ ॥ सा० ॥ पासे उग्यो छे उज्ज्वल
 आकडो, ते हेठल धन छे बहुलोरे ॥ तिहां पुरचो छे चोखा तणो
 साथीओ तिहां पाणी तणो कुओ पोहलोरे ॥ ८ ॥ सा० ॥

॥ ढाल ॥ सीता तो रुपे रुवडी ॥ ए देशी ॥

सीलावट सीरोही गामे, तिहां रहे छे चतुर छे कामे हो, सेठजी
 सांभलो ॥ रोग छे तेहने शरिरे, नमणुं करी छांटो नीर हो ॥ १ ॥
 सेठ ॥ रोग ज्यासेने सुख थासे, बेठो इहां काम कमासे हो ॥ सेठ.
 ॥ ज्योतीकनीमीत जीवरावे, देहरा सरपाइओ मंडावे हो ॥ २ ॥
 ॥ से० ॥ ते जक्ष गयो इम कहिने, करे सेठजी उध्यम वहिने हो ॥
 से० ॥ सीलावटने तेडावी, वली धननी खाण खणावी हो ॥ से०
 ॥ ३ ॥ गोंडीपुर गाम वसावे, सगा साजनने तेडावे हो ॥ से० ॥
 इम करतां बहु दिन वीतां, थयो मेघो जगत्र वदीता ॥ ४ ॥ से० ॥
 एक दीन साकारजल आवी, कहे मेघाने वात वनावी हो ॥ से० ॥
 ए काममां भाग अमारो, अर्थ ताहरो हो ॥ से० ॥ ५ ॥ इम करि

वेहरा सरकरिण, जो जगमां जस बरीण हो ॥ से० ॥ तब मेघो कहे
 तेहने, हवे दाम ओइए छे केहने हो ॥ से० ॥ ६ ॥ पारसनाथ तब
 सुपसाये, घणा दाम छे बली आही हो ॥ से० ॥ एक दिन केहेता
 तुमे, आवे ए पथर कीणे कामे हो ॥ से० ॥ ७ ॥ क्रोध बसे पाछा
 बलीओ, आपणापानगरमां बलीओ हो ॥ से० ॥ सा कान्ह मन
 चिते, माहं मेघो तो निमिते हो ॥ से० ॥ ८ ॥

॥ ठाम् ॥ नेयीसर जगजय करे सोल ॥ (ए वैष्ठी)

परणाहुं पुत्री माहरीर सोल, चेहीने तेनीबारर ॥ चतुरनर ॥
 नात जमाहुं आपणीर सोल, खरवीने बन अपाररे ॥ च० ॥ १ ॥
 सामलजो भोतामनोर सोल, जो मेघो माह तो सहिर सो, तो सुम
 उपजे कराररे ॥ च० ॥ देबल करारुं हु बलीर मो, तो नाम रहे नीर
 चाररे ॥ च० ॥ २ ॥ इम चित चितवी बीबाहनोरे सोल, कर का
 जल ततकालरे ॥ च० ॥ मगा साजनने तेढाबीयार सो, गोरीमा
 गावे यमालरे ॥ च० ॥ ३ ॥ सा० ॥ सा मेघा मणी नोवरे सोल,
 मोकले काजल साहर ॥ च० ॥ बीबाह उपर आक्योर सो, अब
 इय करिने आहिर ॥ च० ॥ ४ ॥ सा० ॥ इम सामली मेघो चित
 वेरे सो, किम करि जइए त्यांहिर ॥ च० ॥ काय अमाह छे पणुर
 मो, वेहरासरनुं आहिर सो ॥ च० ॥ ५ ॥ सा० ॥ तब मेघो कहे
 तेहनरे सो, तेही जाओ परिवारर ॥ च० ॥ काम मेसी बीम आ
 बायेर सो, ते जाणो नीरबारर ॥ च० ॥ ६ ॥ सा० ॥ परगा दन
 तेहीनेर सोल, पुत्र कलत्र परिवारर ॥ च० ॥ मेघाना सह सायनर

लो, तेडी आव्यो तेणीवाररे ॥ च० ७ ॥ सा० ॥ सांभल काजल
कहे मेघो कीढारे लो, इहांना आव्या सामाटरे ॥ च० ॥ तो मेघा
वीण कीम सररे लो, नात तणी ए वाटरे ॥ च० ८ ॥ सा० ॥

॥ ढाल नंद सलूणा नंदनारे लो. ॥ ए देशी ॥

जक्ष कहे मेघा भणीरे लो, ताहरे हवे आवी बनीरे लो ॥ का-
जल आवसे तेडवारे लो, कुड करी तुने छेतडवारे लो ॥ १ ॥ तु
मतजाजे तिहां कणेरे लो, जेहेर देइ तुजने हणेरेलो ॥ तेडया वीण
जाये नहिरे लो, तो प्रभू नमण लेजे सहिरे लो ॥ २ ॥ दुध मांहे
देसे खरुरे लो, नमण पीधे जासे परुरे लो ॥ ते माटे तुजने कहुरे
लो, माने वचन सूहामणुरे लो ॥ ३ ॥ गयो जक्ष कहि ते हवेरे लो,
काजलसा आव्या ए हवेरे लो ॥ कहे काजल क्रमे सांभलोरे लो,
आवो मेली आमलोरे लो ॥ ४ ॥ तुम आव्या विण कीम सररे लो;
नात जातमां सोभीए किणी परेरे ला, तुम सरीखा आवे सगारे लो;
तो अम मन थाए उमगारे लो ॥ ५ ॥ हुं आव्यो धरती भरीरे लो,
तो कीम जाउं पाछा फरिरे लो ॥ जो अमने कांड लेखवोरे लो, तो
आढो अवलो मत देखवोरे लो ॥ ६ ॥ हठ करी बेठा तुमेरे लो,
खोटी थइ ए छे अमेरे लो ॥ मेघो मन चितवेरे लो, अतीताणुं
कीम पुखेरे लो ॥ ७ ॥ काजल साथे चालीयोरे लो, भुदेसरमां
आवीयोरे लो ॥ नमण वीसारयुं तिहांकणेरे लो, भावीवस्य आवी-
बनेरे लो ॥ ८ ॥

॥ हाल ॥ काबोल रोपाणी सागणो ॥ ए वेर्षी ॥

नात जमाव आपणी, वेहनै बहु मान ॥ बर कन्या परजाबीयां,
 स्त्रीयां बहुला दान ॥ १ ॥ काबल कहे नारी भर्षी, मघो अमे
 मेलां ॥ विमण वेजे विप मेळीने, दुषमां मांतिण वेळा ॥ २ ॥ दुष
 सणी छे आखडी, तुमने हु कहि मरीसे ॥ मेघाने मेळचो नहि, प्रीस्यु
 जमण पीरस्ये ॥ ३ ॥ सब नारी कहे प्रीवर्मी, मेघाने मन पारो ॥
 कुस्मां लाछन लागस्ये, जास्ये पांच माकारो ॥ ४ ॥ काबल ते
 याने नही, नारि करीने हारी ॥ मन भाग्यो मोठी वाढयो, तेहन
 जा लाग कारि ॥ ५ ॥ इय सीसवी नीम नारीने, बीमबा बहु बंठा
 ४ मेला एकण घालीए, हेहे हरसे हेठा ॥ ६ ॥ दुष भाष्यु तिण
 राणीए, प्रीस्युं घाली माहि ॥ काबल कहे मुन आखडी, पीपो
 मेघे स्याहि ॥ ७ ॥ मेघाने हवे ततस्तीणे, विप व्याप्यु अंग ॥ स्वा-
 सास्वास रमी गया, पाम्यो गति स्यु रगे ॥ ८ ॥

॥ हाल ॥ कीद्वार गुणवतीरे माहरियोगणीरे ॥ ए वज्रा ॥

आबी मृगदे पीउन देखतर, रोति कहे तिणवार ॥ या महीयोने
 सेरो ते पण वेहु जगार, अति घणु करे पोकाररे ॥ १ ॥ फीटकुल
 हिवा ए तेसु करयु र, नाबी साज लगाररे ॥ मुस्वकिम देखारिस
 सोकमार, तुजने पदो पिङ्गार ॥ २ ॥ फी० ॥ वीरदा न न नाशु
 मन पड्युं र, ताहरी मगनीनु कुणस सुखरे ॥ बाहर ना करम ए
 छाग्युं नहि र, पटि तीसे छे मुन मांयूकरे ॥ ३ ॥ फी० ॥ एरना

लखीया ए छट्टी अक्षरारे, तो हवे दीजे केहने दोसरे ॥ नीरधारि
 मेली गयो नाहलोरे, कहिए न कीधो मुजने रोसर ॥ ४ ॥ फी० ॥
 इम विलवन्ती मृगादे कहेरे, वीरडा ते तोडि माहरीरे आसरे ॥ तु-
 जने किम उलल्युं एहवुरे, जीवीस तीन पंचासरे ॥ ५ ॥ फी० ॥
 कुड करिने मुजने छेतरीरे, ते कीधो मोटो अन्यायरे ॥ माहरा नान-
 कडा बालुअडारे, केहने मीलस्ये जोइ ध्यायरे ॥ ६ ॥ फी० ॥ अ-
 धविच देहरा रत्ना आजथीरे, जगमां नाम राख्यु नीरधाररे ॥ नग-
 रमां घोघर वातो बीस्तरीरे, सहु कोना दील माहि आव्यो खाररे
 ॥ ७ ॥ फी० ॥ अवेश राखीने मेघो मारीओरे, ए तो काजल कपट
 भंडाररे ॥ मननो मेहेला दिठो एहवोरे, दुम भणे नरनाररे
 ॥ ८ ॥ फी० ॥

॥ ढाल ॥ पुरव मात पुण्ये पामीए (ए देगी.)

बेहनी अगनि दाह देइ करी, आव्या सहु निज ठामहो ॥
 बेहनी काजल कहं तु मत रोए, न करुं एहवो काम हो ॥ १ ॥
 बेहनी लेख लख्यो ते लाभीए, तो दीजे केहने दोमहो ॥ बेहनी
 जन्म जरा मरणे भर्यो, तो राखवो शो सोसहो ॥ २ ॥ वे० ॥ ए
 संसार छे कारमो, खोटो माया जालहो ॥ एक आवे ठाली भरी,
 जेहवी अरहतनी मालहो ॥ ३ ॥ वे० ॥ सुख दुःख सरज्या पामीए,
 नहि कोदने हाथहो ॥ वे० ॥ मत करे फीकर तुं आजथी, बहुली
 आपणी हाथहो ॥ ४ ॥ वे० ॥ खावो पीवो सुख भोगवो, मकरो

पीकर ल्यार हो ॥ ५० ॥ जे ओइए ते मुजने कहो, न करो डिस्मा
विचारहो ॥ ५० ॥ ५ ॥ ५० ॥ जीननो प्रासाद करावसुं, महितल
गस्वसु नामहो ॥ इजत आपणा घर तगी, कीम करिओ सुं कामहो
॥ ५० ॥ ६ ॥ ५० ॥ सोहाने हाथे सुपसु, गोदपुर गमहो ॥ ५० ॥
चालो आपण सङ्ग मसी, हुं लेइ आवु दामहो ॥ ५० ॥ ७ ॥ ५० ॥
अनुक्रमे आव्या सङ्ग मसी, गोदपुर गम मोक्षारहो ॥ जीननो प्रा-
साद करारबीजी, काजम्बसा तिणवारहो ॥ ५० ॥ ८ ॥ ५० ॥

॥ बाळ ॥ कोरेसणां बढवेरे ॥ ए देखी ॥

देहरे सीम्बर चढाबीओ, यिर न रहे तिणवार ॥ काजल मनमां
वितवे, हवे करसु प्रकार ॥ १ ॥ मबिकजन सांभलोर ॥ बीजी
वार चढाबीआ, पढ हेठा ततकाल ॥ सुइणा माइ जस आवीन
मराने कहे सु बीसाळ ॥ २ ॥ भगा तु चढाव जाइन, यिर भेस्ये
सीर जेह ॥ काजम्बन जस कीम होव, मेघो वारयो तेह ॥ भगा
॥ ३ ॥ सेहर सीम्बर चढाबीओ, नाम राख्युं जगमांदि ॥ घुरति
थापी पासनी, संघ आव उछाहे ॥ म ४ ॥ संघत चौट चौआलमां,
प्रतिष्ठा कीप ॥ महिआ महरो मेघा तणो, तेणे जगमां जस सीच
॥ म० ॥ ५ ॥ देशी परदेशी घणां, आव सोक अनेक ॥ माव धरि
मगवंतने, आणी अभिष विवेक ॥ म० ॥ ६ ॥ स्वरवे द्रव्य घणां
तिहा, राय राणा तिणवार ॥ मानत माने छासनी, टाले कष्ट अपार
॥ म० ॥ ७ ॥ नीरपनीमाने धन दीए, अपुत्रीमाने पुत्र आप ॥
रोगीने निवार रोगी, टाले दाखीद्र दे सुत्र ॥ म० ॥ ८ ॥

॥ ढाल ॥ अम घर आंवो मोरीओ ॥ ए देशी ॥

आज घर रंग वधामणां, आज त्रुठा श्री पारसनाथ ॥ आज
चिंतामण आवी चढयो, आज सफल फली सवीआस ॥ १ ॥ आ० ॥
आज सुरतरु फलीओ आंगणे. आज प्रगटि मोहनवेल ॥ आज वीछ-
डीया वालां मल्या, आज अम घेर हुड रंगरेल ॥ २ ॥ आ० ॥
आज अम घर आंवो मोरीओ, आज त्रुठो सोवन धार ॥ आज दुधे
वृठां मेहला, आज गंगा आवी घरवार ॥ ३ ॥ आ० ॥ आज गायो
गोढिपुर धणी, आ नगर ते महियल मांहे ॥ चोमासो कीथो चुपसू,
श्री मंघ केरे उछांहे ॥ ४ ॥ आ० ॥ श्री हिरविजयसूरिसरुं, तेहनां
शुभविजय कविसीस ॥ तेहना भावविजय कवी दीपतां, तस सीस
नमुं नीस दीस ॥ ५ ॥ आ० ॥ तेहना रूपविजय कविराजनां,
तेहना कब्र नमुं करजोड ॥ वली रंगविजय रंगे करी, हुं तो प्रणमुं
प्रणत करजोड ॥ ६ ॥ आ० ॥ आगा संवत अढारसतलोतरे, भाद्र-
वमास उढार ॥ तिथि तेरस चंद्र वासरे, इस नेम विजय जयकार
॥ ७ ॥ आ० ॥

॥ इति गोडी पार्श्वनाथ स्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री पर्युपणनी स्तुति लि० ॥

पर्व पजुसण पुण्ये पांमी ॥ परिघल परमाणंदजी ॥ अति आडं-
वर ओच्छव सवला ॥ धरी धरी बहु आणंदजी ॥ सासन अधिप-
तिजीन पति विरइ ॥ पर्व तणा फल दाख्याजी ॥ आमरति तणा
ढेंढेरा फेरी ॥ पाण नयना राजराजजी ॥ १ ॥

पाली ॥ वचन बवे डकसालीमी ॥ पुरपनोता मरोरघ माहरां ॥
 निरुपम पर्वे निहालीजी ॥ विषय यांत पकवान करीने ॥ संघ सयल
 सतोपोमी ॥ चोबीसें जीननर पूमा रचावी ॥ पुण्य पवित्र पड पो
 पोमी ॥ २ ॥ सकल सुत्र सिर मुगट नगीनो ॥ कल्पसूत्र जग जा
 जोमी ॥ वीर प सनेमीसर अतर ॥ आदी चरीत्र वस्त्रांजोमी ॥
 यीरावळीने सामाचारी ॥ पन्नावळी गुण गेहजी ॥ इणी पेरेसुत्र स
 बिस्तर मुणता ॥ वांन सवन्न निज देहजी ॥ ३ ॥ इणीपरें पब पजु
 सण पाली ॥ पाप पबि परहरीपजी ॥ छमछरी पढिकमणु करा ॥
 कल्याण कमळा बरीपजी ॥ यज्ञ गोमय्य बकेसरी वेवी ॥ मांण
 मद्र अवाइमी ॥ श्री शुभविजय कबि छिप्प अमरने ॥ निसि निन
 करो बघाइमी ॥ ४ ॥ इठी पजुसण स्तुति समाप्त ॥

॥ अथ पजुसणनी थोइ सिरूप्यते ॥

जीन आगममें थोपरबी गाइ ॥ त्रिप्य थोमासा चार अठाइ ॥
 पजुसण सधाइ ॥ ते ए सुम त्रिन आळ्या माणी ॥ उठो आलस
 छांदो प्राणी ॥ धर्मनी नीक मंडाणी ॥ पचास पढीकमणां करो
 माइ ॥ मासस्वयण पासस्वयण अठाइ ॥ कल्प अठय मुख गाइ ॥
 दान दया पुजा वेवसुरीनी ॥ पाचना सुणीए कल्पसुत्रनी ॥ आता
 वीर जीनवरनी ॥ १ ॥ सामसी वीरजु चरीत्र विम्वाल ॥ चउद्
 स्वप्ने जन्मा उजमाल ॥ जनम महोछन उजमाल ॥ आयलकीइ मुरने
 ने हराय्या ॥ दीक्षा सेइ केयल सपजायो ॥ अबीषल ठामसें भाय्यो

॥ पासनेमी संबंध साभलीए ॥ सहु जीननां आंतर्गं सांभलीए ॥
 आदी चरित्रमां भलीए ॥ वीर तणा गणधर इग्यार ॥ थीवरालीनो
 सुणो अधिकार ॥ एकरणी भवपाग ॥ २ ॥ आसाद्विधि दिन पंचास
 ॥ पजुसण पडिकमणुउ दत्रास ॥ एकउणु पणीभास ॥ सांमाचारी
 साधुनो पंथ ॥ वरतै जयणा एनि ग्रंथ ॥ पाप न लागे अक्षय ॥ गुरु
 आणाए मुनिवर राचै ॥ रागी घरे जड वस्तु न जाचै ॥ चाले मारग
 साचे ॥ विगय खावानो संचआणै ॥ आ मम सांभलतां सर्व जाणै ॥
 श्री वर्धमान वखाणै ॥ ३ ॥ कुभार कांनमां कांकरी चंपै ॥ वीडाड
 क्षुद्रक तणु कंपै ॥ मीळामी दुकडुं जंपै ॥ इम जे मत आंमलो न
 चीछोडे ॥ आ भव परभव दुःख बहु जोडे ॥ पडे नरकने खाडे ॥
 आराधीक जे खमये खमावे ॥ मन सुद्धे अधिकरण समावै ॥ ते
 अक्षय सुख पावै ॥ सिद्धा एकासुरीनीध्यकारी ॥ श्री महीमा प्रभ-
 सुरी गळधारी ॥ भाव रतन सुखकारी ॥ ४ ॥ इति श्री पजूसणनी
 थोय समाप्त ॥

॥ अथ श्री पजुसणनी थोय लीख्यते ॥

पुन्यवंत पोसाले आवो ॥ परव पजुसण आवी वधावो ॥ धर्म-
 ना पंथ चलावो ॥ घाचीनी घांणी छोडावो ॥ जीव बंधणनी जाल
 छोडावो ॥ बंधीवानना बंध खोलावो ॥ आठ दिवस लागि अमर
 पलावो ॥ स्वामी वछल मेहेल कढावो ॥ जीन सासन दीपावो ॥
 पोसा पडिकमणां सक्ति भावो ॥ काम कषाय अंतरथी टालो ॥ श्री

ધીરમીર્ણદની પુજા રચાવો ॥ ૧ ॥ પુસ્તક લેઈ રાત્રિ જગો વિજે ॥
 ગાર્ગીય ધાર્ગીય ગુરુને ધીજે ॥ ગર્હુલી સેવક ગાઈજે ॥ કલ્પ સુપ્ર આ
 રંમ વસાણુ ॥ ધીર જન્મ દિન સઠકો ખાણું ॥ નિશાલે ગરળું ટાંળું
 ॥ સ્નાંદપદા પેદા પતાસાં ॥ સ્નાંદના રેસલદિઆના સ્ત્રીયોરીસ્વાસાં
 ॥ પરમાવના હસાસ્યા ॥ ધીર સળો વહિલો અધિકાર ॥ પાસે નેમી-
 જીન અંતર સ્પાર ॥ આદ વારિત્ર તુમે પારો ॥ ૨ ॥ જંબુની પાટે પ્રમ-
 વ્ય ગુણજન વરિયે ॥ શ્રી સંમલ ગુણ વધરીયે ॥ જુગલ ધર્મીર વધ-
 રીયે ॥ સ્યા ઘેરેં ચોમાસુ રથા ॥ અલ્લહ સિયલ દલાંમળ દિધાં ॥
 ધુલી મદ્ર નામ પળ સીધાં ॥ પારણ ગાધુ ફાલરીયા ॥ સાંમલતાં
 સુસ્વપાતક વરિયા ॥ ધીર સ્વામિ જું વરીયાં ॥ શ્રમ ધીરાવળી માપી
 જેઈ ॥ સહસ સમિસતાનુ તેઈ ॥ કલ્પ માંહ સુળીયે પદ ॥ ૩ ॥
 જહમસ સ્વાવાંદ માહાલો ॥ પુત્રી પોથી જ્ઞાન વિચારો ॥ ઠવળી
 સાંજ સંમાલો ॥ શ્રમ પુજા કીજે ગુરુ અગે ॥ હ્રમછરીમાં મન સુ-
 રંગ ॥ વારસેં સુળો એક અગ ॥ સાસુ જમાઈને અલી વાંદલીઆં
 ॥ હ્રમછરી માંહ સામસીઆ ॥ ભવળે પાપજ દલીઆં ॥ ૫ મલ પર-
 મલ કિજે કરળી ॥ સ્ત્રીપદ મેહેલ વહણને વહળી ॥ સીખામ્માઈ
 દુસ્ત હરળી ॥ ૪ ॥ ઇતિ વોય સંપૂર્ણ ॥

॥ અમ કલાવતીની સમ્માય સીસ્મયે ॥

નગરીકોસંધીના રાણા કહીયે ॥ નામ જે સંપરાય ॥ યેન
 મળી યેને ધેરસદા મોકલ્યા ॥ કર્મે તે માઈ ન કહીપાયર ॥ કલા-

चतीरे शीरोमणी नार ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ पेलीने रयणी राजा
 मोले पधारा ॥ पुछे बेरखडानी वात ॥ कहो ने स्वामी तमे बेर
 खडा गमाव्या ॥ सरखी न राखी नाररे ॥ २ ॥ कलावती० ॥
 चीजीने रयणी राजा मोले पधारा ॥ पुछे बेरखडानी वात ॥ कोने
 तप्रने बेरखडां गमाव्या ॥ तु नथी सीयलवती नाररे ॥ कला० ॥
 ॥ ३ ॥ गणुं जीवोरे जेणे बेरखडां घडाव्या ॥ अवसर आव्यो तेह
 अवसर जाणी ॥ जेने बेरखडां मोकल्यां ॥ तेमे पेरां छे एजरे ॥ ४
 ॥ कलावती ॥ मारे मन तेहने हु तेने मन ॥ तेने मोकल्यां छे एज
 ॥ रातदीवस मारे हैडे नविसरे ॥ दीठे हरखन मायरे ॥ ५ ॥ क-
 लावती ॥ एणे वचने राजा रोषे भराणो ॥ तेडाव्या सुभट बेचार
 सुकी नदीमां जडे छेदन कराव्या ॥ कर लइ वेलोरो आयरे ॥ ६ ॥
 कलावती ॥ बेरखडां वांची राजा मनमां वीसे ॥ मे कीधो अपराध
 ॥ वीण अपराधे मेतो छेदन कराव्यां ॥ मे किधो अन्यायरे ॥ ७ ॥
 कलावती ॥ एणे अवसरे राजा धान न खाय ॥ तेडाव्या राय बे
 चार ॥ रात दिवस राजा मनमां विमासे ॥ जो आवे सीयलवती
 नाररे ॥ ८ ॥ कलावती ॥ सुकां सरोवर जळ लेहेरे जाए ॥ वृक्ष
 नव पलव थाय ॥ करनव आवे ने मा वेटो धवरावे ॥ इमने सीयल
 तणो महीमायरे ॥ क० ॥ ९ ॥ एणे अवसर महावीरजी पधारा
 पुछे पुरव भवनी वात ॥ स्यास्या अपराध कीधा हो प्रभुजी ॥ तेमने
 कहोने आजरे ॥ कलावती० ॥ १० ॥ तुरे हती वाइ राजानि कुंवरी
 एहतो सुडानी जात ॥ सेजे सेजेरे तेंतो वाणज मार्यु ॥ भागी
 सुडानी पांखरे ॥ कलावती० ॥ ११ ॥ तमे तमारी बस्तु संभारो

॥ माहारे सज्जम केरो भाव ॥ दीक्षा लेहुं माहाविरनी पसि ॥ पोच
 शु मुक्ति मोक्षारर ॥ कलावती० ॥ १२ ॥ पुत्र होता ते रायने दीयो
 ॥ पोते छीघो सज्जम मार ॥ समय सुंदर मुनी एणी पेरे मणसे ॥
 महु भाषा गमण निवाररे ॥ उतारो मव पारर ॥ कलावती० ॥ १३ ॥

इति सपूर्ण

॥ इति चंदन बाला गीत सिरूपते ॥

कौसाम्बिते नगरी पधारीया ॥ बहोरथा ते श्री महावीर ॥
 अभीग्रहोर इम चीतवो ॥ तमे हुं जाणो जगदीश हो स्वामी ॥ १ ॥
 मांमणी एज उहा सठगुरु ॥ कोरतान दाहाडले ॥ मुनि ममता घर
 घरबार ॥ सुखडी गवर हांकी मेलां ॥ एतो मनमा न आणे लगार
 हां ॥ स्वा० ॥ २ ॥ राजाना मोल लुटाइ गया ॥ लुट्टी ते चंपापोल
 ॥ निज धानिक आधी रत्ना ॥ त्यांतो हायी घोडाना गम हो ॥
 ॥ स्वा० ॥ ३ ॥ राजाना मोल लुटाइ गया ॥ लुट्टी करी घेर जाय ॥
 सोपाय कमेटी बड्यु ॥ त्यांतो दीठा छे चंदन बाल हो ॥ स्वा०
 ॥ ४ ॥ चंदनबाला भारणे हेठां चतरां तो खंचे चढावीने छड गयो
 ॥ एतो घोले छे कडवो बोल हो ॥ ५ ॥ स्वा० ॥ बाइ तुमार घेर
 घोडली ॥ हुं छुं सारो नाथ ॥ एषा बचन ब्यारे सांमम्प्यां ॥ एन्ले
 चारणी कीघो फाल हो ॥ स्वा० ॥ ६ ॥ जीम कचरीने मरी गया
 ॥ मरतां न लागी पार ॥ एतो मरी गया सतकाल हो ॥ स्वा०
 ॥ ७ ॥ खचेयी हेठा पढया ॥ टय्मले ते चंदनबाल ॥ बाइ तुं मारे

घेर वेठडी ॥ हुं लुं तारो तात ॥ बाइ न करीस आपज घात हो ॥
 स्वा० ॥ ८ ॥ खंधे चढावी लेइ गयो ॥ गेर छे चेतानार ॥ जाउरे
 वजारमां वेचवा ॥ नकर जाइराज पोकार हो ॥ स्वा० ॥ ९ ॥ खंधे
 चढावी लेइ गयो ॥ वेचे ते वजार मांही उभी करी ॥ एतो मुलवे
 चेइयां नार हो ॥ स्वा० ॥ १० ॥ लाख टका बाइ मुलवे ॥ मो
 माग्यां ते आपां मुल ॥ लाख टकाना बइ अधलाख ॥ बाइ तम घेर
 केवो आचार हो ॥ स्वा० ॥ ११ ॥ राग ठाठ बनाववा ॥ करवा ते
 सोल सणगार ॥ हींचोला खाडे हींचवा ॥ अम घेर चाववा लेइ पान
 हो ॥ स्वा० ॥ १२ ॥ मारो भठ पडयो अवतार हो ॥ मे स्यां करां
 तां पाप हो ॥ पेला समर्या भगवंत हो ॥ मेना आराध्या अरिहंत
 हो स्वा० ॥ १३ ॥ में तोडी पुन्यनी पाल हो ॥ आकास उभा दे-
 वता ॥ साभले ते एवा बोल ॥ एने उलटीआ व्यंतर वानहर हो ॥
 स्वा० ॥ १४ ॥ आंख नाक वलुरीयां एतो ॥ एतो नासी गइ तन-
 काल हो ॥ खांधे चढावी लेइ गया ॥ वेचे ते वजार मांही ॥ चौ-
 टामां उभी करी ॥ एने मुलवे सुदरशन शेठ हो ॥ स्वा० ॥ १५ ॥
 लाख टकारे बाइ मुलवे ॥ मो माग्या ते आपे मुल ॥ लाख टकाना
 बाइ अधलाख ॥ भाइ तमघर सो आचार हो ॥ स्वा० ॥ १६ ॥
 पोसा प्रतीक्रमणा अती घणा ॥ आंवीळनो नही पार ॥ अपवास
 एकासणा नित करवां ॥ अमघर पाणी गलवां व्रणवार हो ॥ स्वा०
 ॥ १७ ॥ मे आराध्या अरिहंत ॥ में समरा श्री भगवंत हो ॥ मे
 बांधी पुन्यनी पालहो ॥ शेठ वखारमाथी आवीआ ॥ स्वा० ॥ १८ ॥
 धुवे ते सेठना पाप ॥ मुल ए मनमां चितव्युं एतो नीस्व करीने रा-

स्त्री हो ॥ हाथे ते घाल्या वसकला ॥ १९ ॥ स्वा० ॥ पगे ते घाली
 हेड ॥ मस्तके मूढया पेणीना केड ॥ अनेया गुप्त द्वार हो ॥ पेहेलु
 सो दाहादो तीहा ययु ॥ क्यां गइ ते चंदनबाल ॥ सरस्ती सैयरो ॥
 एतो घरमा न आये लगार हो ॥ २० ॥ स्वा० ॥ बीजुं ते दाहादो
 त्या गयो ॥ क्यां गइ ते चंदनबाल ॥ तने एन मोडे चढापी मेळी
 ॥ एतो क्यु न माने लगार ॥ २१ ॥ स्वा० ॥ श्रीजो दाहो तिहा
 ययो ॥ क्यां गइ चंदनबाल ॥ तमे एने साडवाइ करी मेळी ॥ ए
 तो सातरमां नमोने लगार हो ॥ स्वा० ॥ २२ ॥ चोयो ते दाहो
 त्यां ययो ॥ क्यां गइ चंदनबाल ॥ शेठे ते काण्यो कटारलो ॥ हवे
 मारीक्षमारे पेट हो ॥ स्वा० ॥ २३ ॥ मुलानाझा गइ ततकाल हो
 ॥ शेठे पाढोघीने पुछीयुं ॥ क्यां गइ ते चंदनबाल ॥ हाथे ते घाला
 दक्षकलां ॥ पगे घाली हेड ॥ मस्तके मूढयारे भीणीक्ष केड हो ॥
 एमने घाल्यां गुप्त द्वार हो ॥ स्वा० ॥ २४ ॥ शेठे ते ताला भागी
 मां ॥ काढया ते चंदनबाल ॥ एने बेसारां उमरा माही हा ॥ २५ ॥
 स्वा० ॥ सुपट खुणे बाकुला बेसारा ते उचरमांहा ॥ झेन्मी जाय
 सवारने वेढवा हो ॥ २६ ॥ स्वा० ॥ छमासीने पारये ॥ मुनी मने
 ते घरेघरे भात ॥ सपल्ली जोगवाइ तीहां मली ॥ एण न दीठी आ
 मुनी पार हो ॥ २७ ॥ स्वा० ॥ र्यापी ते प्रसू पाछा बर्या ॥
 र्थितवे ते चंदनबाल ॥ मारो मठ पडो अयतार हो ॥ मे स्या कीषा
 तां पाप ॥ स्वा० ॥ २८ ॥ मेना आराध्या अरिईत हो ॥ मेना
 समरा मगवंत हो ॥ मे तोडी पुन्यनी पास हो ॥ स्वा० ॥ २९ ॥
 मुनी पाछु बली जोयुं दीठो ते आशु पार ॥ सपल्ली जोगवाइ तिहां

मली ॥ त्यांतो वोरावे चंदनवाल हो ॥ स्वा० ॥ ३० ॥ अठम केरे
 पारणे ॥ वोरावे ते चंदनवाल ॥ वोरावी करो तमे पारणुं ॥ तमारो
 सफल हुआ अवातार हो ॥ ३१ ॥ स्वा० ॥ हाथे ते थयो सोना
 चूडलो ॥ पगे थइ सोनानी हेड ॥ मस्तके थया वेणीना केश हो ॥
 सेथो थयो मोतीनी सेरो हो ॥ स्वा० ॥ ३२ ॥ शेठ लवार तेडी आविया
 शुं थयुं ते चंदनवाल ॥ पीता तुं मारे पसाय हो ॥ एटले आव्या
 मुनी माय हो ॥ शुं थयुं चंदनवाल ॥ माता तुमारे पसाय हो ॥
 स्वा० ॥ ३३ ॥ दश देशना राजवी ॥ चंदनवालाने त्यां जाय ॥
 त्यां कणे वार करोड वत्रीसनी ब्रष्टी हो स्वा० ॥ ३४ ॥ त्यां कणे
 अठाइ महोच्छव थाय हो ॥ त्यां कने देवताइ वाजां वाग हो ॥ त्यां
 तो नाटारंम हो थाय हो ॥ त्यां लब्धि विजयगुण गाय हो ॥
 स्वा० ॥ ३५ ॥

॥ इति चंदनवाला गीत समाप्त ॥

॥ सहाय ॥

गुरु सन मुख रही विनय विवेके ॥ इरिआ वहि पडि
 कमिएजीरे ॥ आ भव परभव पातिकहणीए ॥ गुण श्रेणीए चढीए
 सुत अनुसरीएजी रे ॥ तरिए आ संसार पातिक हणीएजीरे ॥ सद्
 गुरुने आधार पार उतरीएजीरे ॥ १ ॥ खट अक्षरनो अर्थ सुणीने ॥
 जाणीयुं मस्तक डोलेजीरे ॥ मिळामी डोकडंनि युक्तिए ॥ भद्र बाहु
 गुरु बोले ॥ सुत ॥ २ ॥ पुठवी अप तेंउ वाउ साधारण ॥ तरु

શાદર સુહસમ્મીરે ॥ પ્રતેક તરુ વિગલ દ્રીપનતા ॥ અપજતા
 અઢવીશ્વ ॥ સુત ॥ ૩ ॥ હવે પંચેદ્રી જન્મ થર સ્વેષર ॥ સર પર શ્રુમ
 પરિનિસેમીરે ॥ ગરમ સમુછી મેદ પજતા ॥ અપનતા એ ધીસ ॥
 સુત ॥ ૪ ॥ નારકી સાથે પમ અપમા ॥ ચઢઢ મેદ મન ધારોમી
 રે ॥ કર્મ છૂપી અકર્મ છૂપીના ॥ પનરતિસ બીચારો ॥ સુત ॥ ૫ ॥
 છપન અતર ધીપના માણસ ॥ ગર્મ સમુછ્ય મેદેમીર ॥ તે અપનતા
 પજતા ગર્મજ ॥ વ્રણસે સળખીમેદે ॥ સુત ॥ ૬ ॥ મયન પતી દશ
 રુદ્ર શ્રીનંમક ॥ પશ્વર પરમા શામીમીર ॥ શ્વંતર સોલને જોતિષ્ક
 દસ તળ ॥ કિન્ન વિલીયા મુર પામિ ॥ સુત ॥ ૭ ॥ ચાર સરગને
 નવ લોકાંતિક ॥ નવ પ્રેતેક પંચ અનુતરનામીરે ॥ એ નવાણુ પજતા
 અપ જતા ॥ એકસો અઠાણુ મુરના ॥ સુત ॥ ૮ ॥ અમિયા આવે
 દસ પદ સાથે ॥ પાંચસેને ત્રેસેઢ ગણતાંમીરે ॥ છપનસે ને શ્રીસ થયા
 તે ॥ રાગને ધ્વેષે રણતા ॥ સુત ॥ ૯ ॥ અગિયાર સહસને બસે
 સઠિ ॥ મન મયન કાયા તિગુણામી રે ॥ તેશ્રીસહસ અને સાવસે
 પસિ ॥ તે વલી આગઢધિ ગુણા ॥ સુત ॥ ૧૦ ॥ કરે કરાવે ને
 અનુમોદે ॥ એક છાસ તેરસે શાસીશ્વમી રે ॥ વ્રણ કાળ સુગળ
 તાતિગ સત્ત ॥ ચાર હમારને વિષ્ણુ ॥ સુત ॥ ૧૧ ॥ કેવલ સીધ
 મુની સુગુર આતમ ॥ છગુણા છાસ અઠારમી રે ॥ ચોનીસહસને
 એકસો ધીસ ॥ સરચાલે અથધારો ॥ સુત ॥ ૧૨ ॥ છેઢે વરસે વીક્ષા
 સ્ત્રીધી ॥ નયમે કેશલ ધારતાંમી ર ॥ જલ ક્રીડા કરતાં અશ્મતો ॥
 નીધરની ધલીહારી ॥ સુત ॥ ૧૩ ॥ હમ કહી સાધુ આપક પાતિ-

क ॥ दाली लहे भव पारजी रे ॥ श्री सुभवीरनुं सासन वरते ॥
एकवीश वरस हजार ॥ सुत ॥ १४ ॥ ईति.

॥ अथ चंद्रावतिनी सज्ञाय ॥

जस मुख सोहे सरसति माय ॥ प्रणमी वीर जीनेश्वरराय
॥ साधु सहुको सुंणज्यो एह ॥ मंत्र यंत्र तंत्रादिक तेह ॥ १ ॥
वैधक पोतीक कूटी कर्म ॥ मूखथी न कहिये एहनो मर्म ॥
अनरथ उपजे तेहथी घणां ॥ जेम एहथी मूवां पांचे जणां
॥ २ ॥ कुंडलपुर खत्री एक ठांम ॥ भीमसेन छे तेहनो नांम
नारी तेहनी चंद्रावति ॥ दोसन दीसे तेहमां रती ॥ ३ ॥ चंद्रावती
मूकी घरवार एक दीवस ते थयो असवार ॥ चाल्यो चतुर ते कीक-
मझार ॥ चंद्रावती ते करे वीचार ॥ ४ ॥ एक मने जो क्रिजे धर्म ॥
तो नीकाचीत छूटे जे कर्म ॥ घर पासे तिहां मुनिवर रहे ॥ चंदा-
वतीने धर्मज कहे ॥ ५ ॥ प्रतिबोधि कीधि श्राविका ॥ थई ते जिन
शासन भाविका ॥ बहोरण गया तेह मुनिराय ॥ चंद्रावती ते प्रणमी
पाय ॥ ६ ॥ नयणे नीर झरे ते घणुं ॥ दुख देखी दूहवे आपणुं ॥
घणा दीवस पीउ चाले थया ॥ खर्चि वजे मेली नवी गया ॥ ७ ॥
दीन वचन तेहनुं जव सुंण्यो ॥ दुख थयो ते मुनीवरने घणो ॥ जो-
स जोइने कयो विचार ॥ दीवस सातमे आवे भरतार ॥ ८ ॥ जोस
जोइने मुनीवर बोल्यो ॥ कहेल दिवसे कंतज मल्यो ॥ त्यारे खूसी
थई चंद्रावती मन ॥ तेणे रांध्युं सुंदर अन्न ॥ ९ ॥ प्रथम प्रति-
लाभो मुनीराज ॥ नीमित कही सारो मज काज ॥ भीमसेन मज

भण्के बोस्यो—ए पाखेंदी एहने मर्यो ॥ १० ॥ एहने एहवुं आप्युं
 अन्न ॥ जो ए वेहुने एकज मन ॥ खडग काही मारवा वस्यो ॥
 वेस्ती मुनीवर मनपा हस्यो ॥ ११ ॥ नारी कहे नवि कीजे रोस ॥
 ईणे मकाश्यो ताहरो जोस ॥ ते पाटे में आप्युं अन्न ॥ सुणी वचन
 तुम्हे वालो मन ॥ १२ ॥ जूबो जोस मुनिवर ततकाल ॥ आ घोडी
 स्यु जणसे बाल ॥ जोस जोहने कहे ततकाल ॥ तो बेउने उपजसे
 काल ॥ १३ ॥ जोस जोहने मुनीवर मय्यो ॥ उदर बचे रघो घोडी
 तपो ॥ घोला पगने रातुं अंम ॥ सीसपट टीलु छे तुरंग ॥ १४ ॥
 सुणी बान तेणे ततकाल ॥ उदर बचेरी काढ्यो बाल ॥ अनरय
 वेस्ती चंद्रावती ॥ बीस स्वाइ मूह महा सती ॥ १५ ॥ भीमसेन मन
 पडीयो फाल ॥ आपे हु तो करियो काल ॥ इत्या चारे हुइ जे तले
 ॥ दुल करवा लागो तेतले ॥ १६ ॥ हे हे में सू कीधुं काम—मन
 रय चार कीषा आज ॥ अन्न पांणी मुनीवर परीहरी ॥ काल किचो
 निभल मन करी ॥ १७ ॥ एहाहोस कक्षां छे घणा—मंत्र यंत्र
 चंद्रादिक तणा ॥ मुंके माया ममता मोह ॥ चारित्र नहि कडावो
 सोह ॥ १८ ॥ जेमां दोष न होय रती ॥ ते करो मुनने सुधिपती ॥
 यणी परे सबको मुनिवर मणे ॥ दोष रहित ते श्रीमपुर वर ॥ १८ ॥
 बाधीक नाम वढो रुप हुंनो ॥ चद्र मखो तं निमित्त कयो ॥ कुल मा
 खुमो नीमीत ज मणे ॥ धुम पाही छई दुर गति गणे ॥ २० ॥
 नपगछपकिरी हिरसु रिंद ॥ पटोघर बिजयसेन सुरिंद ॥ हरस्या
 आनंद पंटीत वरसीस ॥ हरसबिमयकहे मजामगीस ॥ सपुर्ण
 सप्ताय

॥ अथ भीलडीनी सझाय लिख्यते ॥

मरसामि सासण वीनडु ॥ मागुं एक पसाओ । सतीय शीगे-
मणी गायशुं ॥ डीगामणराउ ॥ वनो सै अती रुयडो ॥ १ ॥ तुमें
साहस धीरो ॥ भीली चाली खेलवा ॥ इह वनय मजारो ॥ वनो
॥ २ ॥ भीली कहे स्वामी सुंणो ॥ मारो वचन विचारो ॥ फल
खावा अमे जाइशुं ॥ इह वनय मजारो ॥ वनो ॥ ३ ॥ भील
कहै गोरी सुंणो ॥ इह वनय मत जावो । कोइ पुरुष तने देखशे ॥
डीगामणरावो ॥ वनो ॥ ४ ॥ अंग अमारो नही आभडुं ॥ जैसो
वसीओ हारो ॥ अवर पुरुष मारे बांधवो ॥ मारे भीलज राहो ॥
॥ ५ ॥ सामी तणो आदेश लही ॥ भीलडी रमण चाली ॥ देखी
वन रलीआमणो ॥ भीलडी रमण लागी ॥ वनो ॥ ६ ॥ डीगामण
राय पालक चढयो ॥ आव्यो वन मोझारो ॥ फल खावै तिहा रस
भाखै ॥ देखै एकज नारो ॥ वनो ॥ ७ ॥ डीगामणराय दष्टे पढयो
। जब भीली नाठी ॥ खमण खमण गुफा माहे ॥ भीली तर पैठी
वनो ॥ ८ ॥ कैतु अपसरा देव कन्या ॥ कै तुं देवल पुतली ॥
एक अचंभो मोहने । दीशै रूपस स्वरूप ॥ वनो ॥ ९ ॥
नहुं अपसरा देव कन्या ॥ नही देवल पुतली ॥ जनम दीयो मोरी
मावडी ॥ रूप दीयो कीरतार ॥ गज गज गैले छातीआंरा दुखसै
प्रायो ॥ जमननी वाली पदमणी ॥ वोलै अमृत वांणी ॥ वनो ॥
११ ॥ भला झुंढा मारा जुंणडा ॥ देखो अधिक वासो ॥ मोह स-
रीखा राजवी कांड ॥ मुंको निरधारो ॥ वनो ॥ १२ ॥ भले भले

मेरा झुपडा ॥ नही स्वयं लगार ॥ बचनहु बचन तमे कहैंतो लागसे
पाप ॥ बनो० ॥ १३ ॥ साल वाल घृत भोजन ॥ निव नवलाई
तयोले ॥ पैरण पीत पटोलेलाई ॥ बैसो चकडोले ॥ बनो० ॥ १४ ॥
भोजननो काइ सराबीओ ॥ राजा अरय अजाणो ॥ पैरण पान
पटोलेलाई ॥ भुज भीलम राजो ॥ बनो० ॥ १५ ॥ मीम हण्पा के
कर हण्पा ॥ बहु जग संसारी ॥ सैइस पुरुष सेव्या घणा ॥ नही
पापना पायोरा ॥ बनो० ॥ १७ ॥ राय कहे परधान सुणो ॥ ए
रुपै रुही येगरीने ॥ भीलहीने मार मंदीर आणो ॥ बनो० ॥ १८ ॥
परधान घडी नद आधीओ ॥ लागो भीलहीने पाय ॥ राय कहे
प्राण तजु ॥ सुं कर मोरी माय ॥ बनो० ॥ १९ ॥ तु छु पृथबी
रामीओ ॥ तुन कहीछु घाप ॥ बचनहु बचन तमे कहाँ ॥ तुमन
लागसे पाप ॥ बनो० ॥ २० ॥ मेरु इगे तुं हुं इगु ॥ पश्चिम उग
माण ॥ सील इमारु नही खंड ॥ गो जास भुज प्राण ॥ बनो०
॥ २१ ॥ राय तुं रंगयी उत्तयो ॥ लागो भीलहीने पाय ॥ बचनहु
बचन घणा कहाँ ॥ घणा ते समज्यो मोरायो ॥ बनो० ॥ २२ ॥
मेर बाज्यां भुगल बाज्या ॥ बाया मृदंग ताल ॥ भीलही मंदिर
सांचरी ॥ बरत्प्यो जय अजकार ॥ बनो० ॥ २३ ॥ आनद घन
पसापर्या ए ॥ चांडाल रुही ॥ सीपलस कोइ पायजो ॥ नही काइ
भीलहीने तोल ॥ बनो० ॥ २४ ॥

॥ इति भीलहीनी सप्ताय संपूर्ण ॥

॥ अथ दीवालीनी सजाय लिख्यते ॥

वंदी वीरजीनेस्वर पाय ॥ गुरु गोयम गणधर राय ॥ तस
निर्वाण अने वली नाण ॥ ते आराधे श्रावक जाण ॥१॥ मुक्ते पोतो
वीरजीगंद ॥ ओछव करे सुरासुर वृंद ॥ कल्याणी कदी न भणीए एह ॥
तपे करी आराधे तेह ॥२॥ श्रावक मलीआ राधे अठार आराधे पोशह आ-
चार सोल पहोर साभले वखांण ॥ छंडे रोग भोगते जाण ॥३॥ जीर्णी
राते जीन मुक्ते गया ॥ अणु धरी कंथु आ बहु थया ॥ तीणे का-
रण गुरु आ रीपिराज अणसण लइने सरां काज ॥ ४ ॥ जीणवर
साधु साधवीतणो ॥ पडयो विरह ते कारण घणो ॥ तेह दीवस आवे
जेणीवार ॥ कहो केम थाय हरख अपार ॥ ५ ॥ तेजे कारण कीजे
तप ॥ घणो संभारीने कुल आपणो ॥ पुजा करीए धरीए ध्यान ॥
राग भीग परहरीए पान ॥ ६ ॥ कोइ जीव अज्ञानी जाण ॥ हरख
धरे पापने ठाण ॥ मांडे मुल यकी आरंभ ॥ खावा पीवानो प्रारंभ
॥ ७ ॥ गहु पलालोवणविसेव ॥ दीवाली आवे छे हेव ॥ करे लाडु
ने सांकली ॥ इंंद्री रस वाहल फली ॥ ८ ॥ तेम सुले माटी छाण ॥
जगनाथनी भागे आण ॥ दले खांडे नवी जयणा करे ॥ खाटकी
साला पाचे वावरे ॥ ९ ॥ चोमासा माहि वहुला जीव ॥ नील फुल
कंथुआ अतीव ॥ कंजारी कीडी करोलीआ ॥ राते अंधारे रेली-
आ ॥ नाठी सान वासीओ करे ॥ सामायक पोशापरी हरे ॥ पान-
फळ साडी सणगार ॥ अधीका करे तेह गमार ॥ ११ ॥ धनतेरस
न्हाण उल्लास ॥ जीव हणीने बांधे पास ॥ सेवो लाडवा हरखे

जमे ॥ सील न पाले जुगटे रमे ॥ १२ ॥ घर छीपे काढे सा-
 यीया ॥ तान्या तस्या जे केइ आधीया ॥ पर्वतणी नवी लामे सार
 ॥ चवदस अमावास्या धर्म सभार ॥ १३ ॥ बली जो जो
 अधिकां पाप ॥ फुल फसल कर संताप ॥ भागी डाल
 जेबु करे ते गल ॥ अग्नि प्रजालिने मागे तेस ॥ १४ ॥
 घर घर दीया छीपे फरे ॥ बहुला जीव ते माही भरे ॥ मेराइयांनु
 मोडे नाम ॥ घर घर फरतां फर प्रणाम ॥ १५ ॥ पाली पदीकम-
 णानो काल ॥ ते इविसार मुरस्त्राल ॥ मुढ कहवे भ्रातक नाम ॥
 नवी जाणे सासन दुल्लभ ठाय ॥ १६ ॥ जसहम दीवा पछमराते ॥
 काढे अमछीने जम प्रभाते ॥ चउला कुर बिना नवी जमे ॥
 देखो लोक अहाने भमे ॥ १७ ॥ गौतमस्वामी धाम्या ज्ञान ॥ ते
 इतणुं तनीने नाम ॥ छुहार भयरा करतो फर ॥ सांजे साजन
 भणी सचरे ॥ १८ ॥ पदेर आढे बहु सणगार, काम भोग पुर्यो परि-
 वार ॥ हांसी भाजी कर त्कोम ॥ वांघे कर्मन भय रह बोल ॥ १९ ॥
 पछी बली कर माधीज ॥ स्वादा पीतां आवे रीज ॥ मुस मंत्र घणा
 सापे जेह ॥ धर्म न आरापे प्राणी तेह ॥ २० ॥ दीवालीनुं कल्पी
 नाम सर्गा साजनने जमाडे तमाप ॥ अन्न केषली करे आहार ॥
 जोमो लोफतणो व्यनहार ॥ २१ ॥ आन्यो धर्म दीवस जेह ॥
 पापे करी बिरापे तेह ॥ कर्म निकानित वापे बाल ॥ एणी रीष्टे
 रूढ अनंतो फाल ॥ २२ ॥ जेने मुक्ति अछे दुकही ॥ तेनी मती
 संबरमां पडी ॥ संसारीक मुख दुःख स्वरूप ॥ एहनी समापे आ-

तप भुष ॥ २३ ॥ दोहीलों दीसे नरभव जेह ॥ तेहमांही दुर्लभ
 जीन धर्म तेह ॥ जीन वाणी ते दुर्लभ सुणे ॥ मीथ्या मतीने दुर्लभ
 हणे ॥ २४ ॥ तपगछ गेयण विभासण भाण ॥ श्री हीरविजय सुरी
 जाण ॥ वाचक भानुचंदनो शीष्य ॥ देवचंद्र प्रणमे नीसदीस ॥
 इति दीवालीनी सझाय संपूर्ण ॥

॥ अथ पढिकमणानी सझाय लिख्यते ॥

गोयम पुछे श्री महावीरनेरे ॥ भाखो भाखो प्रभुजी संबंधरे ॥
 पढिकमणाथी स्युं फल पांमीएरे ॥ स्युं स्युं थाय प्राणीने बंधरे ॥
 गो ॥ १ ॥ सांभलो गोयम जे कहुं पुन्यथीरे ॥ करणी करतां पुन्य
 नो बंधरे ॥ पुन्यथी दुजो अधिकोको नहिरे ॥ जेथी थाय सुख सं-
 बंधरे ॥ गो ॥ २ ॥ इछा पढिकमणु करी पांमीएरे ॥ प्राणीने पुन्यनुं
 बंधरे ॥ पुन्यनि करणी जे उवेखस्येरे ॥ परभवे थास्ये अंधोअंधरे
 ॥ गो ॥ ३ ॥ पाच हजारने उपर पांचशेरे ॥ द्रव्य खरची लखावे
 जेहरे ॥ जीवाभिगमइपजावणारे ॥ मुंवके भंडारे पुन्यनि रेहरे ॥
 गो ॥ ४ ॥ पांच हजारने पांचशेरे ॥ गायो गर्भवति जेहरे ॥ तेने
 अभयदान देतां थकारे ॥ मुहषत्ती आप्यानु पुन्य एहरे ॥ गो ॥ ५ ॥
 दसहजार गोकुल गायो तणारे ॥ एकेको दशहजार प्रमाणरे ॥ तेहने
 अभयदान देतां थकारे ॥ उपजे प्राणीने विरवांणरे ॥ गो ॥ ६ ॥
 तेथी अधिकुं उत्तम फल पांमिरे ॥ परने जे उपदेश देधानुं जाणरे
 ॥ उपदेश थकी संसारी तरेरे ॥ उपदेशे पांमे-परिमल नाणरे ॥ गो

॥ ७ ॥ श्री जीनमंदीर भगिनन सोमतारे ॥ सिखरनु खरष करावे
 चेहरे ॥ एकेक्षो मंडप बावन पैस्पनोर ॥ वरषलो भाष्यानु पुन्य
 एहरे ॥ गो ॥ ८ ॥ मासखमणनि तपस्या करर ॥ अय्या पंनर
 करावे जेहरे ॥ एहवा क्रोड पन्नर करती थकरि ॥ कांबलीच भाषानु
 फल एहर ॥ गो ॥ ९ ॥ सहस अठासी दान साळा तणुरे ॥ ठपजे
 याणीने पुन्यनु धंभरे ॥ स्वाधि सगाये शुक्ने वान केर ॥ प्रवेष्ट याए
 पुपनु धंभर ॥ गो ॥ १० ॥ जीन मतीमा सोबनमय करर ॥ सहस
 अठासीनु वमाणर ॥ एकेकी मतीमा पांचसे धनुपनीरे ॥ इरीयाबदी
 पढिकमबानो ए ममाणरे ॥ गो ॥ ११ ॥ आचर्यक पमर जुगते प्रय
 पार ॥ भास्यो पढिकमबानो संघधरे ॥ जीवाभिगवइ आबस्यक
 जोइमोर ॥ स्वयंमुख माखे बीर जीपंदर ॥ गो ॥ १२ ॥ बाचक
 जस कहे भद्रा घरर ॥ पाळस्ये पढिकमबानो अप्पहारर ॥ अनुघर
 सम सुख पामे माण्डुर ॥ पापस्ये भगिनन भवजल पाररे ॥ गो ॥ १३ ॥

इति पढिकमणानी सप्ताय संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री मरुबेवीमातामी सप्ताय लिख्यते ॥

एक दिन मरुबेवी आई ॥ कइ भरतने अवसर पाहर ॥ १ ॥
 सुणो प्रेम घरी ॥ हुंतो पटखंड पृथ्वी माथे ॥ माहारा सुतनु दुःख
 नरी जाणेर ॥ २ ॥ सुणो ॥ तु घायर छत्र धरावे ॥ माहारा
 ऋषभ पंथे जापर ॥ ३ ॥ सु० ॥ हुंतो सरसा भोजन आसी ॥
 माहारा ऋषभ नील वपवासीर ॥ ४ ॥ सु० ॥ हुंतो मंदीरमाई मुख

विलेसे ॥ मारो अंगज धरती फरसेरे ॥ ५ ॥ सु० ॥ तुंतो सजन
कुटुंबमां माले ॥ मारो ऋषभ एकवडो चालेरे ॥ ६ ॥ सु० ॥ तुंतो
विषयतणां सुख सूचे ॥ मारा सुतनी वात न पुछेरे ॥ ७ ॥ सु० ॥
इम कहती मरुदेवी वयणे ॥ आंसु पडलागी नयणेरे ॥ ८ ॥ सु० ॥
इम सहस वरसनै अंते ॥ लह्यो केवल ऋषभ भगवंतेरे ॥ ९ ॥ सु०
॥ हवे भरत भणे सुणो आइ ॥ श्रुत देखी करो वधाइरे ॥ १० ॥ सु०
॥ सु० आइ गज अंध वेसायां ॥ श्रुत मलवाने पडधायारि ॥ ११ ॥
सु० ॥ कहे एह अपुरव वाजां ॥ किहां वाजे छे ए ताजारि ॥ १२ ॥
सु० ॥ तव भरत कहे सुणो आइ ॥ ए तुम सुतनी ठकुराइरे ॥ १३ ॥
॥ सु० ॥ तुम सुत ऋषि आगे सहुनी ॥ व्रण तोले सुरनर बहुनीरे
॥ १४ ॥ सु० ॥ हरखे नयणे जल आवे ॥ तव पडल वेहु खरी
जावेरे ॥ १५ ॥ सु० ॥ हु जाणती दुःखीओ कीधो ॥ सुखीओ
सहुथी छे अधीकोरे ॥ १६ ॥ सु० ॥ गयो मोह अनीत्यता आवे ॥
तव सिद्धस्व रुपीआयोरे ॥ १७ ॥ सु० ॥ तव ज्ञान विमल वधु नारी
तव परगटी अनुभव सारीरे ॥ १८ ॥ सु० ॥

॥ इति मरुदेवीनी सद्भाय संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री सौल सुपनानी सद्भाय लिख्यते ॥

सुपन देखेपेलडे ॥ भांगी कल्प वृक्षनी ढालरे ॥ राजा संजम
लेशे नही ॥ दुःखम पंचम कालरे ॥ चंद्र गुप्त राजा सुणो ॥ १ ॥
अकाले मगज आद्यंभ्यो ॥ तेहनो जो निम्नाग्ने ॥ ज्ञानी ते मंगल

काष्ठा ॥ तेने केवळज्ञान मही होसेरे ॥ च ॥ २ ॥ त्रीवे चंद्रमा
 चारणी ॥ तेहनो सो बिस्ताररे ॥ सामाचारी शुद्ध शुद्ध होसे ॥ बार
 माटे धर्म होशेरे ॥ च ॥ ३ ॥ अत अतही दीर्घ नाशता ॥ घोषा
 सुपन बिस्ताररे ॥ कुवेपद्ध गुरु कृष्णमि ॥ धानता घणीर होसेर ॥
 चं० ॥ ४ ॥ पांचमे नाग वीठो बार फेणो ॥ तेहनो सो बिस्ताररे
 ॥ बरस घोडाने भांतरे ॥ होसे बार दुकाळर ॥ चं० ॥ ५ ॥ देव
 विमान छठे वस्त्रो ॥ तेहनो सो बिस्तारर ॥ मिषा ते जघाचारनी
 ॥ लक्ष्मि ते निस्तेष होसेरे ॥ चं० ॥ ६ ॥ अर्जु ते चकरदा मध्ये ॥
 ॥ सातमे कमल बिकासरे ॥ एका नही ते सर्ग बणीया ॥ पुदा
 सुदा मत होशेरे ॥ वापना वापसे आप आपणी ॥ पछी बीर अभीष्ट
 यणु होशेरे ॥ चं० ॥ ७ ॥ सुपन देखी आठमे ॥ आगीआनो च
 मत्कार होशेरे ॥ उषोच होशे जैन धर्मनो ॥ पळे मिथ्यास्त्र पोर
 अंभाररे ॥ चं० ॥ ८ ॥ सुकां सरोवर दीर्घ अण दीसें ॥ दक्षिण
 हीस डोला पाणीर ॥ अण दीसे धर्म होसे नहीर ॥ दक्षिण ठीसे
 धर्म होशेरे ॥ चं० ॥ ९ ॥ सोनानीर वासी मध्ये ॥ कुतरो स्वाय
 छे स्त्रीररे ॥ उंचतणीरे लक्ष्मी ॥ निबतणे होसेरे ॥ चं० ॥ १० ॥
 शायी मापे वेठो वादरो ॥ तेहनो सो बिस्तारर ॥ मले छ राजा
 उंचा होसे ॥ अश्वली हिंदू हेठे होशेरे ॥ चं० ॥ ११ ॥ समुद्र
 मरमादा मुंकी चारमे ॥ तेहनो स्यो बिस्ताररे ॥ क्षिप्र्य चेसाने पुत्र
 पुत्रिठ ॥ नशि रासे मरजादा सगाररे ॥ चं० ॥ १२ ॥ रामकृष्ण
 खडो पोठीए ॥ तेहनो सो बिस्तारर ॥ उंचा ते जीन धर्म छांदीने ॥
 राजा ते निष धर्म आदरसेरे ॥ चं० ॥ १३ ॥ रत्न झांतारे दिठा

चउदमे ॥ तेहनो सो विस्ताररे ॥ भरतक्षेत्रना साधु साधवी ॥ तेहने
 हेत मेलावो थोडो होशेरे ॥ चं० ॥ १४ ॥ महारथे जुता वाछडा ॥
 तेहनो सो विस्ताररे ॥ बालक धर्म करसे सही ॥ बुढा प्रमादमा
 पडया रसेरे ॥ चं० ॥ १५ ॥ हाथी लडे मावत विना ॥ तेहनो सो
 विस्ताररे ॥ वरस थोडाने आंतरे ॥ माग्या नही वरसे मेधरे ॥ चं०
 ॥ १६ ॥ व्यवहार सूत्रनी चूलिका मध्ये ॥ भद्रबाहु मुनि एम भाखेरे
 ॥ सोले ते सुपननो अर्थ ए ॥ सांभलो राय सुधिरोरे ॥ चंद्र० ॥ १७ ॥
 ॥ इति सोल सुपनानी सझाय समाप्त ॥

—
 -गौतम स्वामीनी सझाय.

गौतम स्वामी पृछा करे ॥ कहोने स्वामी वर्द्धमानजीरे ॥ केणे
 कर्मे निर्धन निर्वशी ॥ केणे कर्मे निःफल होय स्वामी ॥ परधर भांगे
 ने परदमे ॥ तेणे कर्मे निर्धन होय ॥ गौतम ॥ १ ॥ गौतम ॥ था-
 पण मोसो जे करे ॥ तेणे कर्मे निर्वशी होय ॥ गौतम ॥ केणे कर्मे
 वैश्याने ने विधवा ॥ केणे कर्मे नपुंसक होय ॥ स्वामी ॥ गौतम
 ॥ २ ॥ दुर गंडा करे जैन धर्मेनी ॥ तेणे कर्मे वैश्या होय ॥ गौतम
 ॥ शियळ खंडीने भोग भोगवे ॥ तेणे कर्मे विधवा होय ॥ गौतम
 ॥ ३ ॥ गौतम ॥ वैश्यानी संग जे करे ॥ तेणे कर्मे नपुंसक होय
 ॥ गौतम ॥ ४ ॥ केणे कर्मे गर्भ पीगळी जाय ॥ केणे कर्मे पीठी
 भड च्या जाय ॥ स्वामी ॥ वाढी वेडे कुणा मोगरा ॥ तेणे कर्मे
 गर्भथी जाय ॥ गौतम ॥ ५ ॥ गौतम ॥ फूल विधीने कर्म बाधीया

॥ तेणे कर्म पीठी मर्या जाय ॥ गौतम ॥ केणे कर्म दुगाने पागला
 ॥ केणे कर्म जाति अंध होय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ ६ ॥ पांखो
 काटे परजीवनो ॥ तेणे कर्म पागुला होय ॥ गौतम ॥ बध्न करे पर
 जीवनो ॥ तेणे कर्म जाति अंध होय ॥ गौतम ॥ ७ ॥ गौतम ॥
 केणे कर्म शोक्यज उपजे ॥ कणे कर्म कलंक पडत ॥ स्वामी ॥
 गौतम ॥ ८ ॥ वेरो बसो जे कर ॥ तेणे कर्म शोक्य उपजत ॥
 गौतम ॥ खोटी शास्त्र पुरीने कम बांधीया ॥ तेणे कर्म कलंक पडत
 ॥ गौतम ॥ ९ ॥ गौतम ॥ केणे कर्म विपथर उपजे ॥ केणे कर्म
 जस हीण होय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ १० ॥ रिद्ध मर्या मर अण-
 बोलीया ॥ तेणे कर्म विपथर होय ॥ गौतम ॥ जे जीव रागे धर्षा-
 या ॥ तेणे कर्म जरा हीण होय ॥ गौतम ॥ ११ ॥ गौतम ॥ केणे
 कर्म जीव निगोदमां ॥ केणे कर्म तिर्यचमां जाय ॥ स्वामी ॥ गौतम
 ॥ १२ ॥ जे जीव मोहे व्यापीयो ॥ तेणे कर्म निगोदमां जाय ॥
 गौतम ॥ जे जीव मायाए व्यापीयो ॥ तेणे कर्म तिर्यचमा जाय ॥
 गौतम ॥ १३ ॥ गौतम ॥ कणे कर्म जीव पर्कट्रीमां ॥ कणे कर्म
 पंचेद्रीमां जाय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ १४ ॥ पांच इंद्रियबध्न नवी
 कर ॥ तेणे कर्म पर्कट्रीमा जाय ॥ गौतम ॥ पांच इंद्रियबध्न जे
 करे ॥ तेणे कर्म पंचेद्रीमा जाय ॥ गौतम ॥ १५ ॥ गौतम ॥ कणे
 कर्म जीवटा बहु भमे ॥ कणे कर्म थोडोय संसार ॥ स्वामी ॥ गौतम
 ॥ १६ ॥ जे जीव मोह मछर कर ॥ तेणे कर्म संसार बर्यत ॥ गौतम
 जे जीव सतोष पायीया ॥ तेणे कर्म थोडोय संसार ॥ गौतम ॥
 ॥ १७ ॥ गौतम ॥ केणे कर्म जीवटा उंच कुसे ॥ केणे कर्म नीच

कुल होय ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ १८ ॥ दान दीधा सुपात्रमां ॥
 तेणे कर्म उंच कुले जाय ॥ गौतम ॥ दान दीधा अणसुजता ॥ तेणे
 कर्म नीच कुल जाय ॥ गौतम ॥ १९ ॥ गौतम ॥ केणे कर्म जीवडा
 नरकमां ॥ केणे कर्म स्वर्ग विमान ॥ स्वामी ॥ गौतम ॥ २० ॥ जे
 जीव लोभे व्यापीयो ॥ तेणे कर्म नरकमा जाय ॥ गौतम ॥ दान
 श्रियळ तप भावना ॥ तेणे कर्म स्वर्ग विमान ॥ गौतम ॥ २१ ॥
 गौतम ॥ राजगृही प्रभु आविया ॥ श्रेणीक वंदवा जाय ॥ गौतम ॥
 चेलणा करे अति गहुं अली ॥ हयडे हर्ष न माय ॥ स्वामी ॥ २२ ॥
 गौतम ॥ गौतमे केवल मागीयुं ॥ दीयो ते वीरवर्द्धमान ॥ स्वामी
 ॥ जो बळ गौतम सांभलो ॥ मोहे न होय निर्वाण ॥ गौतम ॥ २३ ॥
 गौतम ॥ रुप विजय कवि इणीपरे ॥ भाखे श्री भगवान ॥ गौतम
 ॥ जे नर भणे जे सांभले ॥ तस घर मंगळ माल ॥ गौतम ॥ २४ ॥

संपूर्ण.

॥ जीवरासीनी सझाय. ॥

मोह मीथ्यातकी निंदमे ॥ जीवा सुतो काल ॥ अनंत भव माहे तुं
 भटकीयो ॥ जीवाते सांभल वीरतंत ॥ जीवा तुंतो भोलोरे ॥ प्राणी
 डम हलीयोरे संसार ॥ १ ॥ एसा केइ अनंत जीन हुवा ॥ जीवा
 उतकृष्टो ग्यान अगाध ॥ इण भवथा लेखो लीयो ॥ जीवा कुण
 वतावे तारी जात ॥ जीवा ॥ २ ॥ पृथ्वी प्राणी अगनमे ॥ जीवा
 चोयी वायुकाय ॥ एकर काया मथे ॥ जीवा काल असंख्यातो
 जाय ॥ जीवा ॥ ३ ॥ पंचमी काय वनस्पती ॥ जीवा साधारण

प्रत्येक ॥ साधारणमां तुं बस्यो ॥ जीवा ते सामग्री सुधीवेक ॥
 जीवा ॥ ४ ॥ सुई अग्रनी गोदम ॥ जीवा एण असंख्याती जाण
 ॥ असंख्याता प्रतर एक सेजम ॥ जीवा एम गोळा असख्या प्रमाण
 ॥ जीवा ॥ ५ ॥ जाण एक क्षरीरम ॥ जीवा जीव अनंता प्रमाण
 एक गोळा मये ॥ जीवा क्षरीर असंख्याता जाण ॥ एकर एक
 क्षरीरमे ॥ जीवा जीव अनंत प्रमाण ॥ जीवा ॥ ६ ॥ तैमाची अ-
 नादी जीवडा ॥ जीवा मोक्ष जाये बीरा बाल ॥ एक स्वासी क्षरीर
 न हुबो ॥ जीवा न हुवे अनंते काल ॥ जीवा ॥ ७ ॥ एकर अमर्षी
 सग ॥ जीवा मय अमर्ता होय ॥ कर्मा बीसस्ते तेहने ॥ जीवा जन्म
 मरण तुं जोय ॥ जीवा ॥ ८ ॥ दोय घडी काधी मये ॥ जीवा
 पेसट सहस्र सो पांच ॥ बघीस अधीका जाणव्यो ॥ जीवा ए कर-
 पनी स्वाच ॥ जीवा ॥ ९ ॥ छेदन येदन वेहना बेदना ॥ जीवा
 मरण सही बहु बार ॥ नाण संतीनीगोदम ॥ जीवा अनसुणी
 बीचार ॥ जीवा ॥ १० ॥ एकाद्रीमायी नीकव्यो ॥ जीवा इंद्री
 पाम्यो दोय ॥ तब पुन्याइ ताहरी ॥ जीवा तेवी अनंती होय ॥
 जीवा ॥ ११ ॥ इम तेरंद्री बोरंद्री जीवमा ॥ जीव ये वे सात्व ए
 जात ॥ दुख दीठा संसारमे ॥ जीवा सुणता अचरित जात ॥ जीवा
 ॥ १२ ॥ जलधर यमधर सेधर ॥ जीवा उर पुर सुम पुर जात ॥
 सीत ताप प्रसा सही ॥ जीवा दुख सखा दीनरात ॥ जीवा ॥ १३ ॥
 इम भ्रमंतो जीवडो ॥ जीवा पाम्यो नरमय सार ॥ गर्मायासमे दुख
 सखा ॥ जीवा ते जाणे कीरता ॥ जीवा ॥ १४ ॥ ममक तो हेगो
 होये ॥ जीवा उपर रहे वेहु पाय ॥ आस्यो बादी सुष्टी वेहु ॥

जीवा इमं रह्यो वीष्ट घर माय ॥ जीवा ॥ १५ ॥ बाप वीरज माता
 रुद्र ॥ जीवा इस दोलीयो ते आहार ॥ भुली गयो जन्म्या पछे ॥
 जीवा सेखी करे अविचार ॥ जीवा ॥ १६ ॥ उंठे कोड सुइ लाल
 करे ॥ जीवा चांपे रुं रुं माय ॥ अष्टगुणी हुवे वेदना ॥ जीवा गर्भा
 वासारे माय ॥ जीवा ॥ १७ ॥ जनमता हुषे कोड गुणी ॥ जीवा
 मरणता कोडाकोड ॥ जन्म मरणता जीवडा ॥ जीवा जाणजो
 मोटी खोड ॥ जीवा ॥ १८ ॥ देश अनारज उपनो ॥ जीवा इंद्री
 हीणो होय ॥ आउखुं ओलुं होये ॥ जीवा धर्म कीसी वीध होय ॥
 जीवा ॥ १९ ॥ कदाचीत नरभव पामीयो ॥ जीवा उत्तम कुले अ-
 वतार ॥ देहनीरोगी पामीने ॥ जीवा रइ खोयो जम वार ॥ जीवा
 ॥ २० ॥ ठग फासीगर चोरटा ॥ जीवाधीवरकसायरी न्यात ॥
 उपजीनी मुवो नही ॥ जीवा एसान रही कोइ जात ॥ जीवा ॥ २१ ॥
 चउद राज लोकमां ॥ जीवा जनम मरणनी जोड ॥ जीवा खाली
 बालाग्रमात्र ॥ जीवा एसीनरहीकोइ ठोड ॥ जीवा ॥ २२ ॥ एह जीव
 राजा हुवेगा जीवा हस्ती बांध्या वार ॥ कवहीक करमावसे ॥ जीवा
 न मील्यो अन उधार ॥ जीवा ॥ २३ ॥ इम संसार भमतो थको ॥
 जीवा पाम्यो समकीत सार ॥ आदरीने छिटकावी दीयो ॥ जीवा
 जाय जन्मारो हार ॥ जीवा ॥ २४ ॥ खोटा देवज सरदीया ॥
 जीवा लागो कुगुरु केडं ॥ खोटो धर्मज आदरी ॥ जीवा कीधा चउ
 गती फेर ॥ जीवा ॥ २५ ॥ कवहीक नरके गयो ॥ जीवा कवहीक
 हुवो तुं देव ॥ पुन्य पापना फल थकी ॥ जीवा लागी मीथ्यातनी देव
 ॥ जीवा ॥ २६ ॥ ओघाने वली मोमती ॥ जीवा येर जेवडा कीध

एकही संमकीत बिना ॥ जीबा कारज नही हुआ सीप ॥ जीबा
 ॥ २७ ॥ चार ज्ञानतणा पर्णी ॥ जीबा नरक सातमी जाय ॥ चरद
 पुरबनो भाप्यो ॥ जीबा पढे नीगोद माहे ॥ २८ ॥ जीबा ॥ मग
 बंतनो धर्म पाम्या पछी ॥ जीबा कर्दायन जाय फोक ॥ कदाचीत
 पढवाइ हुये ॥ जीबा अर्थ पुद्गल माहे मोक्ष ॥ जीबा ॥ २९ ॥
 सुक्ष्मने वादरपणे ॥ जीबा मेळी बर्गणा सात ॥ एक पुद्गल भाव-
 र्तननी ॥ जीबा जीर्ण घणी छे बात ॥ जीबा ॥ ३० ॥ अनंत
 जीव मुगते गया ॥ जीबा गली आतम दोष ॥ नही गया नही जा
 बसे ॥ जीबा एक नीगावनी आत मोक्ष ॥ जीबा ॥ ३१ ॥ पाप
 भावोइ आपणा ॥ जीबा अमृत नाज्जा रोक ॥ तेथी वैबल्योकजा
 बघो ॥ जीबा पनर मध मोहे मोक्ष ॥ ३२ ॥ जीबा ॥ एखा भाव
 मुणी करी ॥ जीबा सर्वा आणी नाइ ॥ ब्यु आयो तैम गयो ॥
 जीबा सल्ल चोरासी माहे ॥ जीबा ॥ ३३ ॥ केइ चतम नर चीतवे
 जीबा भाणे अभीर संसार ॥ साबो मार्ग सापीने ॥ जीबा जाय
 मुगती मझार ॥ जीबा ॥ ३४ ॥ दान शीपल तप भावना ॥ जीबा
 इणसु राखी मेम ॥ कोड कल्याण छे तेहने ॥ जीबा ज्ञान बीमल
 कडे पम ॥ जीबा ॥ ३५ ॥ संपूर्ण इती

प्रतिक्रमण बिसे उपदेश

मातापर भक्ति रागने स्त्रीपर प्रीतीराग तैम पदिक्रमणामा प्रीति
 भक्तिनो रांग विचारबो ते आधी रीत एक पतिक्रमण-बीसु काठ-
 सग ॥ श्रीसु पचखाण ए व्रणमां प्रीति अनुष्ठान छे केमके एणी

સંગતથી આગલ ગુણ વધે માટે પ્રીતિરાગ છે ॥ અને ॥ એક સામા-
યિક વીજો ચોઝીસથો ત્રીજો ગુરુને વંદન કરવો એ ત્રણમા ભક્તિ
અનુષ્ઠાન છે ॥

યતિ ધર્મ માહે પાંચ ક્રિયા કહે છે પહેલી વિપક્રિયા વીજી ગરલ
ક્રિયા, ત્રીજી અનુષ્ઠાન ક્રિયા, ચોથી તદ્દહેતુ ક્રિયા, પાંચમી અમૃત
ક્રિયા એ પાંચ ભેદે ક્રિયા જાણવી ॥ વિપ ક્રિયા કોણે કહીએ ગ્રહ-
સ્થિ આવે ત્યારે ક્રિયા કરે તેને વિપક્રિયા કહીએ ॥ વીજી ગરલ-
ક્રિયા કોણે કહીએ તે ગરલક્રીયા કાલાંતરે ફલ આપે હૃદયકીયા
વાયુની પરે હૃદયકવા લાગે ત્યારે મરણ પામે તેમ ચારિત્રીયો અતિ
નિયાણું કરે તો તે ત્રણ ભવમા તે વસ્તુ પામે પણ ચારિત્રનું ફલ પામે
નહી તેને ગરલક્રિયા જાણવી ॥ ત્રીજી અનુષ્ઠાન ક્રિયા કહે છે અવિ-
વેકે કરીને અથવા ક્રિયા કરવા વેસે ત્યારે ક્રિયા કરવાનું ભાન
નહી મન રહિત ક્રિયા કરે તેને કંડ ફલ દાયક જાણવી નહી તેને
અનુષ્ઠાન ક્રિયા કહીએ ॥ ચોથી તદ્દ હેતું ક્રિયા કહે છે ચારિત્ર લે-
નાર વૈરાગી ભદ્ર પરિણામી દેસના સાંભળે શુધ રાગે વધ તે ક્રિયા
કરે પણ વિધી સુધ નહીય પરંતુ સરવાળે તેથી વિશુદ્ધ થાય માટે
ચોથી ક્રિયા ફલદાયક જાણવી. પાંચમી અમૃત ક્રિયા કહે છે
આગમ પ્રમાણે સુધ ક્રિયા કરે ક્રિયા કરવામા અઘ્વસાય સારા
કરે ક્રિયા કરવામા સુધ અનુષ્ઠાનનું આચરણ કરે એવાતો કોઈક વિ-
રલા પ્રાણી દીસે છે માટે પાંચ ક્રિયામાં અમૃત ક્રીયાનું ફલ મોક્ષ
આપવાવાલું છે માટે અમૃત ક્રિયા જાણવી એ પાંચ ક્રિયામાં ત્રણ ક્રિયા
આટલવા યોગ્ય નથી ને તે ચોથી ને પાંચમી ક્રિયા આટલવા યોગ્ય ને

समृद्धिम् जीवोमी उत्पत्ती भित्ते

गायक मुत्रमे २४ पहर पछी

मैंसके मुत्रमे १६ पहर पछी

गात्रतया गपेही पौहीके मुत्रमे ८ पहर पछी नरमारीके मुत्रमे

चार पहर पछे छमृद्धिम् भीष छपजे

१४) पुर्बका नाम

१) पहिला पुर्ब उत्पाद

२) बीजो-भग्रायणी,

३) श्रजो-वीर्यवाद

४) घोयो-सता भाणीये

५) पांचमा-नार गरयण

६) छठो-सत्य प्रवाद

७) सातमा-आत्म

८) आठमा-कर्म प्रवाद

९) नवमा-मल्याम्पान प्रवाद

१०) दशमा-विष्णु प्रवाद

११) अगीमारमे-नाम कस्याज

१२) धारमे-माणापु

१३) तेरमे-क्रिया बिन्नास

१४) चौदमे-बिहसार

